

BERXWEDAN

BERXWEDAN JIYANE

Sayı: 8/Mart 1985/1.50.-DM.

SSCB DEVLET BAŞKANI VE SBKP GENEL SEKRETERİ K.U. ÇERNENKO ÖLDÜ YERİNE M.S. GORBAÇEV GETİRİLDİ

K.U. Çernenko

Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı ve Komünist Partisi 1. Sekreteri Konstantin U. Çernenko 10 Mart 1985 günü öldü. 74 yaşında ölen Çernenko birkaç aydan beri hasta bulunuyordu. Yuri Andropov'un ölümü ardından 13 Şubat 1984'de Parti Genel Sekreterliğine seçilen Çernenko

M.S. Gorbaçev

bu görevini 13 ay sürdürdü.

1911 yılında Bolschaja'da doğan, 1950 yılında SBKP propaganda bölümü başkanlığına getirilen Çernenko, daha sonra Polonya'da bir süre danışmanlık görevi yürüttü. 1956 yılında tekrar Sovyetler Birliği'ne döndü. 1971 yı-

Devamı Syf: 24

22 PKK'LI SAVAŞ ESİRİ İÇİN İDAM VERİLDİ

- 25 Devrimci Hakkında Müebbet
- 6 Devrimcinin İdam Cezaları Mecliste

1. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde 13 Nisan 1981 tarihinden itibaren görülmesine başlanan PKK Davalarından Mardin grup davası da 19 Şubat 1985 günü sonuçlandırıldı. Faşist yargı organlarınca, 22 devrimci hakkında idam kararı verilirken, 25 devrimciye de müebbet hapis cezası verilmiştir.

Toplam 624 devrimci ve yurtseverin "yargılandığı" davada 26 devrimci 10 ila 24 yıl arasında değişen ağır hapis cezasına, 151 devrimci 3 ila 10 yıl arasında değişen ağır hapis cezasına çarptırılırken, 251 devrimci ve yurtsever de beraat ettirilmiştir.

Devamı Syf: 24

Cuntanın Politik Tutuklu ve Yakınları Üzerindeki Sömürü ve İhanet Oyunları

Sayfa: 8'de

Karanlığı Aydınlığa Çevirmek

Sayfa: 17'de

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN Ve Newroz

Sayfa: 20'de

Sömürgeci Türk Devletinin Yaygaları Boşunadır

Sayfa: 23'te

SASON'DA 8 PKK KADRO ve SAVAŞÇISI SAVAŞARAK ŞEHİT DÜŞTÜLER

Kürdistan'da yükselen devrimci mücadele, hergün biraz daha yoğunlaşmaktadır. Güçlenen ve gelişen bu mücadele içinde, Kürdistan halkının en değerli evlatları yüce ve onurlu direnişler göstererek, yaşamlarını yitirme pahasına düşmana, ölümcül darbeler indirirken, tarihimizin ölümsüz isimleri mertebesine ulaşmaktadırlar.

Sason'da şehit düşen sekiz devrimci, ölümleriyle kanıtladılar ki; kız ve erkeklerin omuz omuza savaştığı, bir halk gerçekliğinin muazzam direnişliliği engellenemeyeceği gibi, yüzyılların umutları somut gerçekliğe dönüşmektedir. Onlar; ölümden yaşamı yaratan devrim şehitlerine bağlılığın yerine

getirilmesi ancak yeni yeni direniş destanları yaratarak mümkün olabileceğini göstererek, halkımızın ilham kaynağını zenginleştirdiler.

Sekiz yoldaşımızın şehit edilişi, elbette ki mücadelemizde halkımız açısından büyük bir kayıptır. Ancak elde edilen manevi güç, yenilmez bir irade ve moralin, direniş mücadelesindeki önemi de tartışılmaz büyüklüktedir.

Bugüne kadar şehit düşen yüzlerce PKK savaşçısı gibi, Sason şehitleri de, Kürdistan'da savaşın üstün irade ve yüce soyluluklarla, zorlu bir mücadele

devamı Syf: 24

FEYKA-KURDİSTAN II. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI!

16-17 Şubat tarihlerinde Kürdistan Yurtsever İşçi Kültür Birlikleri Federasyonu Feyka Kurdistan'ın II. Olağan Kongresi, 75 delege ve 30'a yakın davetlinin katılımı ile büyük bir coşku içinde gerçekleştirildi. Kongre; KUKM içinden geçtiği yükselme sürecinin ve bu sürecin tüm Kürdistanlı Ulusal Kurtuluşçu kişi ve kuruluşlara, özelde de Avrupa alanında yaşamakta olan Kürdistanlı emekçilere ve onların yığın örgütü FEYKA-KURDİSTAN'a yüklediği sorumlulukların bilinci içinde geçti.

FEYKA-KURDİSTAN II. Kongresi bir yandan geçen dönemdeki faaliyetlerini değerlendirirken asıl cananlık sorun olarak da 15 Ağustos atılımı ile başlayan Ulusal Direniş Mücadelemizin yeni dönemini Avrupa'da en güçlü destek ve dayanışma ile karşılayacak ve bu güne kadar ulaşılamayan örgütsel, siyasal yapıya ulaşmayı temel aldı. Dünya genelinde ve Kürdistan'da ortaya çıkan ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmeler Kongrenin toplandığı ortama daha da önem kazandırıyordu.

16 Şubat günü saat 10³⁰'da Dünya Devrim Şehitlerinin anısına saygı duruşu ve ardından divan'ın seçimiyle başlayan Kongrenin açılışı PKK-MK'nin gönderdiği mesajla yapıldı. Tüm delege ve konukların ayakta alkışlarıyla karşılanan mesajda Ulusal Direniş Mücadelemizde PKK'nin öncülük rolü ve bu rolü nedeniyle karşılaştığı saldırılar dile getiriliyordu. Yaşanan ortamda Avrupa'da sürdürülen mücadelenin önemi ve FEYKA KURDİSTAN'a düşen görevlerin niteliğini açıklayan mesaj şöyle devam ediyordu.

«Ulusal Direniş Mücadelemizin böylesine zor ve anlamlı bir döneminde Avrupa'dan kaynaklanan tasfiye ve komplocu çabaları boşa çıkarmada, Kürdistanlı emekçilerin ve yurtseverlerin ulusal kurtuluşçu kitle örgütü FEYKA KURDİSTAN'a büyük görevler ve sorumluluklar düşmektedir. Yine Kürdistanlı emekçileri ulusal kurtuluşçu siyasetimiz temelinde eğitmek, örgütlemek; Ulusal Direniş Mücadelemizin maddi, manevi ve kadrosal ihtiyaçlarını karşılamak; Avrupa zemininin işbirlikçiliği ve uşaklığı besleyen olumsuzluğuna karşı her düzeyde güçlü bir savaşım vererek Ulusal Direniş Mücadelemizi Avrupa'nın olumlu özellikleriyle bütünleştirmek ve halkımız ile başta Avrupa'nın devrimci demokratik kamuoyu olmak

üzere, dünya devrimci kamuoyu arasında bir köprü vazifesi görmek gibi yoğun ve ciddi görevlerle karşı karşıyadır.

Kuruluşundan bu yana, bu doğrultudaki görevlerini tam anlamıyla yerine getiremeyen FEYKA KURDİSTAN'ın II. Kongresiyle birlikte eksikliklerini tamamlayarak ve daha da güçlenerek bu görevlerini yerine getireceğine dair inancımızı belirtir, devrimci selamlarımızı ve başarı dilekelerimizi iletiriz.»

önerisi için ayrı ayrı komisyonlar seçildi. Bu gündem maddesinin sonuçlandırılmasıyla Federasyon Yürütme Kurulu tarafından hazırlanan çalışma raporu sunuldu. Üç ana bölüm halinde sunulan raporda önce "Son Siyasal Durum ve Görevlerimiz" bölümü okundu.

Dünya'da, Ortadoğu'da, Türkiye ve Kürdistan'daki son siyasal gelişmelerin en ayrıntılı noktalarına kadar izah edildiği raporda, emperyalizmin içinde bulunduğu ekonomik, siyasal, sosyal

Feyka Kurdistan Kongresinden bir görüntü

Ulusal Direniş Mücadelemizin önderi ve yol göstericisi PKK-MK'nin mesajının okunması ardından sunulan gündem önerisi delegelerce onaylandı. Daha sonra dost güç ve kuruluşları temsil eden davetliler tanıtıldı. Kongrede Serxwebûn ve gazetemiz Berxwedan'ın temsilcilerinin yanı sıra, Federal Almanya Yunan İşçi Cemiyetleri Birliği (OEK), Sosyalist Vatan Partisi (SVP), Roja Welat, Kürdistan Demokratlar Birliği, İşçi Gerçeği, Kurdistan Komite, Hunerkom, Hollanda Kürdistanlı İşçi Dernekleri Birliği temsilcileri hazır bulundular.

Bazı örgüt temsilcileri sözlü olarak mesajlarını iletirken FEYKA KURDİSTAN ile dayanışmalarını da dile getirdiler.

Konukların konuşmaları ardından gündemin birinci maddesi olan Komisyonların seçimine geçildi. 11 karar

alanlardaki bunalım, sonu yaklaşan sistemin kendini biraz daha devam ettirmek için başvurduğu yollar, buna karşı sosyalizmin durumu, genelde dünya ilerici devrimci kampının gelişimi ve görevlerine değinildi. Ortadoğu'daki son siyasal gelişmeler, bunda sömürgeci Türk devletinin rolü, Türk devletinin son yönelimleri ve planları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, onun önderi PKK'nin devrimci gelişmelere olan katkısı ve bundan sonraki görevleri, bu görevlerin FEYKA KURDİSTAN'a olan etkileri ve yüklediği sorumlulukların belirtilmesiyle siyasal rapor onaya sunuldu. Delegelerin oy birliğiyle kabul edildi.

Raporun ikinci bölümünü genelde ve Kürdistan'da kitle örgütlerinin rolü ve işlevi, Avrupa alanındaki devrimci çalışmalarda soruna yaklaşımın ne olacağı konuları ele alındı.

İşçi sınıfı mücadelesinde kitlesel örgütlerin ortaya çıkışı, gelişimi ve mücadelede oynadıkları rol, Leninizmin soruna yaklaşım yöntemi, Devrimciler örgütü ile işçiler örgütünün farklılıklar ile karşılıklı ilişkileri izah edildi. Leninist anlayış ışığında işçi sınıfı partisini güçlü temelde örgütlemeksizin devrimci kitle örgütlerini kurup yürütmenin mümkün olamayacağı vurgulandı. Raporun bu bölümünde kitlesel kuruluşların temel olarak ülke koşullarında nasıl kurulup yaygınlaştırılabileceği, burjuva siyasal özgürlüğün bulunduğu ve bulunmadığı ülkelerde nasıl ele alınması gerektiği izah edildi.

Küdistan gibi ülkelerde kitlesel savaş örgütü olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin hangi esaslara bağlı olarak yaratılabileceğinin genel hatlarıyla anlatıldığı raporda Kürt küçük-burjuva reformizminin kitle örgütü anlayışının nasıl temelsiz ve sahte özelliklere sahip olduğu örnekleriyle izah edildi. Avrupa alanında buraya göçetmek zorunda bırakılmış emekçilerin devrimci mücadeleye karşı sorumluluklarının yerine getirilmesi hususunda soruna çeşitli türden yaklaşımlar raporun genişçe ele aldığı konular oldu. Sağ ve sol yaklaşım biçiminde görülen yanlış anlayışlara karşı devrimci yaklaşımın nasıl ele alınması gerektiği izah edilerek FEYKA KURDİSTAN'ın üzerine oturtulması gereken anlayış ve zeminin nasıl ele alınacağı anlatıldı.

Tartışmaya açılan Raporun bu ikinci bölümü delegelerin görüş ve düşüncelerini çeşitli biçimlerde dile getirirler de Raporla herhangi bir çelişik ifadelerinin bulunmadığı görüldü. Onaya sunulan bu bölüm de oybirliğiyle kabul edildi.

Çalışma Raporunun üçüncü bölümünde FEYKA KURDİSTAN'ın bir yıllık çalışma pratiğinde ortaya çıkan sorunlar, çeşitli alanlarda yapılan çalışmalar, görülen eksiklikler ve görevlerin ne olduğuna değinildi. Bu bölümde FEYKA KURDİSTAN'ın hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıktığı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncüsüne karşı yerine getirmesi gereken sorumluluklarının ne olduğu, bir yıllık çalışma sürecinde bu görevlerini ne kadar yerine getirdiğini, yetersizliklerinin neler olduğu, hangi örgütsel pratik sorunlarla karşı karşıya bulunduğu etraflıca izah edildi. FEYKA KURDİS-

TAN'ın niteliği ve temel görevleri açıklanırken; programını ulusal kurtuluşun cephe anlayışına göre uyarlayıp bu cephesel yapıyı Avrupa alanında oluşturmak göreviyle karşı karşıya bulunduğu vurgulandı. Bunun için de FEYKA KURDİSTAN'ın temel işlevi Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçilerin en geniş yığınına bağında toplamak, eğitmek, örgütlemek ve ülke mücadelesine kazandırmak olarak açıklanırken, Avrupa demokratik kamuoyunun KUKM'ni tanımasını, desteklemesini, maddi ve manevi alanda yardımlarının sağlanmasını, UK Mücadelesine yönelen her türlü saldırının boşa çıkarılarak teşhir ve tecrit edilmesini, devrimci direniş çizgisine her alanda sahip çıkarak güçlendirilmesini önüne önemli bir görev olarak koyması gerektiği ifade edildi.

Geçmiş bir yıllık çalışma döneminde önemli adımlar atılmasına rağmen KUKM vardığı aşama ve onun dayattığı görevler karşısında çok geri kaldığı vurgulanırken ortaya çıkan yetersizliklerin başında çalışma tarzından kaynaklanan eksiklikler ve güçlü bir merkezi yapının oturtulamamasının rol oynadığı belirtildi. Bu konuda çizgi ve anlayışın net olduğu vurgulanan raporda önemli görev olarak yürütme mekanizmasının oturtulması, bunda da öncelikle merkezi yürütme gücünün oluşturulmasının şart olduğu belirtildi.

Divan tarafından tartışmaya açılan Raporun bu bölümünde yoğun olarak görüşler belirtildi. Tartışmalara katılan delegeler Raporda kısa ve öz olarak değinilen sorunları daha da açarak geniş olarak tartışılmasını sağladılar. Tartışmaların ardından onaya sunulan bölüm yine tüm delegelerin oylarıyla kabul edildi. Yine çalışma raporunun tümü üzerindeki oylamada da Rapor tüm delegeler tarafından onaylandı.

Rapor üzerindeki tartışmaların sonuçlanması ve onayından sonra komisyonlarca hazırlanan karar önerilerinin görüşülmesine başlandı.

Son olarak bütün delegelerin önerisi üzerine Ulusal Direniş Mücadelemizin önderi PKK'ye ve onun Genel Sekreteri Ulusal Önderimiz ABDUL LAH ÖCALAN yoldaşa Kongremizin bağlılık ve destek mesajını göndermesini içeren öneri okundu. Tüm delegeler ve konuklar bu öneriyi ayakta alkışladılar ve "Biji PKK" "Biji Serok APO" sloganlarıyla kabul ettiler.

Kararların kesinleştirilmesi ardından Kongreye gönderilen mesajların okunması gündeme alındı. Kongreye mesaj gönderen kuruluş ve kişilerin bazıları şunlar: Serxwebûn, FDR-FMLN, I-KDP Almanya Örgütü, F. Almanya Yunan İşçi Cemiyetleri Birliği (OEK), Sosyalist Vatan Partisi, İşçi Gerçeği, Roja Welat, KSSE Av. Komitesi, KSSE Almanya Seksiyonu, Güney Afrika grubu adına Sürgen Ostrowsky, KURD-KOM, SPD Milletvekilleri Rudolf Bindig ve Horst Jungmann, Gazetemiz Berxwedan, Kurdistan Komite, Hunerkom, OEK Başkanı K. Pappos, İhsan Aksoy, Cankurd, Fransa, Hollanda, ve İsviçre'den Kürdistan İşçi Dernekleri bu kuruluş ve kişiler dışında Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinden çok sayıda Kürdistanlı emekçi, Ayrıca Libya ve Yunanistan'dan yurtseverler Kongreye kutlama ve dayanışma mesajlarını iletiler.

Eleştiri-Özeleştiri gündem maddesinde geçen dönem Federasyon çalışmalarını yürütmede görev alan yöneticiler ve faaliyetlerden en yakından sorumlu olan dernek yönetim kurulları üyeleri kendi faaliyetlerini kısaca değerlendirerek ortaya çıkan yetersizliklerde kendi rollerini ve kendi hata ve eksikliklerini içtenlikle ortaya koydular. Özeleştirilerini yapan tüm yöneticiler gelecekteki çalışmalarda Kongreden de alacakları güçle daha güçlü katılacaklarına ve ulusal direniş mücadelesine daha aktif şekilde destek vereceklerine dair genel kurula söz verdiler.

Yeni çalışma döneminde alınan kararların hayata geçirilmesinde sorumlu kılınacak olan organların seçimini içeren gündem maddesinde faaliyetleri daha iyi yürütebilecek adaylar önerildi. Yapılan seçimlerde tüm organların asıl ve yedek üyeleri belirlendi. Seçimlerden sonra yeni yöneticiler tüm delegelere konuklarca kutlanarak başarıları temenni edildi.

Kongrenin kapanış konuşmasında Kongrenin gerçekleştiği tarihi süreç, yaşanan siyasal ortam ve Kongrenin federasyon çalışmalarında oynayacağı rol dile getirildi. Son olarak Yaşasın FEYKA KURDİSTAN II. Kongresi! sloganı ve üyelerin coşkun alkışlarıyla Kongre, 17 Şubat saat 17⁰⁰'de sonuçlandı.

Halkımızın Direniş Geleneği Newroz, Avrupa'da da Coşkuyla Kutlanıyor

Her zamankinden daha bir anlamlı ve yeni özellikler taşıyan 1985 Newroz'u, ülke sathında direniş eylemlerinin daha da yükseltilmesi ve halkımızın bir bütün olarak eyleme kaldırılması biçiminde somutlaştırılırken, ülke dışında da çeşitli biçimlerde kutlanarak anlamına kavuşturulmaya çalışılmaktadır.

sağlanmıştır. Gece programının güçlülüğüne kitlenin eşliğinin oldukça aktif olduğu gecede disiplinin ve düzenin korunması ilk bakışta dikkati çekmekteydi. Adeta yekvücut halinde geceye iştirak eden kitle, hep bir ağızdan "Biji Serok Apo!", "Biji PKK!", "Biji HRK!", "Çağdaş Kawa Mazlum Ölümsüzdür!" vb. sloganlarını

önem kazandırmıştır. Atılan sloganlar ve çekilen halaylarla adeta savaşa gidenlerin ruh halini yaşayan kitleler, kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısıyla gerçek bir dayanışma örneğini de sergilemişlerdir.

9 Mart'ta bir gecemiz de Stuttgart'da gerçekleştirildi. Yaklaşık olarak 1000'in üzerinde bir kitlenin katıldığı bu gecede de program, herhangi bir aksamaya yer verilmeyen seri bir şekilde sunulmuş, coşkulu kitlenin gece boyunca her söyleneni ve gösterileni büyük bir ilgiyle izlemesi ve mücadeleye sahip çıktığını da çeşitli biçimlerde göstermesi bu gecenin de gerçek anlamına kavuşmasını sağlamıştır. Direniş türkülleri ve mücadelemizin gelişim koşullarını yansıtan eğitici tiyatro programlarına olan ilgi bu gecemizde de bir hayli fazlaydı.

Bu gecenin ardından 10 Mart günü Mannheim'da yapılan ve 600'un üzerinde kitlenin katıldığı gecede de, benzer bir ortam yaşanmış, yu-sever emekçilerin mücadeleye olan bağlılık ve düşmana duydukları soylu kinleri bir kez de burada da sergilenmiş, direnişçi Newroz'a gerçek anlamı verilmiştir.

Güçlü Newroz gecelerinden bir diğeri ise, 16 Mart'ta Duisburg'da gerçekleştirildi. Birçok gücün anti-propaganda ve engelleme çabalarına rağmen, gerçekleştirilen geceye 1500'e yakın bir kitle katılımı sağlandı. Oldukça canlı ve militan bir hava içerisinde geçen gecede program düzenli bir biçimde sunulmuştur.

17 Mart günü Arnheim'de yapılan

Avrupa alanında bulunan ve sayıları milyonu aşan Kürdistanlı emekçilerin, ülkede gelişen mücadeleye yakın bağlar içerisinde bulunmaları ve o alanda atılan her adımı burada da coşkuyla selamlamalarının bir ifadesi olan çeşitli eylemlere güçlü bir tarzda katılmaları bu yıl daha da güçlü ve canlı tarzda olmaktadır. Bu birçok eylemde kanıtlandığı gibi geçtiğimiz ay başlayan Newroz'u kutlama gecelerinde de bir araya gelen kitlelerin varlığıyla somut şekilde bir kez daha kanıtlanmıştır. Bugüne kadar gerçekleştirilen gecelerin pratliğini kısaca izah edersek, sanıyoruz 1985 Newroz'unun anlam ve önemi biraz daha iyi anlaşılacaktır.

İlk Newroz gecesi 23 Şubat günü Hannover'de yapıldı. 1500'e yakın kitlenin katıldığı bu gecede sunulan programın güçlülüğü ve doyuruculuğunun yanısıra kitlenin coşkulu hali ve attığı sloganlarla eşlik ederek geceye başka bir anlam kazandırmakta idi.

Düzen ve disiplinin oldukça iyi bir şekilde korunduğu gecede, koro ile başlangıç yapılmış, ardından folklor, ozanlar, tiyatro ve Koma Berxwedan sırasıyla kendi programlarını sunarak geceyi güçlendirmişlerdir. Aynı şekilde gelişen mücadelemizin vardığı aşamayı ve Newroz'un anlamını dile getiren gece konuşması da geceye ayrı bir güç katmıştır. Her anlatılanla ve yapılan her gösteriyle adeta ülke gerçekliğini yaşayan kitleler, atılan sloganlar ve programa eşlik edişleriyle mücadeleye sonuna kadar sahip çıkacaklarını bir kez daha göstermişlerdir.

24 Şubat günü Berlin'de yapılan geceye ise 1000'e yakın bir kitle katılımı

sık sık haykıarak düşmana karşı olan kinini ve mücadeleye olan bağlılığını bir kez daha dile getirmiştir.

3 Mart'ta Hamburg'da yapılan geceye de 2000'e yakın güçlü bir kitle katılımı sağlanmıştır. Birçok gücün büyük çabaları

amacından sapırmak ve basit bir kültür gecesi olarak lanse etmek istedikleri Newroz'a halkımız gerçek anlamını vererek direnişçi Newroz'da bir araya gelerek bu teslimiyetçi-reformistlere de bir ders daha vermiştir.

Hamburg gecesinde de katılımın güçlüğünün yanısıra, kitlenin direnişe sahip çıktığını bizzat eylemleriyle ve sloganlarıyla ortaya koymaları geceye ayrı bir

geceye ise 600'ü aşkın bir kitle katılmış, diğer alanlarda görülen coşkulu hava burada da fazlasıyla yaşanmıştır. Koro ve açılış konuşmasıyla başlatılan gecede sloganların düzenli ve güçlü bir biçimde haykırılması, Newroz konuşmasının büyük bir dikkatle dinlenmesi ve alkışlarla desteklenmesinin yanısıra gece disiplininin istenilen seviyede olması dikkati çeken yönleri oluşturmaktadır.

İHBARCILIĞA VARAN REFORMİZM VE BİR ÖRNEK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi, buna karşı saldırı ve komploların artışı da beraberinde getirmektedir. Kamuoyunun da yakından bildiği gibi, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, giderek daha da artış gösteren, Ankara, Bağdat, Stockholm ve diğer gerici-faşist ve emperyalist başkentlere kadar uzanan bir saldırı cephesi ile karşı karşıyadır.

15 Ağustos devrimci atılımı ile yeni bir dönemin açılması ve parçalanmış karanlığın yerini aydınlık gelişmelerin aldığı bir süreç içerisinde halkımızın, direnişi yükselterek ilerlemesi, bu güçlerden yönelen saldırıların artmasına da yol açmıştır.

Kürt küçük-burjuva reformistleri de bu saldırı cephesinde efendilerinin iyi bir uşağı olarak yer almakta, yulara göre yön almaktadırlar. Geçmişte Ankara'yla Ecevitlerle kurulan bağların yerini, Stockholm'ler, Olaf'lar alsada, amaç değişmemiştir.

1979'larda kurulan ve UKM önderi PKK'ye saldırı birliği haline gelen "UDG"nin arkasında kimlerin olduğu bugün daha iyi görülebilmektedir. Kimlerle masaya oturulduğu ve ne gibi planlar yapıldığı su yüzüne çıkmıştır. Geçmişin "UDG"si yeniden canlandırılmak isteniyor. Bu kez masaya oturan efendileri farklı da olsa, ama yine yularları aynı hedefe yönelmektedir. Komplo ve saldırılarını bu kez Kürdistan'dan çok uzakta Avrupa emperyalistlerine dayanarak başarmaya çalışmaktadırlar. Hemen belirtelim; bu emellerine de ulaşamayarak gözü açık gideceklerdir. Bu konuda boşa çırpınmasınlar diyeceğiz, ama küçük-burjuva reformistlerimiz kemik yalamaya alışmışlardır. Bundan vazgeçmeyeceklerdir.

Avrupa metropollerinde oluşturulmak istenen "3"lüler, "5"liler de tutmayınca "6"lılar olarak çıktılar. Böylece nihayet "UDG"nin geçmişte görünmeyen yüzleri de açığa çıktı. Her halde bu baylarımız cesaretlerini toplamış olacaklardır ki, geçmişte gösteremedikleri yüzlerini şimdi açığa çıkarmaktadırlar.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin güçlü bir atılım kazandığı 15 Ağustos sonrasında, bu güçlerin saldırıları daha açık görülmeye başlandı.

Efendilerinin sunduğu olanaklardan da yararlanarak, televizyon, basın organlarında boy gösteren, "sosyalist adam" Bay Burkay ve Kürtlüğünü çoktan kaybetmiş bir "aydın" bozun-

tusu, "PKK teröristtir" diyerek, efendilerine ihbarlarda bulundular. Bazı yurtseverlerin açık isimlerini vererek, tutuklamalarını sağladılar. Kürdistan'da reformizmin yaşama olanağı kalmamıştır. Tarihsel olarak miyadını çoktan doldurmuştur. Ülke ve halk gerçekliğimiz karşısında, bu eğilime can ve kan verme çabaları ister istemez insanın aklına boş fiçi masalını getirmektedir.

Kürdistan'da yaşama olanağı bulamayan bu eğilim, sosyal-demokrasi ile içine girdiği en sıradan ve bayağı ilişkilere dayanarak, Avrupa'da canlanmak istemektedir. Bu yöntemleri de tutmayınca, halkımızdan gerekli cevabı alınca, bu kez de işi basit yöntemlere, ihbarcılığa vardırıarak mücadelemizin gelişimini engellemeye çalışmaktadırlar. Efendileri vasıtası ile engelleyemedikleri gelişmeleri, polisi saldırtarak durdurmak istiyorlar.

İsveç'ten başlayan bu komplo ve alçakça yöntemlere, en son bir örnek de Duisburg Newroz gecesinin kutlama hazırlıklarında yaşandı.

1985 Newroz dönemini halkımız, daha değişik bir anlamda karşılamaktadır. Bu anlamına uygun olarak kutlanan Newroz geceleri, bir çok alanda olduğu gibi, Duisburg alanında da reformist güçlerle sosyal-demokrasinin işbirliği ile sergilenen bir oyunla karşılaştı.

Gece öncesi yoğunlaştırılan iftira ve yalan kampanyası, sonuçsuz kalınca açık ihbarcılığa yönelerek, polisle işbirliği içinde gece engellenmek istendi. Gece öncesi mahkeme kararları çıkartılarak oyunlarını başarı ile tamamlamak istiyorlardı. Bu nedenle bir yandan devlet güçleri vasıtası ile engel olmaya çalışılırken, diğer yandan polisi saldırtarak sonuca ulaşmaya çalıştılar. Mahkeme hakimi açıkça, "karar bize üstten bildirildi. Bu gece yeri verilmeyecek" diyerek, talebi reddetti. Evet, üstten kimlerin emir verdiği ve bilgilerin kimlerden ulaştırıldığı bu sözlerle daha iyi anlaşılıyor. Yine polis de, müdahale esnasında üstten gelen emiri uyguladıklarını açıkça belirtti. Hızlanan teşhir ve tecritlerini polisiye yöntemlerle engellemeye çalışan reformist-teslimiyetçi güçler, basit bir ihbarcı konumuna düştüler.

Bu yöntemler alçakça ve komploca yöntemlerdir. Açık bir biçimde mücadelemiz üzerine polis güçlerinin saldırtılmaya başlanmasıdır. Şimdiye kadar, kapalı kapılar ardından, basında, şurda-burda; "5"liler, "6"lılar ile yapılmak istenenler böylesi yöntemlerle

uygulanmaya çalışılıyor. Kusulan zehirlerin ve atılan çamurların izinin bile kalmaması reformizmi en son duraklarından biri olan ihbarcılığa kadar getirmiştir.

Halkımızın karşısında olduğu ve sürekli olarak da karşı çıkacağı bu tür yöntemler, açık ki, sahiplerine de yarar getirmeyecektir. Onlar, polisi de arkalarına alarak oyunlarını oynamak istiyebilirler. Unutulmamalıdır ki, halkımızın cevabı da kaçınılmaz olarak verilecektir. Bunu da engellemeye hiç bir gücün kudreti yetmeyecektir. Bu gerçek, sert bir şamar olarak bir kez daha Duisburg gecesinde de bu güçlerin suratlarında şakladı.

Hiç bir engel tanımayan kitleler, büyük bir coşku ile gece yerine gelerek, tüm oyunlara rağmen eylemde yerlerini almışlardır. Baştan sona kadar coşkulu geçen gece, reformizmi kahrederken, bir kez daha halkımızın kararlılığını gösterdi.

Gece sonrasında dışarı taşan coşku ateşler yakılıp, halaylar çekilerek, 15 Ağustos yaratanlara ve PKK'ye bağlılık dile getirildi. Şu gerçeğin unutulmaması gerekir: Bu tür basit ve alçakça yöntemler, halkımızın devrimci-direnışe sahip çıkışı önünde engel oluşturamaz.

Halkımız adına bu güçlere, alçakça tutumlarından vazgeçmeleri çağrısını yapıyoruz. İş ihbarcılığa vardırıp, polisi kullanmakla bir yere varamayacağınızı, olsa olsa batağa gömüleceğinizi bilmelisiniz! Bu tür yöntemleriniz, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi daha güçlü kılmamıza yolaçarken, sizleri de ezilmekten kurtaramayacaktır!

Bataktan kurtulma şansınız henüz tümüyle tükenmemiştir. Ama, giderek vücudunuzun tümüyle birlikte bu batağa girmektesiniz. Çırpınılarınız hal-kımanız bağımsız ve özgür geleceği ile bütünleşmedikçe, daha da batacak, kimse sizi kurtaramadığı gibi, bizler de "en iyi yeriniz orası" olduğunu belirterek, gömülmenize yardım edeceğiz. Bu tutumlarınız devam ettikçe halkımızın cevabı da korkunç olacaktır!

Yurtsever Kürdistanlı Emekçiler! Yaşam umutları çoktan tükenmiş bu sefillere, geleceğimizi karartma izni veremeyelim! Bir kaç kemiğe her şeyini satışa çıkaran bu gürüha hak ettiği cevabı gösterelim! Teşhir ve tecrit ederek aramızda barnamaz duruma getirelim!

Duisburg'dan bir okuyucu

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGEÇİ YARGI ORGANLARINCA DEVİRİMCİ VE YURTSEVERLERE VERİLEN İDAMLAR, AVRUPA'DAKİ YURTSEVER EMEKÇİLER TARAFINDAN NEFRETLE KINANDI

15 Ağust 3 direniş eylemlerinin hemen ardından harekete geçen sömürgeçiler, bir yandan tüm ordu gücünü seferber ederek, ülkemizi yeniden işgal edip, azgın operasyonlara girişirken, bir yandan da yakaladığı yurtsever köylüleri idamla tehdit ederek, halkımıza gözdağı vermek istemektedir. Aynı şekilde yıllardan beridir zindanlarda tuttuğu PKK'li savaş esirlerinde davalarını sonuçlandırma çabaları hızlandırılmış, bu davalarda onlarca devrimciye idam cezaları verilmiştir. Verilen bu idam cezaları ise, herkesinde açıkça kabul ettiği gibi işlenen suçla göre değil direniş yada teslimiyet ölçülerine göre verilmektedir.

Tüm dünya ilerici kamuoyunun yakından takip ettiği bu gelişmeler, doğal olarak Avrupa alanında bulunan Kürdistanlı emekçileride yakından ilgilendirmekte ve bu zulüm uygulamalarına karşı onlarda çeşitli protestolar gerçekleştirerek ülke mücadelesine karşı görevlerini yerine getirmeye çalışmaktadırlar.

Bu protesto eylemlerinden gazetemize ulaşanları veriyoruz

Köln'de Ağır Ceza Mahkemesi Binasındaki Barolar Birliği işgal edildi

21 Şubat günü 40 kişilik bir grup Kürdistanlı yurtsever Ağır ceza mahkemesi önünde toplanarak pankart astılar. İçlerinde 10 kişi içeri girerek Barolar Birliği odasına kapanmış, burada bulunan görevlilere isteklerini iletmışlerdir. Görevliler ilk önce eylemcilerin isteklerini kabul etmeyip polis çağırarak istemişlerse de, yurtseverlerin iyi niyetli ve kararlılığı karşısında bu tutumlarından vazgeçerek, isteklerin bir bölümünü yerine getirmişlerdir. Yaklaşık iki saat süren eylem olaysız son bulmuş ve birçok basın-yayın organında geniş yer almıştır.

Münster'de 11 Kürdistanlı Yurtsever Açlık Grevi Yaptı

21.2.1985 günü İngiliz Kültür Mer-

kezi'ni işgal ederek açlık grevine başlayan Kürdistanlı yurtseverler, büyük bir azim ve kararlılıkla başlattıkları ve Kürdistan'daki idam ve işkenceleri protesto amacını taşıyan eylemlerine kısa sürede birçok kuruluşun desteğini almayı da başarmışlardır. Yaşlısıyla-genciyle bir grup Kürdistanlının başlattığı bu açlık grevi, kararlılığı ve disipliniyle birçok kişi ve çevrenin takdirini almış ve eylemcilerden ikisi hastaneye kaldırılmasına rağmen amaca ulaşılan kadar eyleme devam edi-

dağıtmıştır. Çevrede büyük ilgiyle izlenen eylemciler, oldukça ciddi bir yaklaşım ve disiplin içinde sürdürdükleri eylemlerinin talepleri kabul edilmediği takdirde orada zincirlenmiş vaziyette açlık grevine başlayacaklarını da yetkililere ve eylem yerine gelen basın kuruluşlarına açıklamışlardır. Basına yapılan açıklamaların yanısıra DPA ajansıylada geniş bir biçimde konuşulmuş ve Kürdistan'daki idam ve işkencelere karşı tüm dünya ilerici kamuoyunun tavrı alması istenmiştir. DGB

Açlık grevinde yapılan değerlendirme toplantısından bir görüntü

leceği bildirilmiştir. Birçok basın-yayın organında haber olarak verilen açlık grevi eylemi 8.3.1985 tarihinde isteklerin kabul edilmesi üzerine sona erdirilmiştir.

30 Kişilik Bir Grup Yurtsever, Bonn'da DGB Binasını İşgal Etti

Ellerindeki zincirlerle DGB binasına giren ve merdivenlerin korkuluk demirlerine kendilerini zincirleyen bir grup Kürdistanlı yurtsever kendi aralarında oluşturdukları bir heyeti de DGB yetkililerine göndererek taleplerini iletmışlerdir. Aynı zamanda içerdeki eylemcileri desteklemek için dışarda da bir grup tarafından pankartlar asılmış, yoğun şekilde bildiriler de

yetkilileri talepleri kabul ettikten sonra, yazılı bir protesto metni de vermişler ve Kürdistan'a bir heyetin gönderilmesi için girişimlere başlayacaklarına da söz vermişlerdir. Yaklaşık 6 saat süren eyleme akşam 18⁰⁰'de son verilmiştir. Tüm gazetelerde haber olarak yeralan eyleme radyo ve televizyonun yanısıra, BBC ve Köln radyosunun Türkçe yayın bölümünde de yer verilmiştir.

Paris'te Kürdistanlı Yurtseverler Le Humanite'yi İşgal Etiler

Avrupa genelinde gerçekleştirilen ve büyük bir kamuoyu oluşturan protesto eylemlerine bir yenisi de Paris'te eklendi. Sayıları 100'ü aşan yurtsever Kürdistanlıların oluşturduğu eylemciler

Le Humanite gazetesinin bürosuna girerek pankart astılar ve isteklerini bildirdiler. Gazete yetkililerinin de desteğini alan eylemciler basın-yayın kuruluşlarıyla da röportaj yaparak faşist Türk sömürgecilerinin lanetlenmesi, idam ve işkencelerin protesto edilmesini talep ettiler. Eyleme basında yer verildiği gibi AFP ajansı tarafından da haber olarak duyuruldu.

Stuttgart'ta Rathaus'daki Yeşiller Bürosu İşgal Edildi

27.2.1985 günü bir grup Kürdistanlı yurtsever, Yeşiller bürosuna girerek taleplerini bildirdiler. Kürdistan'daki idam ve işkencelerin protesto edilmesi ve buraya incelemeler yapmak amacıyla bir heyetin gönderilmesinde yer aldığı talepler Yeşillerin yetkilileri tarafından da olumlu karşılanmış, Türk devleti protesto edilmiştir. Eylem yerine gelen basın-yayın organlarıyla da geniş çaplı röportaj yapıp, gelişmeler aktarılmıştır. Südwest radyosu röportajı haberlerde verirken, birçok gazete de eyleme geniş yer ayırmıştır.

Faşist Türk Devletinin Hannover Konsolosluğu Önünde Protesto Eylemi Yapıldı

İki gün boyunca devam eden ve Konsolosluk önünde nöbet tutma biçiminde gerçekleştirilen eyleme kalabalık bir kitle katılımı sağlandı. Bir yandan da eylemin amaçlarını izah eden bildiriler ve basın açıklamaları dağıtılarak kamuoyu oluşturulmaya çalışılmış ve eylem çevreden büyük ilgi görmüştür.

İsviçre'nin Başkenti Bern'de Meclis Önündeki Gösteri Eylemi Olaylarla Sonuçlandı

İsviçre parlamentosu önünde toplanan ve Kürdistan'daki idam ve işkenceleri protesto ederek, İsviçre devlet yetkililerinde bu protestolara desteğini almak isteyen 60 kişilik bir grup Kürdistanlı yurtseverin gösterilerine çevreden büyük bir ilgi gösterilmiş ancak polislin müdahale etmesi üzerine çekişmeli bir ortam yaratılmıştır.

Yasal ve barışçıl olarak başlatılan eyleme polislin bu tarzda müdahale etmesi ve eylemi dağıtmak istemesi üzerine İsviçreli demokratlar da protestoya katılmış ve polisi lanetlemişlerdir.

Bu çekişmeli ortamın uzaması üzerine polis eylemcileri kadın ve çocuklar haricinde zorla ve tartaklayarak arabalara doldurmuş ve gözaltına almıştır. Bu duruma müdahale eden İsviçreli demokratlardan üçü'de tutuklanmıştır. Eyleme ve bu olaylara gazetelerin yanı sıra televizyonda da geniş yer verilmiştir. Polisin bu tavrıda gerek Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler tarafından, gerekse de Avrupalı demokratlarca kınanmıştır.

Hamburg'da Yapılan Protesto Yürüyüşü Büyük İlgi Gördü

27.2.1985 günü Hamburg'da gerçekleştirilen ve 300'den fazla yurtsever Kürdistanlı'nın katıldığı yürüyüş, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilerden ve Alman ilerici-demokrat kamuoyundan da büyük ilgi gördü. Düzenli ve disiplinli bir tarzda gerçekleştirilen eylem Türkçe, Kürtçe ve Almanca yapılan konuşmaların yanı sıra atılan sloganlarla da faşist Türk devletinin yüzünün bir kez daha teşhir edilmesini sağladı.

Strasburg'da CGT İşgal Edildi

4.3.1985 günü Strasburg'daki CGT binasına giren 42 Kürdistanlı yurtsever, binada toplantı halinde bulunan sendika yetkilileriyle görüşerek taleplerini iletilmişlerdir. Kürdistan'daki cezaevlerinde uygulanan işkenceleri, verilen idamları protesto ve açlık grevini desteklemek amacıyla taşıyan eylem iki saat sürdü. CGT yetkililerinin fazla olumlu olmayan tutumunu da eleştiren eylemciler bildiri ve basın açıklamalarını da

okuduktan sonra dağıldılar.

Bu işgal eylemine CFDT sendikası da destek vermiştir. Ayrıca Fr-3 televizyon programında da yer verilen işgal eylemine La Alsace gazetesinde de geniş yer verildi.

Lahey Adalet Divanı Önünde Gösteri

Den Haag'da bulunan Lahey Adalet Divanı önüne giden 35 Kürdistanlı

yurtsever, idam ve işkenceleri protesto etmek ve Adalet Divanı'nda Kürdistan'daki uygulamaların kınanmasını sağlamak amacıyla 2 saat boyunca gösteri yaptılar. Çevreden büyük ilgi gören gösteri radyoda ve çok sayıda gazetede haber olarak verildi.

Hannover'de Protesto Yürüyüşü Yapıldı

9 Mart 1985 günü, faşist Türk sömürgeciliğinin halkımıza karşı geliştirdiği açık savaşın bir biçimi olarak idamlara karşı Hannover'de kitlesel bir yürüyüş eylemi gerçekleşti. Yürüyüşe 300'ü aşkın bir kitle katıldı.

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının son olarak halkımıza yönelik geliştirdiği kitlesel katliamlar ve 15 Ağustos eylemlerinin halkımız üzerinde yarattığı direnişçi etkiyi yıkmayı amaçlayan toplu idamları teşhir eden Türkçe-Almanca konuşmalar (Türk konsolosluğu önünde ve yürüyüşün bitimi OPERN PLATZ'daki mitingte) yapıldı. Ayrıca yürüyüş boyunca ve bitiminde topluca ve coşkulu bir biçimde özellikle "Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri" "Biji Serok APO", "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta" sloganlarıyla güçlü bir eylem oldu.

CUNTANIN POLİTİK TUTUKLU ve YAKINLARI ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ ve İHANET OYUNLARI

Hüseyin YILDIRIM

Sömürgeci Faşist Türk Cuntası 12 Eylül'den bu yana Kürdistan'da gizli temelde çok boyutlu sinsi oyunlar tezgahladı. Her yenilgi ve başarısızlık sonucu yöntem değiştirdi, yeni arayışlar içine girdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde geline aşama, Kürdistan devrimcilerinin zindanlardaki direniş ve kararlılığı cuntanın bir çok planını alt-üst etmiş, sinsi oyunlarını açığa çıkarmıştır.

Cunta başlangıçta geçmiş dönem Kürt ayaklanmalarında kullandığı ve sonuç aldığı yöntemleri dikkate alarak planlar yaptı. Cunta hesaplarına göre bu yöntemlerin uygulanması için bu gün eskiye oranla şartlar dahada olgunlaşmıştı. Katliamlar sonrası uygulanan Kemalist politikanın yaptığı tahribat büyük bir avantaj olarak kabul ediliyordu. Kürdistan'da kan verdikleri feodal kalıntı ve ona mahkum çevresi, karaborsa, sömürü sonucu sıvazlanan şehir burjuvazisi de temel dayanak noktaları olmuştu.

Cunta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine önderlik eden siyasal gücün ideolojik yapısını, siyasi ve politik tespitlerini, kadro ve kitle gücünü, kararlılığını kavrayamamış, sömürü, zulüm ve katliamların biriktirdiği yılların kin ve öfkesini hesaplayamamıştı. Ulusal Kurtuluş Mücadelelerini zafere götüren, karşı konulması imkansız olan bu iki temel unsurdaki yanlış Faşist uygulamalar boyunca cuntanın planlarının alt-üst olmasına neden oldu. 15 Ağustos eylemlerinin yarattığı korku nedeniyle sömürgeci kukla mecliste yapılan özel oturumda Halkçı Parti Genel Başkanı Necdet Calp'ın "bu eylemler sıradan eylemler değildir. Örgütlü ve disiplinli eylemlerdir. Bu eylemler askeri tedbirlerle önlenemez eşkiya halkı kazanmayı başarmıştır..." sözleri bu yanlışın açık bir itirafıdır.

Cunta 12 Eylül Faşist darbesi ile birlikte Kürdistan'da zulüm ve dehşet saçtı. İşkence, katliam ve talan politikası uyguladı. Amaç halkı susturmaktır. Önemli oranda Kürdistan devrimci ve kadrolarını zindanlara doldurmuştu. Cunta hesaplarına göre zindanlarda sınırsız zulüm altında tutulan Kürdistan Devrimcilerinin işi bitmişti. Bunlardan

yana bir sorun çıkmayacaktı. Önemli olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini Halktan soyutlayıp tecrit etmek, dışarıda olan lider kadroları yakalayabilmektir. Bu amaçla bir taraftan işbirlikçi hain çevreleri harekete geçirirken diğer taraftan TRT ve gerici basını yoluyla her türlü ahlaki değerlerden yoksun iftira kampanyası açtı. Cuntanın başvurduğu bu insanlık dışı yöntemler geri tepti. Cunta ne planladığı kadroları yakalayabildi ne de halkın Türk sömürgeciliğine olan kin ve öfkesini engelleyebildi. Sömürgeci zulmü halkın mücadeleye olan özlemini engelliyemedi.

Bitirdiklerini sandıkları tutuklu Kürdistan devrimcilerinin mahkeme ve zindanlarındaki direniş ve savunmaları bir balyoz gibi cuntanın kafasında patladı. İçine düştükleri korku ve panik sonucu zindanlarda önder kadroları katlettiler. Ancak onların soylu mücadelesinin halkın elinde bir meşale olmasını engelleyemediler. Bu kez yeni bir yöntem geliştirdiler. Zindanlarda genç Kemalistler adı altında ihaneti örgütlediler. Dışardaki işbirlikçi hain çevrelerle bütünleştirdiler. Halk içinde mezhep kışkırtıcılığı, aşiret çatışmalarını körüklediler. Cunta bu yöntemlerle de amacına ulaşamadı. Zindanlardaki direnişler, halkın ihanete duyduğu nefret cuntayı bu konuda da mahkum etmiştir. İhanetçiler cuntanın gölgesinde dahi can telaşına düştüler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi 15 Ağustos Şanlı Eylemleri ile cuntanın tüm çabalarını sonuçsuz bıraktığını dünyaya kanıtlamış, şeref dolu bir aşamayı daha geride bırakmıştır.

Cuntanın oluşturduğu yeni gündemin iki ana konusu-pişmanlık yasası ve milis gücü.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki onurlu gelişme cuntayı tam bir çıkmaza sokmuştur. Bu nedenledir ki cunta, çağımız diktatörlüklerinde hiç birinde, en gerici yönetimlerde dahi görül-meyen her türlü ahlak dışı yöntemlere baş vurmaktadır.

İlkel hukuk sistemlerinde bile görül-meyen kişi onur ve haysiyeti ile bağdaş-mayan pişmanlık yasası ile tutuklu ve yakınları üzerinde ihanet ve sömürü oyunları oynanmaktadır. Yıllardır sö-

mürgeci zindanlarda ağır bir zulüm altında tutulan devrimci kadroların direniş ve savunmaları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin güçlü bir sesi olmuştur. Cunta bu direniş ve savunmalar karşısında acze düşmüş, bahsedemez olmuştur. İşte cunta zindanlardaki kadroları mücadele dışı bırakmak, teslimiyet ve ihanete zorlamak amacı ile pişmanlık yasasını gündeme getirmiştir. Bu yasa ile tutuklu ve hükümlülerin bağlı oldukları örgütler hakkında gizli sır açıklamaları, Kemalizme ve sömürgeci Türk devletine bağlılık temelinde bugüne kadar yaptıklarından pişman olduklarını açıklamaları halinde cezalarının büyük bir bölümünün indirileceği hatta serbest bırakılacakları ön görülmektedir. Kişinin varlığını, toplumunu ve insanlığı inkar etmesi demek olan bu yasa önerisine Türkiye Barolar Birliği, hukukçular cemiyeti sert tepki göstermişlerdir. Mart 1985 başlarında Türkiye'de inceleme amacı ile bulunan Avrupa Konseyi Hukuk komisyonu raporörü Hollandalı parlamenter Peter Stoffelen "Başbakan geçen yıl bana af çıkaracağını vaddetmişti. Bu yıl pişmanlık yasasından bahsediyor. Bu yasanın taşıdığı hükümler çok aşağılayıcı. Ben konseydeki arkadaşlarıma bu yasadaki bahsedemem. Bahsedersen çok geçirirler" diye tepkisini gerici Türk basınına açıkladı.

Ne varki cunta içine girdiği çıkmazdan dolayı bu yasadaki vazgeçeceği benzemiyor. Özellikle son zamanlarda zindanlardaki yakınlarını bu doğrultuda ikna temelinde tutuklu aile ve yakınlarına yoğun baskılar yapılmaktadır.

Cuntanın bu onursuz girişimleri sonucu ciddi olumsuzluklar doğabilir. Bu açıdan şimdiden karşı tedbirler alınmalıdır. Tutuklu ve yakınlarını bu konuda aydınlatmak gerekir. Cuntanın bu konuda da önemli başarı sağlamayacağını belirtmek isterim. Tüm karşı önlem ve çabalara rağmen cuntanın bu girişimi sonucu doğabilecek kısmi sonuçlarda mantıklı bir değerlendirilmeye tabi tutmak gerekecektir.

Faşist Türk ordusunun 15 Ağustos Eylemleri karşısındaki yenilgi ve ba-

Devamı sayı: 25'te

14-15 AĞUSTOS GECELERİ KÜRT HALKININ ARTIK UYANMIŞ OLDUĞUNUN BİR SİMGESİDİR

PKK kahramanları 15 Ağustos gecesi Siirt'in Şirvan ilçesine bir baskın düzenleyerek bildiriler dağıtıp ilk sesini yükselttiler. Düşmanımız faşist cuntanın uşaklarını öylesine korkuttular ki artık karakollarda yatamaz olup halkımıza sığındılar. Geceleri nöbet bile tutamayıp halkımızdan kendilerini savunması için "yardım" istediler. Halkımıza PKK'li kahramanlarımıza karşı hiç değilse silahsız nöbet tutmaya yalvardılar. Aynı gece faşist komutanlarına haber vererek komanda taburu istediler. Komando denilenlerde kendilerinden müteşekkil olduğu için dağlarımızda yürüyemez, korkularından adım atamaz haldeydiler. Takip komutanlarından bir yüzbaşı "ben ne yapayım 40

yaşında bir ihtiyarım gençler peşinde dağları dolaşıyorum, ailemden habersiz geldim gözüme uyku girmemiş" diyordu. Ama gerçek bu değil. Yüzbaşının içindeki korku onu ihtiyar etmişti. Uykusuzluğu birgün için değil, bu tür olayların artık birbirini takip edeceğini anlamıştı.

Daha komandolar Şirvan'dan dönmeyen Eruh olayından haberdar olmuşlardı. 15 Ağustos gecesi PKK kahramanları, Eruh ilçesine ve karakoluna da saldırmış, faşist cuntanın yöneticilerini esir almış cephaneliğini ganimet olarak boşaltmıştır. Şehir içinde 4 saati aşkın hoparlörlerle anons ederek Eruh halkına müjdelere vermişler. Eruh halkını çağırıp beraberce Kürt kahramanlık türküsü ve

marşlarını söylemişler. Eruh baskının ilk safhasında korkusundan silaha sarılmak isteyen bir asker vurularak ruhu cehenneme gönderilmiştir. PKK'li kahramanlar boşuna kan akıtmak istememişlerdir. Aynı gece Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde benzeri bir olay meydana gelmiş, PKK'li kahramanlar burada da faşist cuntanın ordusuna göz açtırmamışlar, halk düşmanı birkaç askeri yöneticiyi cezalandırmışlardır.

Bunun üzerine faşist cunta alarma geçmiş, helikopterle köylere saldırmaya başlamış, masum insanları tutuklamaya, işkenceler yapmaya başlamıştır. Gittikleri her köyü, işkenceden tutuklamadan

Devamı syf: 18'de

«On Yaşındaki Çocuklar bile Ölüm Tezgahlarından Geçiriliyor Artık»

Değerli Amcamoğlu...

Satırlarıma başlamadan evvel, üzerimde borç bildiğim selamlarımı sunar, yaşamınızda başarılar dilerim. Sizden epey zamandır herhangi bir haber alamadığımdan ve de adresinizi de bilemediğimden ben de size yazamadım. Hakkınız da detaylı bilgiye sahip değilim ama, bildiğim birşey varsa o da eskisi gibi olmadığınızdır. Bunu sizden öğrenmedim ama değişik kaynaklardan kulağıma geliyor. Şunu açıkça söyleyebilirimki sizin bu kadar pasifleşeceğinizi hiç tahmin etmezdim. Demek ki koşullar, yaşam şartları insanı değiştirebiliyormuş. Biz vahşet ve barbarlığın ayyuka çıktığı bir ülkede yaşadığımızdan artık zorluklara aldırış bile etmiyoruz. Belki işitiyorsunuz, hangi şartlar altında olduğumuzu ama yine de bizi yıldıramadılar. Tam tersine bu uygulamalar bizi daha da çelikleştirmiş, pratik deneyler kazanmamızı sağlamıştır.

Ama sizler orada gittikçe geriye adım atıyorsunuz. Biz dışıdış ve her an ölümlü pençeleştığımız bir ortamda yaşadığımızdan ve kelepçeleri de kol saati olarak benimsediğimizden sizin durumunuzu anlayamıyoruz doğrusu. Saygon zindanlarındaki vahşeti belki okumuşsundur, işte bizim yaşantımız tıpkı öyledir. Askere ise kendi istegiyle değil, zincirlere vurularak getirildim. Şimdi ise çok sıkı bir gözetim altın-

dayım. Elime en ufak bir fırsat geçmiyor, eğer geçse ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Üç ay boyunca kimseden haber ve maddi yardım da almadım. Bu yönlü de sıkıntı içindeyim.

Kardeşim, senin de artık ülkeye dönmek gerekir ama eskisi gibi gelip evde oturayım, çalışayım anlayışı artık iflas etmiştir. On yaşındaki çocuklar bile ölüm tezgahlarından geçiriliyor artık, gerisini siz düşünün. Kendi konumunuza biliyorsunuz. Sahip olduğunuz değerleri ifgal etmemelisiniz. A.....nın arkadaşları şimdi dipçik altında haykırırken, gözlerini kırpmadan ölüme giderken O bunları unutmasın. Biz sizlerden çok şey bekliyorduk ve güveniyorduk. Aslında bunları biliyorsunuz ve size yazmamda anlamsız olabilir. Ama yine de hatırlatmak istedim. Şunu iyi bilmelisiniz ki herşey değişim halindedir ve bu ülke insanların da değişip gelişeceği kaçınılmaz bir gerçektir. Ülkenin her alanı sizlerin de işitiğiniz gibi kasıp kavruluyor ve bu da kıvılcımları tutuşturup insanlarımızı uyandırıyor ve herkes üzerine düşen görevi yerine getiriyor. Ama sizler üzerinize düşen görevi yapamadığınızı bilmelisiniz. Burada şöyle düşünebilirsiniz belki "sen niye Türk devletine uşaklık yapıyorsun" diye sitem edebilirsiniz ama benim hangi şartlarda askere getirildiğimi de size anlatmıştım. Sizin kavuştu-

ğunuz olanaklar benim elime geçmedi. Bu mektubu bile hangi şartlarda yazıyorum tahmin edemezsiniz. Masa başında oturup yazmadım. Bir ardadaşım düşüncelerimi size aktardı. Ve gizlice postaya verdi. Benim mektup yazmam mümkün değil. Anama babama bile yazamıyorum. Doğru dürüst oturmuyorlar bile. Beni sürekli kontrol altında tutabilmek için özel tedbirler almışlar. Ama unutulmamalı ki bizler başaramazsak bile bizden sonraki nesiller mutlaka başaracaktır. Bizleri caydırmak, teslim almak için her çareye başvurmaları normal karşılamak gerekiyor. Ben kendimi bir savaş esiri olarak kabul ediyorum. Bu esirliğim de sizlerin geliştireceğiniz mücadele ile sona erebilir.

Aslında sağ kurtulacağıma pek inanmıyorum ama, mücadeleye olan inancım da beni dirençli yapıyor.

Eğer bana yazarsanız, selamdan başka hiçbir şeyden bahsetmeyin. Durumum bilindiği için benimle ilgili herşeyi çok sıkı inceliyor ve herşeyden anlam çıkarp beni işkenceye alıyorlar. Onun için yazarsanız sıradan şeylerden bahsedin yeter. Size yazmamın amacı da hangi koşullarda olduğumuzu ve gelişmelerin durumunu biraz da olsa aktarmak idi. Yanınızdaki tüm arkadaşlara selamlarımı söyleyin.

Mektubuma son verirken selamlar diyorum.

Amcanoğlu....

30 I 1985

KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELESİ GÜÇLÜ BİR SAVUNUCUSUNU YİTİRDİ

Kürdistan halkının direnişi özünü şahsında en güçlü biçimde somutlaştırmış ve pratiğiyle de bu özü çevresine taşıran, örnek yurtsever şahsiyetlerden birisi olan Hacı Abdurrahman ZOGURLU, yoksul ama tarihin derinliklerinden bu yana hep sömürüye ve baskıya karşı duran bir aileden olup, yaşamı boyunca da bu geleneği sürdüren bir Kürdistanlıydı. Yörede belli bir etkinliğe ve saygınlığa sahip olan ZOGURLU ailesi özellikle Palu-Genç-Hani isyanında Diyarbakır ve çevresinde oldukça güçlü direnişler sergilemiş ve sömürgeci Türk devletinin işgal güçlerine karşı büyük kahramanlıklar sergilenmesine önderlik etmiştir. O dönemlerde daha çocuk olan Abdurrahman ZOGURLU ise isyanın bastırılmasından sonra atlenin büyükleri tümden katledildiği için bir yandan ailesinin geçimini sağlamaya yardımcı olurken, bir yandan da kendisini yılmaz bir savaşçı olarak yetiştirmiştir. Sömürgeci işgal güçlerine karşı büyük bir nefret ve kinle dolu olan ZOGURLU, öndersizlik yüzünden, bastırılan isyanlardan sonraki yıllarda, halkımıza hakim olan sessizlik dönemi boyunca, Kürt egemen sınıflarının teslimiyetçiliğine karşı direnişi özünü korumuş, hiç bir baskıdan yılmayarak çevresine de bu düşünceleri aşılamaya çalışmıştır.

İşte bu dönemde daha enerjik çağını yaşayan Abdurrahman ZOGURLU, gelişmelerden haberdar olur olmaz, ikircilliliğe düşmeden silahını alarak Güney Kürdistan'a gitmiş ve Barzani Hareketine katılmıştır. Burada kaldığı uzun yıllar boyunca, bir yandan savaşçı olarak sömürgecilere karşı kurşun sıkırmış, bir yandan da Kuzey Batı Kürdistanla ilişki sağlanmasında kuryelik görevi gibi titizlik ve özveri isteyen bir görevi de yerine getirmiştir. Onun tüm benliğiyle sarıldığı bu mücadele hızla gelişip güçlenmesine ve önemli kazanımlar da elde etmesine rağmen, feodal önderliğin yetmezliği ve zaafı sonucu başarısızlığa uğrayarak 75 yenilgisiyle noktalanınca tekrar Diyarbakır'a dönen Hacı Abdurrahman Zogurlu, bizzat yaşadığı ve ömrünün önemli bir bölümünü feda ettiği davanın bu biçimde sonuçlanmasına rağmen inancından ve yurtsever özünden en ufak bir biçimde uzaklaşmamış, bağımsızlığa olan inancını muhafaza etmiştir.

73 ler sonrası Kuzey-Batı Kürdistan'da hızla boyutlanan ulusal bağımsızlıkçı düşünceyle de tanışmakta gecikmeyen Abdurrahman ZOGURLU, uzun süreli araştırma ve tartışmalar sonucunda gerçek kurtuluşun ancak Marksist Leninist ideoloji doğrultusunda hareket eden bu ideolojiyle sağlanabileceğine

kanaat getirerek tüm gücüyle yeniden mücadeleye katılmıştır.

Yaşlılığına ve bakmak zorunda olduğu ailesinin sıkıntılarına bakmadan verilen her görevi severek yerine getiren ve çaba-

*Adı ve Soyadı: H. Abdurrahman ZOGURLU
Doğum yeri ve yılı: Fîs Koyü-Diyarbakır,
(65 yaşlarında)*

larıyla gençlere dahi örnek olan Abdurrahman ZOGURLU, yaşamı boyunca edindiği değerli tecrübelerini modern önderliğin yol göstericiliğiyle bütünleştirerek davaya güçlü katkılarda bulunan ender yurtseverlerden birisi haline gelmişti.

Sömürgecilerce arandığı dönemde yıllarca dağlarda kalmasını verdiği tecrübe ve yöre halkı ile olan sıcak bağları sayesinde, devrimcilerin barındırılması ve bölgeden bölgeye geçirilmesi gibi görevleri başarıyla yerine getiren Hacı Abdurrahman ZOGURLU, partiye olan güven ve hayranlığını her fırsatta dile getirdiği gibi ilişkide olduğu tüm insanlarda bağımsızlıkçı ideolojisi ve PKK Hareketini anlatıp, kavratmaya çalışmaktaydı. Devrimcilerin hatalarına hiç bir biçimde göz yummayan ve amanız bir eleştirmen olan ZOGURLU, özellikle de ihanete karşı amansızlığıyla tanınmaktaydı.

Gerek cunta öncesi sıkıyönetim koşullarında, gerekse de 12 Eylül faşist yönetimi koşullarında sürekli kovuşturmaya uğrayan, gözaltında bulundurulmuş Hacı Abdurrahman ZOGURLU, tüm bu baskı ve yıldırma çabalarından hiçbir biçimde etkilenmeyip, gizlilik kuralı içinde görevlerini yerine getirmeye devam etmiş-

tir. Defalarca tutuklanıp işkenceye alınmış, çocukları, torunları, karakollara doldurulmuş, insanlık dışı uygulamalara maruz bırakılmışlar ama o yine de inancından bir adım bile geriye dönmemiştir. Bu kararlılık ve inanç karşısında kuduran sömürgeci faşistler nasıl ki Kürdistanlı her yurtseverin inanç dolu bakışları karşısında eriyip küçülüyorlarsa, bu güçlü yurtseverimizin kararlı direnci karşısında da kendi acizliklerini itiraf etmek zorunda kalmışlardır.

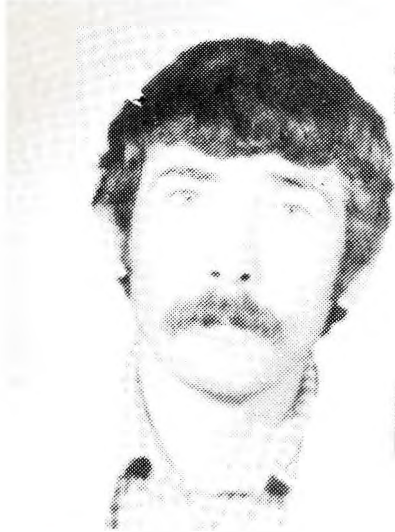
Ama, ne var ki, üç yıl boyunca çektiği işkence ve acıların en sonuncusunda komaya giren bu yurtseverimiz, devrimcilerin geldiğini duyunca zorlukla gözünü açabilmiş ve taşıdığı soylu inançla yerinden kımıldayarak sevincini belli etmişti. Bu esnada ağzından dökülen son kelimeleriyle de o tüm dönemlerin, mücadele kaçınıklarının ve devrime inançsızlık taşıyanların bir kez daha yerin dibine batırılmasını sağlayarak, Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin ihtiyaç duyduğu yurtsever şahsiyetin en bariz örneğini sergilemiştir. Yaşamayacağını bildiği halde, bunu hiç belli etmeyen ve adeta savaşa katılmaya hazırlanan birinin tavrıyla devrimcilere sorular yönelterek "son gelişmeleri anlatın ferahlayayım. Parti ne düşünüyor, gelişmeler nasıldır, ne yapacağız" sorularına da cevap istemiştir. Ardından, vasiyet niteliğini taşıyan şu değerli önerilerini de tekrar tekrar dile getirerek son yardımını da devrimcilerden esirgememiştir. "Bu zulüm devleti muhakkak yıkılacak, ama bu çok zorluk ve çaba gerektirir. Hainlere dikkat edin arkadaşlara son sözüm dikkatli olmalıdırlar. Bu devletin yıkıldığını, savaşı ben görmeydim ama yeni yetişenler görecek ve muhakkak yıkılacak" diyerek zafere olan inancını yeni nesillere aktarmıştır.

Düşmanın ağır işkenceleri sonucu komaya giren ve 1 Haziran 1984 günü yaşamını yitiren Hacı Abdurrahman ZOGURLU, zorluklarla geçirdiği yaşamı boyunca güçlü bir tarzda koruduğu yurtsever ve mücadeleci kişiliğini, PKK Hareketiyle tanıştıktan sonra gerçek anlamda donatmış ve zafere olan kesin inancıyla rahat ve huzurlu bir biçimde yaşama gözlerini yummuştur. Onu rahatlatan temel olgu Partinin varlığı ve yeni dönemin başlatılması olduğu kadar, düşmanın işkenceleri sonucu soylu bir şekilde şehit olmasıydı.

**Yaşasın Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi!
Kahrolsun Sömürgeci Faşist Zulüm!
Yurtseverler ve Devrimciler Görev Başına!**

Kürdistan Halkının Yiğit Evlatlarından Kerim BAYTAR Şehit Düştü

Bir bütün olarak acımasız koşullar altında gelişen ve yüzlerce yurtseverin, militanın kanı pahasına boyutlanan bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz,

Adı ve Soyadı: Kerim BAYTAR
Kod adı: Cemil
Doğum yeri ve yılı: Derik, 1956
Medeni hali: Evli.

kısa süre içerisinde akıllara durgunluk verecek bir seviyeye ulaşarak, halkımızın şerefli bir yaşama geçebilmisinin temelini sağlam bir şekilde atılmasını sağlamıştır. Öncü gücün ortaya çıktığı günden beri engelleri aşı aşı boyutlandırdığı ve birçok değerli kadrosunu şehit vererek elde ettiği kazanımlarla yükselttiği bu mücadele, bugün eğer geri döndürülemez bir seviyeye ulaşmış ise bunu kuşkusuz militan devrimciliğin ölçülerine ve dava uğruna gözünü kırpmadan ölüme giden sayısız halk önderinin varlığına borçluyuz. Gerek 15 Ağustos öncesinde, gerekse de 15 Ağustosla başlatılan yeni mücadele süreci içerisinde kavgada şehit verilen her devrimci ve yurtsever, yükselttiğimiz bağımsızlık binasının sağlam birer köşe taşları olmuşlar ve olmaya devam etmektedirler. Çok çetin koşullarda gelişen ve sayısı bir olmayan düşmana karşı geliştirilen bu mücadelede özellikle de yeni dönemde faaliyetlerde bulunan militanlar, her an ölümlerle burun buruna oldukları bir yaşam sürdürerek bu geçiti aşmaya ve stratejik gücümüzü arttırmaya çalışmaktadırlar. Bu görev ağırlık, çok soylu ve bir o kadar da zorlu bir görev olduğundan özveri ve yoğun olmak zorundadır.

Böylesine yoğun ve zorlu bir çalışmada içerisinde bulunan sayısız PKK militanından birisi olan Kerim BAYTAR'da. Partinin yeni dönem çalış-

malarını başlattığı 11. Kongre sonrası ülkeye dönen ve çeşitli alanlarda zorlu görevler üstlenen devrimci kadrolardan biriydi. Bu dönemden itibaren bir silahlı propaganda birliğinin sorumlusu olarak faaliyetlere katılan ve gecesini gündüzüne katarak mücadelemizin siyasi temellerini yaratmaya çalışan Kerim BAYTAR, sadece faşist Türk sömürgecilerine karşı değil, aynı zamanda halkımız içindeki gerici çatışma ve düşmanlıklara karşı da yoğun bir çalışma içerisine girerek, ulusal birliğin sağlanması uğruna uzun süre uğraş vermiştir.

15 Ağustos eylemlerinden sonra, ülke genelinde kabaan yurtsever direnişçi özün, kendi faaliyet alanına da taşınmasını sağlayan ve bu yönlü ciddi kazanımlarda elde eden Kerim BAYTAR, halkımızı içten içe kemiren aşiret çatışmalarına karşı da mücadele ederek önemli bir mesafe de katetmiştir. Yine böylesi bir görevi yerine getirmek için gittiği Eruh'un Sipiywan köyünde, çatışma halinde olan iki aşiretin arasına girerek, onlara bu çatışmaların anlamını kavratmaya çalışan Kerim BAYTAR, uzun süreli uğraşları sonucu bunu da önemli oranda başarmıştır. Ancak barışmadan sonra tekrar çatışmaya giren bu aşiretleri yeniden barıştırmak ve durumu anlatmak için Sipiywan köyüne giden Kerim BAYTAR ve arkadaşları, burada bir aşiretle konuşup diğerine gittikleri esnada kurşun yağmuruna tutuluyorlar. Orada yara alan Kerim BAYTAR, kendilerine ateş eden Melle Ömer denilen haini ağır yaralamış ancak kendisi de aldığı yarayla şehit düşmüştür.

Düşmanla işbirliği halinde olan Melle Ömer denilen hain, devrimcilerin karşı aşirete gitmelerini bahane ederek, pusu kurarak üzerlerine ateş etmiş, böylelikle hem devrimcilere zarar vermek, hem de aşiret çatışmalarının devamını sağlamak istemiştir. Köy muhtarıyla da işbirliği halinde çalışan bu hainin devletten de silah aldığı tesbit edilmiştir. Kerim yoldaşın soğukkanlı davranışıyla ağır şekilde yara alan hain Melle, tüm halkın öfkesini de üzerine çekmiştir.

Olay yerinden köylülerin yardımıyla da uzaklaştırılan ve tedaviye alınan Kerim BAYTAR, aldığı yaranın ağırlığı nedeniyle kurtarılamamış ve şehit düşmüştür. Şehit düşerken ağzından çıkan son sözler ise, şunlar olmuştur:

"Yoldaşlarım sağolsun, Partimiz sağolsun, Halkımız sağolsun"

113 Devrimcinin "Yargılandığı" Dev-Sol Davası Başladı

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından açılan yeni davada, 15 kişi hakkında idam isteniyor. 2 Numaralı Askeri Mahkemede açılan davada istenen idamlarla birlikte bugüne kadarki Dev-Sol davalarında istenen idam sayısı 268'e ulaştı.

KUK Davasında 3 İdam

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığına bağlı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen KUK davasında, Mehmet Can Azbay, Davut Haner ve Necdet Bahadır adlı devrimcilere idam, Edip Galip, Hızır Yiğit, Mahmut Yalçinkaya ve İbrahim Göksu adlı devrimcilere de müebbet hapis cezaları verilmiştir.

Mahkemede ayrıca 1 kişi 24 yıl, 1 kişi 20 yıl, 3 kişi de 18'er yıl ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır. 58 kişinin 2 ila 16 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırıldığı davada, 193 kişi de beraat ettirilmiştir.

1 İdam

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülen Türkiye Devriminin Yolu adlı örgütün davasında Zafer Koç adlı devrimci ölüm, Tahsin Aydoğdu ve Sema Yiğit adlı devrimciler de ömür boyu hapis cezasına çarptırıldılar..

TKP-ML Davasında 6 İdam İsteniyor

İstanbul Sıkıyönetim 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde görüşülmesine başlanan ve 17 devrimcinin "yargılandığı" davada 6 devrimci hakkında idam isteniyor.

Kürdistan bağımsızlık mücadelesi nin taraftarlarından bir yurtsever emekçinin İsveç'den gazetemize gönderdiği bu mektubu sayfamızda yayınlamayı uygun gördük.

Yurtseverlerin Tutuklanması, İsveç Yönetiminin KUKM'ne Karşı Olan Bir Tavrıdır

18 Eylül 1984 günü İsveç'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi taraftarlarına, İsveç Sapo'su (istihbarat teşkilatı) ve bazı uşak ihbarcılarının ortaklaşa tertipleedikleri saldırılar düzenlendi. 6 Yurtsever Kürdistanlıyı tutuklayan polis, 1 Ekim günü de tutuklananlarla dayanışma amacıyla açlık grevine giren 6 yurtseveri daha tutuklamıştır. Tutuklama kararları ise, bizzat İsveç hükümeti ve emniyet genel müdürlüğü tarafından verilmiştir. Bu süreç içerisinde, gerek tutuklamalardan önceki durumu, gerekse tutuklamalardan sonraki durumu izah ederek sözkonusu güçlerin durumunu açıklamaya çalışalım.

1984 baharında ve yaz aylarında Kürdistan'da meydana gelen gelişmeler, İsveç'te bulunan Kürdistanlıları da yakından etkilemiş, gerek KUKH taraftarlarının yürüttüğü yurtsever demokratik mücadele, gerekse de küçük-burjuva reformistlerinin dağılımı ve umutsuz düşman saldırıları bu alandaki Kürdistanlıların direnişçi mücadele etrafında toplanmasını sağlamıştır. Bu olumlu gelişmeler, Stockholm'u kendilerine üs olarak seçen tasfiyeci-reformist şefleri huzursuz ettiklerinden, Kürdistan'daki ve Avrupa alanındaki devrimci ulusal kurtuluşçu mücadeleye yönelik saldırılar başlatmışlardır. 20 Haziran Uppsala olayını bahane eden bu soysuz şefler, her alanda olduğu gibi, İsveç'te de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin önder ve taraftarlarına karşı saldırılar başlatarak en üst boyutlara ulaştırdılar. Buna en açık örnek ise, yalan ve demogoji şampiyonluğunu elinden bırakmayan Kemal Burkey'in 18 Ağustos 1984 tarihinde, sözde bağımsız Dagens Nyheter gazetesine verdiği demektir. Dagens Nyheter gazetesinde çıkan bu açıklama hiçbir izaha ihtiyaç duyulmayacak kadar açıktır. Bay Burkey'in "*PKK terörist bir örgüttür. Uppsala eylemini yapan katilin PKK'li olduğuna ve onların da İsveç'te yardımcıları bulunduğu keskin kanaat getiriyorum.*" biçimindeki iftiraları ve bunlarında yine 15 Ağustos eylemleri gibi tarihsel bir çıkışın yapıldığı bir dönemde söylenmiş olması, hiç de tesadüf değildir. Hatırlanacağı gi-

bi, KUKH'nin uzun bir dönem ülke dışında yürüttüğü siyasi-askeri hazırlıklarını ülke zeminine aktarmaya başladığı dönemde de (Bahar 83) yine Bay Burkey'in "*Devrimcilik mi, Terörizm mi, PKK Üzerine*" adlı kitabı yayınlamıştı. Geçmişten bu yana Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin her ileri bir adım atışında bu güçler de ona karşı bir çıkış yapmaktadırlar.

Aslında 15 Ağustos eylemlerinin başarıyla gerçekleştirilmesi ve devam etmesi sadece bu güçler değil, genelde çıkarları KUKM'nin varlığı ve gelişimiyle tehlikeye girenlerin tümünü, dolaylı saldırı, yalan, iftira vb. yönelimler içerisinde sokmuştur. Yani, İsveç hükümeti ve bir şişe şampanyaya ve rahat yaşama uğruna ülkesini ve halkını satmaya hazır güçlerin saldırıları özünde, bağımsızlık mücadelemize yöneliktir. Her dürüst insanın da bildiği gibi, tutuklanan 12 yurtseverin Uppsala olayıyla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Bu yurtseverlerin tutuklu bulunduğu 3 aylık süre zarfında, İsveç kamuoyunda çok yoğun bir şekilde yaygınlaştırılan PKK aleyhindeki tecrit propagandaları ayyuka çıkarılmıştır. Adeta İsveç hükümetinin ve devletin çözülmesi gereken temel sorunuymuşcasına "*PKK'nin teröristliği*" sık sık işlenerek tecrit edilmeye çalışılmıştır.

İsveç yönetimi, uluslararası alanda sosyal demokrati ve insan haklarının savunuculuğunu yapmakla tanınmakta ve ulusal kurtuluş hareketlerini destekleyen, birçok ülkedeki idam ve işkencelere karşı çıkan ve hatta Türk cuntasını Avrupa konseyine ve insan halkı mahkemesine şikayet eden ülke olarak bilinmektedir. Tüm bunlara rağmen nasıl oluyorda KUKM ve onun İsveç'teki taraftarlarına yönelik yıldırma, pasifize etme politikasının yürütücüsü olabiliyor ve yine nasıl oluyorda Kuzey ve Güney Kürdistan'dan gelen yurtseverlerin oluşturduğu Kürdistan Demokratik Federasyonu hakkında "*modern terörizmin örgütlenme biçimi*" olarak değerlendiriliyor? Aynı şekilde; Kürdistan'daki katliamlar karşısında sadece protesto düzeyinde bir tavır alınırken, gelişen mücadelenin önder gücüne

ateş püskürtülürken, neden halkla ve ülkeyle en ufak bir bağlantısı olmayan reformist Kürt küçük-burjuvalarına bu kadar sıkı sahip çıkılıyor.

Tutuklama döneminde yurtsever Kürdistanlıların "*terörist*" olarak tanıtılmasını, 15 Ağustos atılımı sonrasında halkımıza ve yurtseverlere yönelik saldırıların bir parçası olarak görmek zorundayız. KUKM ve önder gücü PKK'ye karşı, planlı bir şekilde hazırlanan senaryo ise, çok adi bir biçimde uygulamaya sokuldu.

Başlangıçta 18 Eylül günü 6 yurtsever gözaltına alındı. Bu tutuklama sonrası KUKM'ne karşı olan Türk-Kürt örgütlerinin tutumu ise, zafer kazanmışların tutumu idi. Soysuz Kürt Küçük-burjuva reformistleri sevinçlerini haysızca dışa vurarak, adeta boy gösterisi yaptılar. Hep bir ağızdan "*biz demedik mi teröristleri destekleyenlerin başına bunlar gelir*" demeye başladılar. Enkaz haline gelmiş bu güçler, tutuklanıp sınır dışı -kimbilir koşullar uygun olsaydı Türk faşist cuntasına da teslim ederlerdi- edilme tehlikesiyle karşı karşıya bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin, desteklenmemesi için İsveç TV'si ve basını da sık sık olayı gündeme getirerek polisle ortaklaşa bir çaba içine girmişler ve yurtseverlerin sınır dışı edilmelerini sağlamaya çalışmışlardır. Stockholm'u "*dikensiz gül bahçesi*" haline getirmek isteyen bu soysuzlar şunu da iyi bilmelilerki, halkını ve ülkesini seven ve ona bağlı olan yüzlerce insan var ve kitleler her geçen gün KUKM'ne daha fazla sahip çıkmaktadırlar.

Bugün, basına resmi kurumlara gidecek yanlış bilgilendirmeler yapan TV de, gazeteler de korkunç iftiralar yapan ihbarcılar da kitleler iyi tanımaktadır. Kitlelerin nefret ettiği bir "*yazar*" bozması, (boşluktardan yararlanan, İsveç yönetimi ve reformist güçlerin arayışta bulamadığı bu tip, tüm bu güçlerin desteğiyle kamuoyuna tanıtılmıştır.) TV'de konuşarak kendisinin dört kez tehdit edildiğini açıklamış, gazetelere defalarca demeçler vermiştir. Daha sonraları, tutuklu yurtseverlerin serbest bırakılmasının ardından ağız değiştiren ve iftiralarını "*uyku sersemiyken sorulan soru-*

lara cevap verdim, kimse beni tehdit etmedi, bu konuda duygusal davran-dım'' biçiminde izah etmeye başlamış-tır. Bu durum bile tek başına bu tür unsurların nasıl kullanıldıklarını açıkla-maya yeter.

6 yurtseverin tutuklanmasının ar-dından, insan haklarına karşı işlenen bu suçu ve İsveç polisinin tutumunu protes-to etmek amacıyla barışçıl ve demok-ratik sınırlar içerisinde açlık grevine başlayan 6 yurtsever Kürdistanlı da 1 Ekim günü tutuklanmıştır. Kuvayim'ci bir devrimcinin fiilen katıldığı, Roja Welat, TKP(B) ve Partizan Yolu adlı güçlerin destekledikleri "Tutuklularla Dayanışma Komitesi" daha çok da İs-veç dışındaki Avrupa ülkelerinde bulu-nan Kürdistanlı kitleler tarafından des-teklenmiş ve İsveç yönetimi geniş bir şe-kilde protesto edilmiştir. Tutuklama-lara alkış tutan reformist burjuva ve sosyal-şoven güçler ise tam tersine İs-veç polisiyle hem fikir bir tavra girmiş-leldir.

İsveç yönetimi tutukladığı yurtse-verler üzerine akla hayale gelmeyen if-tiralarla suç yüklemeye çalışırken de gerçek yüzünü bir kez daha açığa çıkar-mış oluyordu. Tutuklanan bu yurtsever-lerin İsveç'te bulunmalarının nedeni, sömürgeci faşist Türk devletin baskı-ları ve işkenceleri sonucu kendi toprak-larında barınamamış olmalarıdır. Yine İsveç'te de faşist Türk sömürgecilerine karşı mücadele eden bu yurtseverler ne-den İsveç yönetimini rahatsız etmiştir.

Üç ay boyunca tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan 12 yurtsever, bugün de ne özgür ne de serbesttirler. 8'i hakkında yurtdışı kararı hala karınıl-mış değil. Üstelik bulundukları semti terk edemiyorlar, haftada üç-beş kez kendilerini gösterme zorunluluğu var.

15 Ağustos devrimci atılımı ardın-dan tüm emperyalist güçlerin gündem maddesi haline gelen Kürdistan soru-nuna İsveç sosyal demokratlarının yak-laşımı ise, farklı özellikler taşımaktadır. Diğer emperyalist güçler, gelişen dev-rimci mücadeleye karşı Türk devletini destekleme kararı alırken, bu ülke yön-e-timi bir yandan Kürt halkının hakları-nın savunulmasından yana tavır takın-makta, ama bir yandan da tutuklama o-layında da görüldüğü gibi, bu sorunun çözümünü nasıl istediğini açıkça belirt-mektedir.

Uzun süreden beri, KUKM ve ön-der gücü PKK'ye karşı rejisör ve yönet-menler tarafından hazırlanan senaryo, uygun oyuncular bulunduktan sonra, 15 Ağustos direniş ve saldırı eylemlerinin

hemen ardından sahneye konarak oy-nanmaya başlandı. 18 Ağustos'da Ke-mal Burkey'in gazeteye verdiği demeçle başlayan, 12 yurtseverin "PKK üyesi" olmak suçundan tutuklanmasıyla de-vam eden bu oyun üç ay boyunca gün-celliğini korumuş ve bunlarla hedefe u-laşmaya çalışılmıştır.

Bilindiği gibi, İsveç sosyal demok-rasisi, Türkiye'de etkinlik kazanabil-mek için, kendine yakın gördüğü Türk sosyal demokratlarını desteklemekte ve çıkarları gereği tercihi KUKM'ne değil, faşist tekelci burjuvazinin icazetli (daha doğrusu yedek lastiği denebilir) uşağı Ecevit ve kurmaya çalıştığı DSP'ne yapmaktadır. Türkiye ve Kürdis-tan'da gelişen devrimci muhalefeti sin-dirmek, yanlış yollara saptırmak için

yetçi Türk-Kürt örgütlerine sinyaller verdiğidir. Başını Türkiye mücadele ta-rihinin yüzkarası TKP'nin çektiği reform-ist cephe ise, "Demokratik Sol Plat-formu" ile bu sinyale cevap vermiştir.

15 Ağustos atılımı yapılan tüm bu planları bozmuştur ve eylemlerin he-men ardından, Türk-Kürt teslimiyetçi, reformistlerinin İsveç hükümetinin KUKM'ne ve şanlı önderi PKK'ye sal-dırlar yönelmeleri ve gerçekleştirilen tutuklamalar, tüm bu planların fiyas-koyla sonuçlanmasının verdiği acının pratik sonuçlarıdır. Devrimci eylemle-rin Kürdistan'da ete kemige bürünerek halk tarafından desteklenmesi, yaygınlık kazanarak gelişmesi bu güçlere geri a-dım attırmıştır. KUKM'nin karşıtı olan güçlerin son dönemlerde secdeye kapa-

Ecevit'e ve diğerlerine destek olmakta-dırlar. Buna bir de tasfiyesi başarılmış, Türk-Kürt küçük-burjuva reformist-lerini de eklemek gerekir. Bu üçlü güce (Türk sosyal-demokratları, Avrupa sos-yal demokrasisi ve Türk-Kürt küçük-burjuvalarına) göre eğer Türkiye ve Kürdistan'da muhtemel siyasal, ekono-mik gelişmeler olmasa 88 seçimlerinde iktidara gelebileceklerdir. Fakat onların deyimiyle "PKK belası" yüzünden ö-zellikle de 15 Ağustos çıkışıyla birlikte hayalleri suya düşmüştür.

Cuntanın uşağı Ecevit'in İsveç'i zi-yaretleri ve çeşitli açık-gizli görüşmeler de bulunması, diğer yandan Hamburg üniversitesinde "demokrasi, sosyal-de-mokrasi" üzerine dersler vermesi sanı-rız belirtilen hazırlıkların bir parçasıdır. Dikkat etmemiz ve unutmamamız gere-ken gerçek, Ecevit'in bu "seyahat-ların"da reformist, uzlaşıcı ve teslimi-

narak günah çıkarmaları ve adeta müca-delenin taraftarı haline gelmeleri, Kür-distan'da yaşanan ileriye yönelik geli-şmelerin bir sonucudur. Artık bundan sonra saldırılar ne kadar yoğun olursa olsun, Kürdistan halkının şanlı önderi PKK'yi "tecrit" edebilmeleri ola-naksızdır. Kürdistanlı kitlelerin müca-deleye karşı artan sempatisi bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Son olarak, İsveç'deki tutuklamalar döneminde Avrupa'nın çeşitli ülke-lerinde, tutuklularla dayanışma eylem-lerine girişen yurtseverleri selamları-z.

***Hiçbir Saldırı,İftira KUKM Taraftarlarının Haklı Mücadelesini Engelleyemez!**

***Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!**

Serkeft

Kürdistan Kadını, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü Direnişe Daha Aktif Katılarak Karşılıyor

8 Mart, tüm dünya emekçi kadınların mücadelesi ve birlik günü olarak dünya çapında kutlanan bir gündür. 1910 yılında Kopenhag'da toplanan

lamda insanlığa mesaj ileten günlerdir de. 1 Mayıs'ı ele aldığımızda; tüm dünya proletaryası ve ezilen halkların coşkunca kutladıkları bugün, işçi sını-

Sosyalist Kadınlar 2. Uluslararası Konferansında Klara Zetkin'in önerisi üzerine kabul edilen bugün; o yıldan bu yana yürüyüşler, mitingler ve toplantılar biçiminde kutlanmaktadır. En önemlisi halkların gelişen özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde kadınların bilfiil katılmasıyla gerçek anlamlılığını kazanmaktadır.

Klara Zetkin tarafından bu günün dünya emekçi kadınlar günü olarak önerilmesi tesadüfi değildir. Bundan tam 128 yıl önce 8 Mart 1857'de Newyork'ta greve giden 40 bin emekçi kadının mücadelesi, dünya kadınlarının direniş sembolü haline gelmiştir. O nedenle bugün sadece kadınların sömürdüklerini, ezildiklerini ve yardıma muhtaç olduklarını; toplumun en mazlum ve ezilen kesimi durumunda olduklarını ifade ederek anılan bir gün olarak ele alınmaz. Tarihin derinliklerine dönülüp bakılınca görülecektir ki, nesilden nesile anılarak devredilen önemli günlerin hepsi de derin anlamlılığa sahiptir. Tüm bugünler ezilen sınıfların veya baskı altındaki halkların ya başkaldırı, ya da zafer günleridir. Genel anlamda ya kavganın başlangıcını ya da nihai gününü temsil eder. Ve bu an-

fının birlik, dayanışma ve mücadelesinde özgürlüğe ve sosyalizme çağrı anlamında bir savaş mesajı olduğu gibi; yine halkımız açısından 21 Mart bağımsızlık ve özgürlük için isyana ve direnişe çağrı günüdür. 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü de bizlere böyle bir mesaj iletmektedir.

Dönüp ülkemize baktığımızda tüm yozluğun, ahlaksızlığın, insanlık dışı her şeyin baskı ve zulümle birlikte nasıl dayatıldığını görmekteyiz. Buna kin, öfke ve nefret duymamak mümkün değildir. Duyulan bu kin ve öfke ise, güçlü bir devrimci dinamizme dönüştürmek zorundadır. Eğer tek kurtuluş yolu devrimse, devrimi geliştirmekten başka çaremiz yoktur. O nedenle dünya emekçi kadınlar gününü coşkuyla andığımız bu günde, ülkemiz kadınlarının durumu ve sorunları üzerinde durmak, burada da bulunan emekçilere, özellikle de kadınlara düşen görevler üzerine değinmek gerekir. Hele hele mücadelemizin daha gelişmiş bir biçimde yükseldiği bugün bizlere düşen görev ve sorumlulukları tartışmak ve çözümlayici olmak çok daha büyük önemdedir.

Toplumun bütününe hakim kılın-

maya çalışılan baskı, tahakküm ve kişisizleştirme olayı en, çarpık biçimde kadınlar üzerinde görülmektedir. Sömürgeci egemenlik boyunca kimliğin den bile bahsedilmesi yasak olan bir toplumun yaşadığı gerçeklik tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Sömürgecilik tarihi boyunca halkımızın yaşadığı sayısız katliam teslimiyet dayatması ve içten kemirme, teslim alma yöntemlerine rağmen Kürdistan ve Kürtlük ruhu öldürülemedi; günümüz neslinde en anlamlı biçimde kendisini duyurmuştur. Tüm bunlarda halkımızın direnişçi ruhu temel iken kadının derin yurtseverliği de büyük rol oynamıştır. Analar çocuklarını ağıtlarla ve tarihin direnişçi türküleriyle büyütmüşler; düşmana duyulması gereken kin ve öfkeyi canlı tutmuşlardır. Çocuklarına jandarmanın korkunçluğunu hep anlatmış, ondan kendisini nasıl savunması gerektiğini öğretmiştir. Özellikle köylü Kürt kadını sömürgeci diliyle, kültürüyle hemen hemen hiç ilişkide bulunmamakta; kendi öz dilini, kültürünü, değerlerini nesilden nesile devralarak yaşamaktadır. Bir anlamda Kürt köylü kadını, Kürt simgesini en fazla taşıyan kesim durumundadır. Onun sömürgecilikten tanıdığı tek şey jandarma baskısıdır.

İşte bu koşullarda kendi öz tarihsel gerçeğini araştırma ve bu yönlü bilinçlendirme faaliyetleri büyük önem arz etmekteydi. Ne var ki öz gerçekliğin araştırılması da yeterli değildi. Bunun yanı sıra ulusal ve toplumsal gerçeği çok çarpık gösteren, egemen ulustan gıdasını alan ulusal inkarcı, toplumsal gerçeği çarpıtıcı, teslimiyetçi, boyun eğici küçük-burjuva kesimlerle de mücadele etmek görevi vardı. yine sömürgeciliğin "sol"dan bir uzantısı olan sosyal-şovenizmle de yoğun bir mücadele sorunu vardı. Aydın gençliğin işe koyulduğu bu teori yaratma ve bilinçlendirme faaliyetlerinde hiç kuşkusuz ki, derin bir yurtseverliği bağrında taşıyan aydın Kürt kadını yer alacaktı. Nitekim yurtsever devrimci düşüncelerin daha yeni yeni Kürdistan kentlerine taşındığı 1976 yıllarından mücadelesinin yükseldiği 1979-80 yıllarına kadar bir çok genç kız ve kadın bizzat mücadeleye katılarak; ulusal inkarcılığa, teslimiyete ve ihanete karşı mücadele ederek bu düşüncelerin yaygınlaşması doğrultusunda aktif görevler de üst-

lenmişlerdir.

Sömürgeci, feodal-kompradorlara karşı verilen savaşta, Kürt kadınının yiğitliği Hilvan, Siverek, Mardin vb. pratiklerinde bir kez daha yaşanmıştır. En zor görevleri bile korkusuzca yerine getirmekten geri durmamışlardır. Bu örneklerde açıkça göstermektedir ki, Kürt kadını, bağımsız bir Kürdistan yaratma mücadelesinde, tarihte gösterdiği cesareti, bu dönemde de göstererek toplumun diğer üyelerinden hiçte geri kalmamaktadır.

Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, ilk kadın şehitlerimizde, sömürgecilige karşı geliştirilen mücadelede, askeri-faşist kuvvetler tarafından hunharca katledilen Azime DEMİRTAŞ, Besey ANUŞ olmuştur. Yine Diyarbakır zindanlarında da kadın yoldaşlar, erkek yoldaşları ile birlikte direnişi geliştirmiş, sömürgeci-faşist cuntanın oyunlarının bozulmasında önemli rol oynamışlardır. Kadın olmalarından dolayı özel işkencelere tabi kılınsalar da, direnişten vazgeçmeyerek erkek tutuklularla birlikte direniş bayrağını yüceltiler ve hala da yüceltmektedirler. Yine Filistin-Lübnan sahasında hazırlık faaliyetleri içinde ve ülkeye gönderilen ilk gruplar arasında kadın yoldaşlar da bulunmaktadır.

Kürdistan kadınının problemlerinin temelinde yatan sömürgeciliktir. Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki varlığına son verilmedikçe, Kürt kadının da kurtuluşu mümkün olamaz. Bu gerçektir ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin ayrılmaz bir parçası da kadınlardır. 15 Ağustos 1984'de Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla yeni bir döneme giren KUKM ve PKK saflarında, bugün savaşan onlarca kadın savaşçı ve önder de bulunmaktadır. Mücadelenin daha da yükselmesi ile bu sayının artacağı açıktır.

Bir 8 Mart'ı daha sömürgeci boyun-duruk ve kölelik altında karşılayan Kürt kadınının, bağımsız ve özgür gelişimi, gerçekten toplumda hak ettiği yere oturabilmesi, ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferi ile mümkündür. Bu zafer, Kürdistan halkının bağımsız ve özgürlüğünün gerçekleşmesi olduğu kadar Kürdistan kadınının da özgürlüğüne kavuşmasıdır.

Bu anlamda ele alındığında yurdundan kopartılan ve Avrupa'da bulunan tüm emekçileri ve özellikle kadınları büyük görevler bekler. Evet, yurdumuzdan kopanlar, yurdumuzla daha fazla bütünleşerek; yurt yaratma mücadelesinde, yükselen devrimci direnişte

bilincimizle gücümüzle enerjimizle, coşkuyla, maddi ve manevi her alanda yer alarak katılmak zorundayız. Alan olarak bulduğumuz Avrupa emperyalist metropoller, yoz kültürün kaynağını oluşturuyor. Bunun için de kişiliksizleştirilmek isteniyoruz. İşte bu ortamda biz basit özelemlerle kişiliksizleşmeyi kabul edecek miyiz; yoksa yurdumuzun bağımsızlığına olan özlemlerimizi mi haykıracağız? İşte böyle bir ikilem içindeyiz: **YA DİRENİŞ, YA TESLİMİYET.** O halde, yanıt vermiyiz bu günde, Dersim'de, Zilan'da, Koçgiri'deki yiğit yurtsever Kürt kadınına. Güçlenmeliyiz Kürdistan dağlarından, Diyarbakır cezaevinden bağımsızlık şiarını atan ve Filistin'de en-

vaşkan birlikleriyle yanıt vermelidirler.

Böyle ulusal direnişçi bir cepheye hazırlanmak, onun içinde yer almak üzere heyecan duymak, yarışmak yurtseverlik görevi olduğu kadar enternasyonalist bir görevdir de.

Kürt ulusunun savaşkan cephesi dünya ilerici insanlığın bir parçasıdır da Kürdistan'da yerine getirilecek yurtseverlik göreviyle Türkiye ve diğer Ortadoğu halklarına karşı da en büyük insani ve enternasyonalist görevini yerine getirecektir. O halde Kürt kadını yurt kavgasında omuz verdikçe Paris Komünü'nden, Rus ve Vietnam devrimlerinden aldığı ilhamla bütünleştirerek dünya ilerici kadınlar içinde yer alma

temasyonalizmin şiarıyla bütünleştiren PKK militanının ruhundan, enerjisinden, fedakarlığından... Yani görevlerimiz fedakarlık, ruh ve coşkudur. Vatan için vatani görevlerimizi yerine getirme sorumluluğudur. İnsan olmanın ölçütü budur. Bu insanlık olayını kadından ayrı düşünemeyiz. Bu konuda eşitlik temeldir. Bu ise politik mücadelede eşit olma savaşımı ve talebi olmaktadır. Yani direnişte, savaşta, cepheye, ölümden bir eşitlik olayıdır bu. Cezaevinde direnen, dağlarda savaşan devrimci kadın militanların bize öğrettikleri budur. Hele hele UKC'nin yaratılmasının maddi koşulları oluşturulduğu bu dönemde, emekçi Kürdistan kadınları cepheye ve cephe gerisinde yer alacak güçlü, sa-

hakını kazanacaktır.

O halde 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü andığımız bu günde yükselen UKM'mizde daha etkin katılarak selamlayalım!

Dünya emekçi kadınlarından bizlere ulaşan direnme mesajını Ulusal Kurtuluş Savaşımızda ve UKC'sinde somutlandırmak için ileri!

*** Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!**

*** Yaşasın Kürdistan Kadınının Direnişi!**

*** Herşey Kürdistan Ulusal Direniş Savaşı İçin!**

*** Herşey UKC İçin!**

BOLİVYA'DA İŞÇİLER, PERU'DA MEMURLAR GENEL GREVDE

Amerikan emperyalizmi, Latin Amerika'da her türlü önlemi uygulamaya koymakta, ama buna rağmen ekonomik, siyasi ve askeri politikaları tam bir çözümsüzlüğe uğrayarak, halkların direnişleri karşısında, yoğun bir çürüme, dağılma ve yok olmayla karşı karşıya kalmaktadır.

Son yıllarda Bolivya'da yıllık enflasyon oranı yüzde 3400 civarında seyrederken, Peru'da bu oran 230'un üzerindedir. Bu durum karşısında işçiler Bolivya'da genel greve giderek, başkent La Paz'ın giriş-çıkış yollarına barikatlar kurmuş, dinamitleme yöntemiyle posta, ulaşım, haberleşme, gümrük hizmetlerini tamamen durdurmuşlardır. Grevci işçiler, ücretlerin artırılmasını ve yönetimin istifasını istiyorlar.

Peru'da da toplam 500 bin memurdan 350 bini aşkın bölümü ücretlerin artırılması talebinde bulunarak, yönetimi istifaya çağırdı. Burada da grevler sonucu posta, gümrük, ulaşım ve haberleşme tamamen felce uğramış durumdadır.

Bu gelişmelerin de gösterdiği gibi, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere; emperyalist-kapitalist sistem halkların militan mücadeleleri sonucu tam bir çıkmaza girmiştir. Bu da emperyalizmi çılına çevirerek, halklara karşı daha vahşice saldırılara başvurmasına neden olmaktadır. ★

IRAK-İRAN SAVAŞI YOĞUNLAŞIYOR

Emperyalizmin bölgede kendi çıkarları doğrultusunda çıkarttığı ve 4,5 yıldır sürdürülen Irak-İran savaşı daha da yoğunlaşarak, sivil hedeflere yönel-

de geliştirilmektedir. Gelen haberlere göre havadan misilleme şeklinde başta, başkent Tahran ve Bağdat olmak üzere, çeşitli kent ve kasabalara yapılan saldı-

di. Geçmiş dönemde, özellikle Körfez çevresinde yoğunlaşan savaş, son günlerde sivil yerleşim alanlarına ve ekonomik sahalarla karşı bombalama biçimin-

de yüzlerce sivilin öldürüldüğü ve yaralandığı, büyük oranda maddi zararlar meydana geldiği bildirilmektedir.

Güney Afrika'da Grevler ve Gösteriler

*En az yedi kişi ölü

G. Afrika'da temel gıda maddeleri ve ulaşım yapılan zamlardan sonra yerli siyah halk tarafından ilan edilen 3 günlük grevin ardından, polisin halka yaptığı saldırılar esnasında en az 7 kişi yaşamını yitirmiştir. Polis yetkililerinin haber ajanslarına verdikleri bilgilere göre, siyah halktan dört kişi Keyp bölgesinde polisle çıkan çatışmada hayatını kaybetmiştir.

Ayrıca, Chatly katliamının 25. yıl-

dönümü dolayısıyla gösteri yapan kitle üzerine ateş açan polis, 17 kişiyi öldürmüştür. Görgü tanıklarına göre hiçbir uyarı yapılmadan ateş edildiği bildirilmektedir.

Geçen yıl içinde G. Afrika'daki polisin halka yaptığı baskı, operasyon ve saldırıları sonucu yerli halktan 200 kişi ölmüş; binlerce insan ise tutuklanmıştır.

★

Impressum:

N. UGUS

"Berxwedan"

Bank Str. 69

4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi

Berxwedan

Bank str. 69

4000 Düsseldorf 30

Danimarka

5.- dkr.

Avusturya

12.- s.

İngiltere

0.50 £.

Hollanda

2.- hfl.

Belçika

40.- bfr.

Norveç

4.- nkr.

Fransa

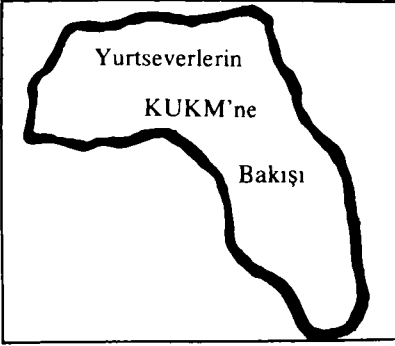
4.- ff.

İsviçre

1.50 sfr.

İsveç

4.- skr.

KARANLIĞI AYDINLIĞA ÇEVİRMEK...

İhsan AKSOY

Karanlığın egemenliğini isteyenlerle, aydınlığa yürüyenlerin vuruşması sürüyor. Bu kavga çağlar boyu sürerek geldi. Sömürüyü egemen kılmaya, bu egemenliği sürdürmeye çalışanlar, bu istemlerini zulümle gerçekleştirmeye uğraştı ve uğraşıyor. Buna karşın aydın, eşit ve kardeşçe yaşanan bir toplum özlemi içinde olanlar tüm vahşetine rağmen zulme karşı duruyor, kararlılıkla diretiyor, yılmıyor, bilinçle ve yürekle zulmün üzerine yürüyor. Çağlar çağdır ki insanlığın ileriye doğru yürüyüşünü durdurmak için nice zalimler tutucu sınıfların sözcüsü olarak direnip durdu. Eşit, aydın ve özgürce yaşanan bir topluma giden yolu tıkamak için çağlar boyu ayak dirediler. Ama tüm vahşetleri, kan dökücülükleri, güçlü orduları ölüm saçan silahları, her türden bağlaşıkları, paraları, malları, koca koca ünvanları insanlığın ileriye, aydınlığa gidişini önleyemedi. Çağlar geldi çağlar geçti, gelişimin, ilerlemenin, özgür ve eşit bir dünyanın azılı düşmanları bu istemlerinden vaz geçmediler. Geçmezlerde. Bu toplumsal, gelişimin doğal bir sonucu, tarihsel bir olgudur. Karşıt sınıflar vuruşmadan toplumların gelişmesi olanaklı değildir. Bunun içindir ki toplumların ilerlemesi, özgürlüğe, eşitliğe doğru hızla yürümesini isteyen güçler bu bilinç ve inançla duraksamadan yollarına devam ederler. Onlar güçlerini "tarihin durdurulmaz akışından" alırlar. Direnmeden karanlığı aydınlığa çevirmenin olanaksız olduğunu bilirler. Özgür olmadan yaşamının insan onuruna yakışmadığını, insanı alçalttığının bilincindedirler. Uzun değil, "doyunca yaşamak" isterler. Özcesi tarihsel zorunluluğun bilincinde özgür insanlardır. İnsanlığın ileriye doğru ilerleyişinin itici gücü, ezilen sınıf ve tabakaların ve özgürlüklerinden yoksun halkların savaşımı bu. Bunlar doğup, gelişen, büyüyüp güçlenen dünya ölçüsünde bir güçtür. Yer yüzünün her köşesinden gur, sesleri her koşulda yükselir. Kölelik var olduğu sürece onlar ve onların direnişi de vardır. Nice savaşlardan kopup geldiler. Ellerindeki özgürlük ve eşitlik bayrağı asla yere düşmedi. Her gün daha yüksekler kalkıyor.

Elbette başarıları salt yüreklerinin kor ateşiyle elde edilemez. Örgütlü, silahlı, varlıklı, gözü dönmüşcesine kana ve alın terine susamış tarihin

çarkını geriye çevirmek isteyen güçlere karşı, bilinçli, örgütlü ve gerçekçi olmak zorundadırlar. Onların kaynağı, beslendikleri alan geniş kitlelerdir. Yoksul emekçi insanlar ve özgürlükleri ellerinden alınmış halklarıdır. Sesleri onlara ulaştığı sürece onlar güçlüdür. Elleri onlara kenetlendiği zaman onlar yenilmezdir. Onlar, kör bir gözü peklikle değil bilinçli bir coşku ve yüreklilikle özgürlük savaşımına katılırlar. Haykırışları tek bir dalga halinde özgürlük türküsüne dönüşür. "Kenetlenen kollarının zincirini" en gelişkin silahlar kıramaz. Bilimle aydınlanan yollarında ileriye atılan bir yumruk gibi ilerlerler. Bu ilerleyiş belli dönemlerde tarihsel, toplumsal, ekonomik ve siyasal nedenler ve dünyadaki olumsuz etkileşmeler sonucu duraksamaya uğrayabilir. Bazı tarihsel nedenler, bazı atılımların amacına ulaşmasını engelleyebilir. Gerici güçlerin hegemonyası daha kanlı sürebilir. Binler, on binler kayıp verilir. Ama tarihin çarkını ileriye doğru döndüren güçlerin savaşımı durmaz. Karanlık aydınlığa dönüşüncüye kadar bu savaşım sürer...

Bu karşı konulmaz bir olgu, engellenemez bir yürüyüştür. Buna karşı çıkanlar tarihin seli karşısında "silinip" yok olmaktan kendisini kurtaramaz. Ama yinelemek gerekir ki, tarihi ilerletirken ekonomik, toplumsal, siyasal gerçekleri kavrayarak, bilimin yol göstericiliğinde ve örgütlü olarak davranmak zorunluluğu vardır. Yapılacak her hata, gösterilecek her sapma, toplumsal ilerleyişin önünde birer engele dönüşür. Binlerce, onbinlerce özgürlük savaşımının anlatılmaz özverileri boşa gider. Yaşamın mantığı, gerçeğin katı sesi kendisini göstermekte gecikmez. İnsanlığın ilerici kesimi, yürüyüşünü sürdürürken yalnız haklı olduğu için değil ama bununla beraber geçerli ve gerçekçi bir yönelimde olduğu için yürüyüşünü sürdürür.

Özcesi, karanlığı aydınlığa çevirmenin tek yolu örgütlü bir biçimde savaşım girmekten geçer. Bilimle donatılmış örgütlü bir güç en güçlü tutucu odakların altetmesi olası değildir. Kitlelerin istemini, özlemlerini, arzularını tek bir dalga haline dönüştüren "ses" her gün biraz daha gur olarak yükselir ve yankısını bulmakta gecikmez.

Bu gün dünyanın her yanından olduğu gibi Kürdistan'da da özgürlük istemleri bir haykırış gibi yükselerek, bir kükreyişe dönüşüyor. Yıllar yılı bağımsızlık ve özgürlük için savaşım veren ve

bu uğurda bir çok acılar, sıkıntılar çeken Kürt halkı, bu savaşımını elden bırakmadı. Tüm eritme çabaları, kırımlar, iskanlar, sürgünler özgürlük tutkusunu Kürt halkının bilincinden ve yüreğinden sökemedi. Dağlar adeta "kan ağlar-ken" Kürt savaşçıları, yoksul köylüleri, anaları, yaşlıları geleceğin aydın ufuklarına bakarak bilendiler. Dünün çocukları, bugün dünü yenmek için savaşıyor. Yasaklar, baskılar, işkenceler, tutuklamalar Kürt savaş erlerini dahada biletti. Eritme çabaları sonuç vermedi. Zindanlar, işkencehaneler Kürt dilinin "nağmelerini" yok edemedi. Dağlarda ovalarda, kırlarda Kürt dili bir halkın öz benliğinin sesi olarak yükseldi. Kürt dili işkencehanelerde, dağ başlarında işlenerek en güzel nağmelere, dizelere dönüştü.

Ama bütün bunlar özgürlüğü elde etmeye, bağımsız olmaya yetmedi. Bir çok baş kaldırımlar, isyanlar, silahlı direnişler yenilgiye uğradı. Karanlık aydınlığa dönüştürülemedi. Darbelenmeler, gerilemeler, duraksamalar birbirini izledi.

Kürt halkının haklılığı, özgürlüğe olan tutkusu, yiğitliği, özverisi onun başarmasına yetmedi.

Her şeyden önce günün koşullarına göre örgütlü bir güç sahip değildi. Karşısında en yeni tekniklerle donatılmış ordular varken, onlar daha çok geleksel örgütlenme ve savaşım birliğiyle cesaretleri ve haklı istemleri sayesinde bir süre direnebildiler. Çağdaş örgütlenmeden yoksun, iç ve dış bağlaşıkları olmayan bu girişimler daha başından yenilgiye uzamak durumundadır. "Kürt İsyanları" olarak bilinen başkaldırıların esas zaafları burdan geliyordu. Bunun yanı sıra bir bölge ile sınırlı kalmaları, günün koşullarına uygun bir programa sahip olmamaları, aşiretin ve feodal yapının doğasından kaynaklanan bölük pörçüklükleri, propaganda ve ajitasyon araçlarından yoksun olmaları, gereği gibi hazırlıklı olmamaları gibi nedenler, onları yenilgiye götürdü. Daha sonra yapılan örgütlenmeler, Kürt halkını özgürlüğe götürecekt çağdaş araç olmaktan uzaktı. Bu günlere gelindiğinde geride böylesi bir birikimin yoksunluğu büyük güçlükler yarattı.

Şimdi, Kürt halkı demokratik savaşımında dünden çok daha güçlüdür. Çünkü çağdaş örgütlenmelere açılmış gücünü örgütlü olarak birleştirme aşamasına girmiştir. Dün, on binler, yüz binlerle ifade edilen Kürt silahlı direniş

güçleri, bu gün yüzlerle, binlerle de ifade edilse daha güçlüdür. Ama daha sürece tamamlanmadı. Kürt Ulusal Demokratik savaşımında çeşitli sınıf ve tabakaların sesi ve etkinliği elbette olacaktır. Dünyanın her yerinde olduğu gibi Kürdistan'da da ulusal hareket ancak tüm "Ulusal" güçlerin birlik etmeleriyle başarıya ulaşır. Böylece sömürgecilerin uşağı küçük bir kesimin dışındaki geniş kitlelerin ulusal hareket katılımları gerçekleşmiş, hareket birleşip, toplanarak büyük bir güce dönüşmüş olur. Ama bunu da bir çırpıda ve hemencecik beklemek olanaklı değildir. Uygun koşullar ve gerekli olgunluk sağlanmadan bunun elde edilmesi olanaksız. Bu koşulların ve olgunluğun sağlanması da elbette kendiliğinden değil yine ulusal güçlerin çabalarıyla gerçekleşecek bir şeydir. Böylesi bir oluşuma katkıda bulunmak, gerçekçi olmayı, bilimsel davranış yetisini ve en önemlisi "gerçek yurtseverlik tutkusunu" gerektirir. Dar grupçu çıkarlar ve günlük siyasal kaygılarla hareket etmek hiç bir zaman için "Ulusal direniş birliğine" olumlu bir yaklaşım olamaz. Yanlış olmamakla kalmaz, aynı zamanda ona onarılması güç zararlar verir. Yazık ki, var olan durumda daha bu tür eğilimler, yaklaşımlar giderilmiş değildir. Bunu bir saplantı haline getirerek gerçeklere sırtını dönenler, kuşkusuz yaşamın dayatmasıyla yokluğa itilmekten kendilerini kurtaramazlar. Ama bunların yokluğa itilmesini tarihe bırakarak oturup beklemek değil, Ulusal Kurtuluşçu güçlerin birliğini gerçekleştirmek için elden gelen en güçlü ve en içten çabaları göstermek gerekir. Gerçek bir yurtsever, inançlı birer sosyalist olarak bu uğurda gerekli öz veriyi göstermek, "varsa yoksa benim" saplantısını bırakmak gerekir. Böylesi bir çaba yerini bulacak ve Kürt Ulusal demokratik savaşımında "ulusal güçlerin birleşmesini" çabuklaştıracaktır.

Bu çabalar, salt iyi niyet gösterileri olarak değil, yaşayan gerçeğin ve bilimin yansıması olmalıdır. Kitlelerin istemlerine, özlemlerine yanıt vermeli. Diri, coşkulu, savaşkan bir yapıyı amaçlamalıdır. Kürt halkına beklemeyi, korkuyu değil, savaşımı, direnişi; direnerek yaşama sevincine ve mutluluğuna ulaşmanın yolunu göstermelidir. Özgürlüğün, bağımsızlığın "her şeyden daha üstün ve değerli olduğunu" öğretmeli ve bunun bedelinin olduğunu söylemelidir. Ona tarihiyle, varlığıyla, savaşımıyla övünmesini öğretmelidir. Onu bir yumruk haline dönüştürecek bilinçle yoğunmalı ve bilimle donatmalıdır. Özcesi, salt birlik olmak için "iğreti" gruplar oluşturmak ve bunu bir avunu aracı yapmak için değil, gerçek ve savaşkan bir güç oluşturmak için birleşmek gerekir.

Siyasal savaşımında, ideolojik kavgada en iyi örgütçü olan yayın, bu konuda da en etkili araç olarak yerini

almak durumundadır.

Bu güne kadar Kürdistan'da çeşitli gruplar salt kendi gruplarının "sesi" durumunda olan yayınlar çıkardılar. Bu yayınları kendi mensuplarının ilgi ve desteğini aşamadı. Tüm savlarına karşın küçük bir grubun içinde sınırlı bir yankıdan ileriye gidemedi. Ama yaşam gösteriyorki geniş bir kesimin ulusal demokratik istem ve özlemlerini yansıtmak ve geniş bir ulusal yelpazeyi kucaqlayacak bir yayına gereksinim vardır. Bu yayında Kürt Ulusal Demokratik savaşımının sorunları çeşitli boyutlarıyla ve değişik görüş açılarından ele alınarak tartışılabilir, ulusal güçlerin birliği konusunun temellerini irdelenecek, ulusal demokratik savaşımında çeşitli kesimlerin birbirlerine yaklaşımlarını ve yakınlaşmalarını sağ-

layacaktır. Böylesi bir yayın Kürdistan'da çok geniş bir kesimde yankılanacak, geniş bir ulusal kesimin sesi durumuna gelecektir.

Sayfalarını böylesi bir gelişmeye açan -Berxwedan'ın- daha da yetkinleşmesi için devrimci, demokrat ve yurtseverlerin ona omuz vermesi, Berxwedan'ın da bu gelişime gerekli önemi ve olanağı tanıması gerekir. Böylesi bir oluşum Berxwedan'ın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük savaşımında gerekli role, etkinliğe ve örgütleyiciliğe ulaşmasını sağlayacak, Kürt yurtsever, demokrat, ilerici, devrimcilerinin birbirlerine yaklaşmalarına yardımcı olacak ve Kürdistan Ulusal Demokratik savaşımının derlenip toplanmasına etkin ve güçlü katkılarda bulunacaktır.

★

Yurttan Haberler...

Baştarafı sayf: 9'da

paysız bırakmamışlardır. Bu tutuklamalar hep masum insanlardan ibarettir. Yakaladıkları her köylüyü, "bir terörist yakaladık" diyerek, "baskın yapan teröristleri birer birer yakalıyoruz" gibi laflar ediyorlar. Gerçek olayı yapanları kendileri de biliyor ya, bundan gaye korkaklıklarını gizlemek, dünya uluslarına bu tür olayların tekrar olmayacağını anlatabilmektir. Ama ne kadar korktukları, kendi karakollarını nasıl kaçırdıkları, her üç-dört karakolu birleştirip geceleri halka nöbet tutturdukları, geceleri karakollarda yatmadıklarından bellidir. Ama masum sivil köylüler karşısında yaralı bir hayvan gibi hırladıkları da gizlenmeyen bir gerçektir. Yakında köylülerimiz karşısında susacakları kesindir. Halkımızın bir dileği de budur.

Bu olaylar gerekiyordu. Çünkü köylülerimizi Kürdistan devrimcilerine besledikleri sevgi nedeniyle insanlık dışı işkencelere maruz bırakıyorlardı. Kurtuluş mücadelemizden, 12 Eylül faşist darbesinden sonra şehirlerde söz bile edilemiyordu. Bu eylemlerden sonra artık şehirlerdeki konuşma kurtuluş mücadelesi lehine çevrilmiş, herkes bu olayları yorumluyor. Yüzde yüze yakın insanlar olumlu yönde yorumlarken; bir kısmı bunları yetersiz görüyor, bunların ardarda devam etmesini istiyor. Bir kısmı (kendilerini 12 Eylül öncesi devrimcileri bilen) ise bugünkü istirahatlarının bozulması nedeniyle olayların erken olduğunu söylüyorlar.

Söylüyorlar ama sözlerinin ne derece yalan olduğunu kendileride biliyor. Çünkü düşmanımız Türk devletinin kuruluşundan bugüne dek 65 yıl geçti. Bu halk bunca zaman uyanmamışsa bir iki yılda masa başlarındaki tartışmalarla ve beklemekle hiç uyanmayacaktır. Bu halkın dirilişi ancak bu tür eylemleri görmekle, yaşamakla olur. Hainlerin öldürülmesi, karakolların basılması, halkımızı bir 20 gün zarfında o kadar uyandırmıştır ki, masa başında 20 senedir yapılan tartışmalardan çok fazla etkili olmuştur. Kısacası bu olaylar yüzünden halkımıza çektirilen eziyetler ile bu olaylar sayesinde halkımızda olan uyanış karşılaştırıldığında kat kat fazla olduğu anlaşılır.

Yalnız şimdi arzumuz PKK'li kahramanlarımızın bu tür olayları, faşist cuntanın başından eksik etmemeleri, eylemleri değişik yörelerde, yani Kürdistan'ın her yerinde gerçekleştirip şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle halk arasında sevgi ve saygınlıklarını sürdürmeleridir. Halkımız kısa zamanda sizinle birlikte silaha sarılmakta gecikmeyecektir, bundan hiç şüphemiz olmasın. Halk uyanmıştır, önderini aramakta, PKK önderliğe layık olduğunu açıklayıp kısa zamanda halkı inandırmıştır. Vuracağınız her bir devrimci zafer darbesi sizlere kitleler halinde halkı katacaktır. Korkma, Zafer inananların. "Korkmayın, gevşemeyin, üzülmeyin. Eğer inanıyorsanız mutlaka üstün geleceksiniz" müjdesinden yola çıkın. Cezaevindeki yoldaşlarınızı unutmayın, halkınıza inanın ve inandırın..

**YAŞASIN KÜRDİSTAN KURTULUŞ MÜCADELESİ!
YAŞASIN DEVRİMCİ PKK KAHRAMANLARI!
YAŞASIN PKK'NİN KAHRAMAN GENÇ SEKRETERİ!
LAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA!**

Bir PKK sempatizanı

Şeyh Sait Ayaklanmasının 60. Yıldönümü

1925-40 Döneminde TC'nin Kürdistan'da kapitalist sömürgecilğini yerleştirmeye yönelik askeri işgaline karşı bölgesel düzeylerde gerçekleşen isyanlardan en kapsamlısı olan, Palu-Genç-Hani ayaklanmasının üzerinden 60 yıl geçti. Büyük bir katliam ve ardından idam ve sürgünlerle ezilen, tarihte Şeyh Sait isyanı olarak geçen bu ayaklanmanın ezilmesinin nedeni tarihsel koşulların elverişsizliği yanında; sosyal, siyasal anlamda ilkel sınırları aşamamış olmasıdır.

Bilindiği gibi Türk burjuvazisi 1918-22 yıllarında sürdürdüğü Ulusal Kurtuluş Savaşı ardından Lozan'da Kürdistan'ın büyük bir bölümü üzerinde tasarruf hakkını elde etmeyi başarmıştı. Türk burjuvazisi Kürdistan'a yönelik emellerini daha 1918'de kendi ülkesi büyük oranda işgal edilmişken Misak-ı Milli tezini meclisinde karar olarak çıkarıp, uygulama alanına sokmaya çalıştı. Ancak I. Emperyalist savaş sonrasının işgal koşullarında onun bu konuda herhangi bir sonuç elde etmesi beklenemezdi. Emperyalist savaş sırasında Kürdistan'ın da bazı alanları işgale uğramıştı. Kuzeyde Çarlık ordusu, Güneyde İngiliz ve Fransızların işgal hareketleri vardı. Bu dönemde direnlenin en çetin sürdürdüğü alanlar istila altındaki Kürdistan'da gerçekleşti.

Tarih boyunca yabancı egemen güçlerin işbirlikçisi olarak yaşayan ve son olarak gerek Abdulhamit, gerekse İttihat Terakki döneminde sınırlı otonom haklarını koruyan Kürt hakim sınıfları savaşın yarattığı otorite boşluğunda tam bir şaşkınlık içindeydiler. Ne Osmanlı yönetimi nede işgal orduları Kürdistan'da hakimiyet kurabilmişti. Hele Ekim Devrimiyle birlikte Rus orduları kuzey kesimini boşaltınca bu otorite boşluğu kendini daha bariz biçimde hissettirdi. Tarihlerinde bağımsız yaşamayı hiç tanımamış ve hep işbirlikçilikle yaşamını sürdürmüş feodallerin bu durumundan yararlanmasını en iyi bilen Kemalist burjuvazi oldu. O işgal altındaki Anadolu topraklarını kurtarmak için Kürdistan'ı bir sıçrama tahtası ve üs olarak kullandı. Aynı şekilde devrim sonrasında emperyalist kuşatma altında bulunan ve Beyaz ordularla kanlı bir savaş sürdüren genç Sovyetler Rusyası devletinin desteğini bu şekilde sağlayabildi. Kürt feodalleri ise, bu yıllarda çağdan habersiz, Sevr antlaşmasıyla doğan sınırlı olanakları bile değerlendirmeden uzak bir konumu

yaşamaktaydılar.

Türk burjuvazisi Anadolu işgal altındayken bile İttihat ve Terakki hareketinin emperyalist emellerinden vazgeçmemiş, ve Kemalizmin şahsında bunları daha akılcı bir çerçeveye içine

Şeyh Sait

almıştır. Kemalistlerin savaş içinde Yunan ordusunun Ankara'ya 40 kilometre yaklaştığı günlerde bile Erzurum'da tam teçhizatlı bir orduyu bekletmeleri oldukça anlamlıdır. Sovyetlerden herhangi bir tehlikenin gelmeyeceği bilinmesine rağmen, o ordunun ısrarla Erzurum'da bekletilmesinde iki amaç vardı. Birincisi; tüm dünyadaki burjuvalar gibi Kemalistlerde genç Sovyet devletinin yıkılacağı inancındaydılar. Beyaz orduların Moskova'yı ele geçirmeleri halinde doğacak fırsattan faydalanıp işgal edip yararlanabileceği topraklar ele geçirmeyi hesaplamasından, ikincisi ise; Kürdistan'da ortaya çıkabilecek herhangi bir gelişmeye anında müdahale etmek içindir. Öyleki Yunanlıların hançeri boğazlarına dayandığı anda bile Kürdistan'dan vazgeçmek istememektedirler. Nitekim Koçgiri hareketinde görüldüğü gibi, Erzurum ordusu önemli rol oynamıştır.

Kemalist burjuvazi, Anadolu'daki anti-emperyalist mücadeleyi halkçı özelliklerinden soyutlamanın yanısıra Kürdistan'da da çeşitli feodal kesimleri bir takım vaadlerle yanına almayı başardı. Kurtuluş savaşının sonuçlanmasıyla da Lozan'da elde ettiklerini bütün dünyaya kabul ettirdi. uluslararası ortamın elverişliliğinden alabileceği yararlanıp Lozan'da kazandığı başarıyı Cumhuriyet ilan edip; Türkiye ve Kürdistan'ın büyük bölümünde tek pazar, tek ulus, tek burjuva hakim sınıfı tezinin temelini attı.

Aslında temeli atılan şey 1918 Misak-i Milli teziyle başlatılmıştı. Bu da Kürdistan'ın inkarı ve Türk uluslaşmasının yayılma alanı olmasını içermekteydi. Ancak kendi içinde bile siyasal istikrarı olmayan, ekonomik açıdan hiçbir varlık gösteremeyen Türk devleti Kürdistan'da nasıl egemenlik sağlayacaktı. Kürdistan o dönemde oldukça yakıcı bir sorun durumundaydı. Bir yığın patlama ögeleri mevcuttu. Birçok gücün üzerinde oynayabileceği bir yapı sözkonusuydu. Çeşitli vaatlerle meclisine kadar getirdiği uçak feodallere bile güvenemiyordu. Oysa sorun acildi ve hemen müdahaleyi gerektiriyordu.

Türk burjuvazisinin Kürdistan'a askeri güç ve şiddetten başka yöneleceği herhangi bir aracı yoktu. Dolayısıyla cumhuriyetin ilanından sonra bir işgal hareketi başlatıldı. Türk burjuva egemenliğini her alana duyurmak; devlet otoritesini sağlamak için de feodal otoritelerin sınırlandırılması gerekiyordu. Bu kadar zayıf bir gücün böylesine geniş feodal yetkiye tahammül etmesi düşünülemezdi. Ancak bu politikanın daha ilk aşamasında Kürdistan içten içe kaynamaya başladı. TC'nin tutumuna karşı her alanda bir güvensizlik başgösterdi. Ancak bu konuda ciddi tedbir alıp ona karşı ulusal direnme içine girme konusunda, şartlarda herhangi bir gelişme olmadı.

Mevcut ortamdan büyük oranda rahatsızlık duyan Türk burjuvazisi etkisinden en çok korktuğu Şeyh Sait üzerinde duruyordu. Nitekim 1925 Şubat'ında ortaya konan provakasyonda direkt onu hedefledi. Güçlü bir önderliği, doğru bir siyasal çizgisi olmayan ayaklama kendiliğinden, örgütsüz ve birliksiz biçimde hızla yayıldı. Kitlelere hiçbir demokratik hak vaatmemesine rağmen, yabancı zorbalardan bıkmış Kürdistan köylüsü, hızla harekete geçti ve önemli bir alan ayaklanma bölgesine dahil oldu. TC hemen hareket üzerine en yoğun askeri saldırılara girişirken bu dönemde İngilizlerle olan Musul-Kerkük ihtilafını bahane ederek, her alanda bunun içinde İngiliz parmağı olduğunu yaymaya başladı. Böylesi bir durum hareketin dıştan, herhangi bir destek almasını engelledi.

Çok olumsuz tarihsel koşullarda ve aşiretsel, ailesel çıkarların ön planda olduğu bölgesel özellikli bir ayaklanma TC karşısında başarılı olabilir miydi?

Devamı Syf: 25'de

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve Newroz

Ulusal Kurtuluşun en soylu amaçlarına ulaşmaya çalışıldığı günlerde yeni bir Newroz kutlanıyor. 1985 Newroz'u, bağımsızlık ve özgürlük savaşımının en önemli anlarından birinde kutlanıyor. En anlamlı özelliğine kavuşan Newroz'da tarihimize damgasını vuran kişilikler coşkunca anılıyor. Anılarına bağlılıkta önemli adımlar atılarak selamlanıyor Kawalar.

Newroz, asırlar boyu bağımsızlık ve özgürlüğün sönmeyen ateşi, isyanın dinmeyen meşalesi olmuştur. Çağlar boyu süzülüp gelen direnmedir. Yabancıya işgalciye karşı çıkıştır. Direnmeye ve bağımsız, özgür yaşama anlam kazandıran, uğruna döğüşlmeyi zorunlu kılan Newroz geleneği, yeniye, bahara açılmayı, eski ile hesaplaşmayı da beraberinde, özünde taşır. Her yönüyle bir kavgadır. Newroz, dirilmenin varolmanın, imhaya karşı direnme kavgasının sembolüdür.

Halkımız, Ulusal Direnme Mücadelesine öncüsünün izinde başlayıp yürüdüğü tarihte dayanabileceği, miras aldığı çok az şey vardı. Tamamen çarpıtılmış bir toplumsal yapıda en soylu değerleri tanımakta, uğruna savaşmakta alabildiğine habersizdi. Kendi kendini tanımayan, ifade edemeyen bir halkın elbetteki kurtuluşunu da formüleştiremeyeceği açıktır. Bir halk olarak varlığını ve yaşama hakkını sembolize eden değerleri bu kadar zayıflatmış bir toplum nasıl kurtuluşa ulaşacak, nasıl düşmanını altedecektir. Yaşadığımız yakın tarih, bunun en güçlü örneğini oluşturur.

Newroz, tarih boyunca süzülüp gelen toplumsal değerlerimizin başında gelir. Çok köklü özelliği, onu hiçbir gücün silip atamayacağı, tümüyle çarpıtmayacağı biçime sokabilmiştir. Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma ve bu halkın benliğinden koparıp atmak için uğraşılma mıdır? Tarihimize kısaca göz attığımızda bu yönlü çabaların alabildiğine yoğun olduğunu görürüz. Son yılların kapitalist sömürgecilik ve ulusal imha döneminde Newroz'a yönelik saldırılara da rahatça tanık olmaktadır. Türk sömürgeci barbarlığı tüm değerlere yönelik uygulamalarını Newroz için de hayata geçirmekte geri durmadı. Ancak düşmanın yönelimleri bunu engellemeye yetebilir mi? Yüzyılların gelişimine göz atarsak, onun başarılı olmasının ancak ulusal yokoluşun sağlanmasıyla mümkün olabileceği gerçeği çıkar ortaya. Ancak Newroz için

düşmandan daha tehlikeli yönelimlerden söz etmek gerekir. Ülkemizde işbirlikçiliğini modern kılıflar altında yeni dönemde de sürdüren küçük-burjuva siyasetçiliğin tavrının, çarpıtılmış toplumsal yapıyı her alanda bir gerçeklik diye, doğru anlayış diye yutturmaya çalıştığı bilinmektedir.

Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma alanında hiçbir gücün yapamayacağı kadar tahribi, bu güçler hem de devrimcilik, yurtseverlik adına yapmaktalar. Yurtseverliği, basit milliyetçiliğe indirgeyen ve enternasyonalizm adına en kötü işbirlikçilik içinde umursamadan kulaç atan bu sınıf temsilcileri, Newroz'u bir bahar bayramı ve halkımız sanki her türlü öz ögesinden koparılmak istenen bir ulus değilmiş gibi çiçeklerle karşılanan bir gün diye lanse etmeye çalışmaktalar.

Legal çalışma adı altında halkımızı düşmanımızın çizdiği sınırlara mahkum ederek bağımlılığa alıştırmadan, başka birşey yapmayan küçük-burjuva siyasetçiler, Newroz için de düşmanın icazetine başvurmaktan çekinmediler. Bir savaş günü olan Newroz'un, düşmanla uzlaşmaya yönelik bir gün olarak lanse edilmeye çalışılması, bu halka en büyük kötülüğü yapmak değil midir? Tutunacak tarihi kültürel değerleri son derece kısıtlı olan bir halkın elinden Newroz gibi bir silahın alınması ne anlama gelmektedir? Açık ki, bu güçler nasıl ki, halkımızı uysal, itaatkâr bir toplum durumuna getirmek istiyorlarsa, onun isyancı özelliklerini törpülemeyi kendilerine görev olarak kabul ediyorlar. Her alandaki tanınmaz yapılarını, eşine ender rastlanan siyasetçiliklerini, Newroz için de göstermelerinin anlamını başka türlü izah etmek oldukça zordur. En kötüsü de tüm yapılanların yurtseverlik, sosyalistlik, enternasyonalistlik gibi yüce kavramların arkasına saklanılarak yapılmasıdır.

Bu güçlerin gerçek niteliklerini bilenler için görülen siyasetçilik fazla şaşırtıcı değildir. Ekonomik bağımlılık temelinde gelecek siyasetler, zaten siyasal alanda işbirlikçilik biçiminde yansır. Devrimcilere, "sakın devrimci faaliyet sürdürmeyin, katliam olur, halkımıza, sakın başkaldırmayın ezilirsiniz" diyerek, düşmanın iradesini kabul ettirmek isteyenler tarihin birer yüzkarası olmaktan öteye gidebilirler mi?

Proletarya hareketi, Kürdistan gibi bir ülkede devrimi geliştirmek ve bu

halkı kurtuluşa götürmek için sadece düşmanla dışı dışı bir savaşımın yanı sıra tüm çarpıtma ve özünden boşaltma çabalarını bertaraf etme göreviyle yükümlüydü. Yapılacak çıkış, eğer başarıya ulaşacaksa kahramanca yapılmak zorundaydı. Modern bir ulusal kurtuluş gerçekleştirilecekse, çağımızın proletarya kahramanlığı kendini Kürdistan toprağında da göstermeliydi.

Bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması, halkımızın tarihinde kahramanca yapılmış ve etkisini günümüze kadar hissettirmiş, doğuşun mirasının çağdaş direnme özellikleriyle birleştirilmesiyle mümkündü. Geçmişte toplumu var eden, bir halk olarak tarihe çıkaran hareket, Köleci Asur'un acımasız despotluğuna karşı direnmeyi, bu direnmeyi mümkün kılan birliği yaratarak mümkün olabilmişti. Tarihsel olarak bir Demirci Kawa dönemiyle günümüz koşulları arasında temel benzerlikler vardır. Zaten yapılan çıkışın benzer biçimde olmasını zorunlulaştıran nedenlerden biri de budur.

Kürdistan'da Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşımının geliştiği ortam bilinmektedir. Düşmanın ezme seferlerinin ne kadar barbarca yapıldığı da biliniyor. İşte, 12 Eylül sonrasının o sıcak ortam, hem düşman açısından, hem de ulusal bağımsızlık savaşı açısından önemli bir dönüm noktasıydı. Devrimi her alanda ezilmekten korumak, verilen şehitlerin anılarına bağlı kalmak, halkımızın son umudunun da tükenmesine engel olmak ancak direnmeyi her koşulda hakim kılmakla mümkündü.

Halkımızın geleceğinin ve kurtuluş umutlarının karartılmasına izin vermemek, sorumlu devrimciliğin başta gelen göreviydi. Ulusal bağımsızlık için atılan tarihi adımların korunması ve geliştirilmesi gerekiyordu. 1980'lerin başlarında süren acımasız savaşta bu görev temeldi. Bunu yerine getirmek de kahramanca bir çabayı gerektiriyordu. Devrimin geri çekilme döneminde, savaşın bütün yükünü omuzlayan zindan direnişçileri, bu konuda gerekli kahramanlığı göstererek halkımızın gözbebeği ve geleceği olan ulusal kurtuluşçu çıkışı korumasını bildiler. Bununla da sınırlı kalmadılar. Mücadeleye öylesine bir özellik kazandırıldı ki, şartlar ne olursa olsun savaşı sürdürmenin koşulları vardı. Zindanlarda, önderlerin ve militanların kanları pahasına korunan Ulusal Kurtuluş Hareketi, bundan sonraki mücadelesinde çok daha zengin bir miras

ve verimli bir kaynaktan hareket edecektir.

İşte yeni dönem çıkışının ve 20. yüzyılın sonuna doğru yeniden ve ulusal kurtuluş için yaratılan Newroz, 1982'nin 21 Mart'ında kendi önderini mücadelenin başına dikti. Savaşın artık dönülmez olduğunu her alanda kabul ettirdi. Düşmana, tarihinde aldığı en önemli yenilgilerden birini tattırdı. Mazlum DOĞAN yoldaşın şahsında Kawa, yeniden dirildi adeta.

Üç kibrit çöpüyle de olsa zindanlarda, 1982 Newroz'unda tutuşan ateş, yeniden dirilişi en güçlü biçimde yaşatan, günümüz koşullarının en güçlü isyan ateşidir. Bu kutsal ateşin büyüklüğü, onun sadece zindanlarda tutuşturulmuş olmasından değil, Direnmenin, boyun eğmemenin bir doruğunu oluşturmasındandır. Yine ona kutsallığını, yüceliğini veren bir başka özellik, günümüz Kawa'sı Mazlum DOĞAN yoldaşın büyük kişiliğidir.

Mazlum yoldaşın kişiliğini, burada anlatmak hiçbir biçimde mümkün değildir. O'nu anlatmaya hiçbir kalemin gücü yetmez. Mazlum yoldaş, bugün eğer savaş sürüyorsa, düşmana darbe vuruluyorsa, anlatılıyor demektir. Direnen halkımız, Mazlum yoldaşı anlatır. 15 Ağustos şimşekleri ve peşinden gelen gök gürlemeleri, O'nu anlatır. Bundan sonra sürececek yüce halk savaşımız, O'nu anlatacaktır.

Mazlum DOĞAN ve zindanlardaki yoldaşları, proleter kahramanlığının Kürdistan'da da kendini göstermesinin birer abidesi olmuşlardır. Onların mücadelesi sayesinde yaşam daha da anlam kazanmış ve kutsal amaçlar uğruna ölüm daha da kolaylaşmıştır.

Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin önderliğindeki direnme, doğru olanla sahte olanı ayırtmada, uğruna ölünmesi gereken değerlerin daha net görülmesinde bir katalizör rolü de oynadı. En sahte oluşumları yüce değerlermiş gibi yutturmaya çalışan küçük-burjuva sapkınlığının açık yüzü, en tartışmasız haliyle ortaya serildi. Kendi korkaklığını ve ihanetini bir maharetmiş gibi göstermeye çalışan küçük-burjuva yüz-süzlüğüne vurulan en büyük şamarın sahipleri, yine zindan direnişçileri oldu.

Newroz, bugün artık çok zengin bir içerikte kutlanıyor. Tüm çarpıtmalardan uzak, tüm özünden boşaltmaları bozguna uğratmış olarak kutlanmakta. Dağlara sinmiş ulusal varlığımız, Newroz ateşimiz düşmanı kahrederek, yeniden alevlenmekte, Newrozlarda baharı, yeniye karşılarken zafere doğru atılan

yeni adımları da karşılamak durumundayız. İlk çıkışın Demirci Kawa'sını anarken yeniden dirilmenin Kawa'sını da anıyoruz Newrozlarda.

Halkımız, ilk yeniye açıldığında, tarih sahnesinde yerini aldığı anda ülkemizde yeni bir toplum kuruluyor, bu yeni toplumun yeni kişilikleri oluşuyordu. Tarihinin ileri bir aşamasına geçerken ve çağına göre bir halk durumuna gelirken kendi sembol, önder, kişiliğini yaratarak ve bu kişilikle tarihe damgasını vurarak çıktı. Demirci Kawa, bağımsız bir halk yaratmada önder kişilik, gücünü halktan, birlikten, dağlardan alan, zaferini dağların doruklarında ateşlerle kutlayan kahraman şahsiyet olarak dikilir karşımıza. Günümüz koşullarında, O'nu anmak ancak bağımsız ve özgür bir toplum yaratarak mümkün olabilir. Tarihi koşullardaki benzerliğin bir göstergesi de çağdışı sömürgecilik koşullarında özgür bir ulus olarak dünya arenasında yer etmenin savaşımı içinde olunmasıdır.

Yeni dönemin önder ve sembol şahsiyeti, halkların sosyalizm gibi yüce bir hedefe yönelidiği ve tüm dünyada bunun durdurulamaz adımlarını attığı ortamda, ülkemizde yaratılmak istenen yeni insanın örneğini oluşturması ile de kendini göstermektedir. Bugün önümüzde çok yüce amaçlar, hedefler var. Girilen yolda, emin adımlarla ilerleniyor. Bu amaçlara yönelik ilerlemede yol gösterici şahsiyetler, tarihimize damgasını vurmuştur.

Çağdaş Kawa, bağımsızlık ve özgürlüğün yüceliğini, yaşamı ve mücadelesiyle öğretiyor. Ama O'nun öncülüğü bununla da sınırlı değil. Bu yolda nasıl yürüneceğini de gösteriyor. Ve savaşın her anında emredici varlığını hissettiriyor. Nasıl yaşanması gerektiğini de gösteriyor, nasıl ölünmesi gerektiğini de. Mazlum DOĞAN yoldaşın yaşamı, mücadelesi, yaratılmak istenen yeni Kürdistan insanının nasıl bir özelliğe sahip olması gerektiği konusunda da sembol ve önder niteliğini göstermektedir.

Yeniye, bahara açılmanın gerçek anlamına kavuşması, toplumsal gerçekliğimizde yeniye yaratmakla mümkün olacağına göre atılacak her adımda, söylenecek her sözde ulusal bağımsızlığa bir nebze daha yaklaşmak, yolumuzu aydınlatan, önderlerin anısını her koşulda yerine getirmenin bilincini taşımak gerekir. Yoksa kendi cesaretsizliğini ve acizliğini binbir dalavere ile saklamaya çalışmakla değil. Pratik mücadelenin süreci bu konuda önemli bir ölçü aracı olmaktadır. Halka ve devrime bağlılık

la, devrim şehitlerinin anılarına bağlılığın kopmaz bütünlüğünü inkâr etmek, hiçbir kaçkın reformistin inkâr edemeyeceği kadar açık, kitlelerin bilinci de hiçbir yalanın kandıramayacağı kadar berraktır.

Ulusal kurtuluşun çizilmiş yolunda önderlerin daha da pekiştirdiği ve aydınlattığı pratikle yürümek, bugün ülkesine bağlı olan, halkına karşı sorumluluk duyan her insanın, her yurtseverin davranışını koşullandırmaktadır. Newroz'a asıl anlamının verilmesinde zindanlarda yakılan ateşle aydınlanan halk savaşı yolunda ilerlenmekte, dağlarımız isyancı geleneğinin en bilinçli çağını yaşamaktadır. İki yılı aşkın bir süredir ülkemiz topraklarında yeniden örgütlenen direniş, birçok meyvesini vermiş ve en verimli çağına ulaşmanın eşliğindedir.

Yoğun bir çalışma, bilinç ve fedakarlığın ürünü olan, 15 Ağustos atılımı, hem devrimde ileri bir aşamayı temsil etmekte, hem de halka karşı sorumlu devrimciliğin gereği ve şehitlere bağlılığın görevi yerine getirilmiştir. Direnmenin süreklileştirilmesi ise, binlerce yıllık özelemin gerçekleşmesini getirmeye yetecektir. Her bahara açılış, daha yeni aşamaları beraber getirecek, haklı savaşıma daha yeni karakterler kazandıracaktır.

Bugün Kürdistan halkı, dünyadan tecrit edilmiş bir ulus olmaktan çıkmış, kendisini ilerici uluslardan ayıran birçok duvarı yıkmıştır. Artık onu, dar sınırlar içine hapsederek demir kısıkaç içinde eritmek mümkün değildir. Ancak engeller henüz tümüyle ortadan kalkmıştır denemez. Gerekli dayanışmanın yeterliliğinden de kesinlikle söz edilemez. Bugün hala bir takım kuşkuvar varsa, bunları dağıtmada en önemli etken, savaşımı daha ileri seviyelere yükseltmek en etkili çare olacaktır. Hiçbir mülteci yaşam kaygısı bunun önüne engel dikemez.

Savaşın ve savaşımını en doğru modern temellerde sürdüren bir halkın önüne engel dikmek, her ne olursa olsun yapılsın, hangi güçleri birleştirirse birleştirsin, açık bir gericiliktir. Yıkılmaya mahkumdur. Newroz yeniye yarattırken tüm gericiliği birer birer söküp atacaktır. Ülkemizin isyan ateşi öylesine güçlüdür ki, onun çağdaş dünya ile arasına konmak istenen bütün buz dağlarını eritmeye yeter.

Dağlarımızda seneler boyu silah sesleri eksik olmadı. Ancak çağdan uzak, birlikten uzak, doğru bir siyasi gelecekte uzak, silah sesleriydi bunlar. Sadece silahlar konuştuğunda elbetteki

silahı üstün olan kazanacaktır. Yürek-
lere yön veren düşünce, zayıf oldu-
ğu sürece üstün güç ve silah karşısında
direnmek kolay değildir. Sonuçta ezil-
mekle karşı karşıya kalır. Yüzyıllar
boyu ülkemizde bu kanun işledi. Ama
artık bu kanunu tersine çevirme dönemi
başlamıştır. Çağdaş Kawa'nın en donan-
ımsız koşullarda düşmanın kendini en
güçlü gördüğü alanda, kazandığı zaferde
göstermiştir ki, düşünce net, doğru,
geleceği temsil etmeye yetenekliyse,
düşman karşısında en donanmasız
ortamda da zafer kazanmak olanak-
lıdır.

Faşist barbar Türk sömürgeciliğinin
zordan başka nesi vardır? En küçük bir
zerre kadar haklılığa sahip midir?
İlericilik ya da demokrattıkta hiçbir za-
man en basit bir örnek sunabilmiş
midir? Elbetteki o her yönüyle en küçük
birimine, en basit kurumuna kadar tam
bir gericilik, dört başı mamur bir faşizm-
dir. Sadece Kürdistan açısından değil,
tüm bölge açısından da aynı nitelik-
leriyle tam bir başbelasıdır. Tarih öyle
gösteriyor ki, bu iğrenç yarattığı, saçtığı
zehiriyle birlikte tarihin karanlıklarına
gömmeye en önemli rol, Ulusal Direniş
Mücadelemize düşecektir. Bu rol ol-
dukça zorlu, zorlu olduğu kadar da şeref-
lidir. Kürdistan'daki uzun süreli halk
savaşının yüceliği sadece binlerce yıllık
özlemleri gerçekliğe çevirmekle sınırlı
değil, aynı zamanda emperyalizmin
ileri bir karakolu ve bölgeye nifak
tohumlarını eken, bir zorba gücünü de
bertaraf etmesindedir.

Kendi öz gücüyle böylesi barbar bir
düşmana karşı güçlü bir savaşa giren
halkımız, artık binlerce yıllık acının in-
tikamını alacak yeteneğe bir silahlı
güce sahiptir. HRK, ulusal bağımsızlık
ve özgürlük siyasetinin önderlik ettiği
bir silahlı güç olarak daha kuruluşunun
başında yeteneğini kanıtladı. Topyekün
savaş gücümüzü yaratacak ve zaferi
sağlayacak tek yöntem olan halk
savaşımızın daha ilk döneminde Türk
devletinin ülkemizdeki tek gerçek varlı-
ğına yönelmede önemli başarılar ka-
zandı. Onun kofluğunu bütün dünyanın
gözleri önüne serdi. Bir yığın gücün,
halkın iradesini ve istemini hiçe sayarak
uşaklıkta yarıştığı ve karşı konulmaz bir
güç olarak gördüğü TC'nin yapısındaki
boşlukları bir bir açığa çıkaran HRK
güçlerinin bu atılımı, kitlelerin öncü-
lerine olan güvenlerini bir kat daha
arttırdı.

Şimdi birçokları avazları çıktığı
kadar bağırıyorlar. Halkın katliama

götürüldüğünü söylüyorlar. Kendilerine
danışılmadığından yakınıyorlar. Bunun-
la sınırlı kalınmıyor, "kutsal ittifaklar"
geliştiriyorlar. On yıllık düşmanlıklarını
yeni yöntemlerle, yeni birliklerle, yeni
ihbarlamalarla tazeliyorlar. Kürdis-
tan'da hiçbir varlık gösterememenin,
darbe vuramamanın hıncıyla Avru-
pa'da polis dosyalarını şişirmekten öte
bir sonuç alamıyorlar. Onları bu derece
çılginlaştıran, elbetteki kitlelerin öfkesi,
devrim inancı ve devrimci mücadeleye
verdiği destektir. Artık örgütsel itibar-
larının kalmadığı, siyasal itibarlarını
yitirdikleri ortamda, kişisel itibar kurtar-
manın peşindedirler. Ancak siyasal
anlamda hiçbir etkinliği, saygınlığı kal-
mayanların kişisel itibarlarını kurtar-
maları mümkün değildir. Kaldı ki en üst
örgüt sorumlularının sıradan ihbarcı
derecesine düştüğü bu ortamda, uşak-
lık yaptıkları güçlerin bile onlara
ciddi bir muamele yapmaları beklene-
mez.

Dağlarımızda silah sesleri yankılan-
dıkça hırçınlaşan ve daha adi pozisyon-
lara girmekten kaçınmayan küçük-bur-
juva şefler, kitleler, açık yüzlerini daha
açık gördükçe çevrelerinin boşaldığının
farkındadırlar ve bugün tam bir panik
durumunu yaşıyorlar. Öteden beri her-
şeyden önce kendi kişisel çıkarlarını
düşündüklerinden bugün de gelecekte
nasıl yaşayacaklarının hesabı içinde,
kendi kişisel yaşamlarının kaygısını
duymaktalar. Şimdiden sosyal-demok-
rasi vb. güçlerden alabilecekleri kadar
almak, şuradan, buradan vuracakları
vurgunlarla bir dönem daha yaşamak
için çırpınıyorlar. Ama tüm bunlar
boşunadır. Bu bayların kendi yol-
larında hiçbir gelecekleri yoktur. Hal-
kımız, daha şimdiden birçoğunu defter-
den silmiştir artık.

Kürdistan'da bu tür sorunların sözü
edilmiyor artık. Yükselen mücadelenin
heyecanı, coşkusu var. Ülkemizde
her yurtsever uzun dönemli savaşımın
hazırlığı içindedir ve bahsedilen küçük-
burjuva şeflerin iddialarının ve kaygı-
larının zerresi ile bile ilgilenmemek-
tedir. Tüm benliği, ruhu ile savaşa katkı-
nın, düşmana darbe vurmanın düşünce-
si ile doludur. Önderlerini çok iyi tanı-

makta, Kürdistan halkı, önderinin
izinde yılmadan ilerlemeye kararlıdır.
Savaşmaya ve direnmeye karar ver-
miştir. Bin yılların acısını öfkesini düş-
manını kahreden bir silah durumuna
getirmeye karar vermiştir. Biriken kini,
öfkesi bir volkan gibi kaynamaktadır.

1985 Newroz'unu böyle karşılıyor
Kürdistan halkı. Savaşın içinde ve daha
büyük atılımların eşğinde. Şehitlerin
anılarına bağlılıkta önderleriyle birlikte,
onların etrafında kenetlenerek sorumlu-
lğunu gösteriyor. Bundan böyle New-
roz ve Kawa anılırken, Çağdaş Kawa
Mazlum DOĞAN ve yoldaşları anı-
lırken yepyeni bir ruh hakim olacaktır.
Ne çiçekler, şekerler ifade edebilir
Newroz'u, ne de ağıtlar, inlemeler. Sa-
vaş sloganlarıyla kutlanacak, silah ses-
leriyle karşılanacaktır. Newroz, artık
her yıl savaşın bir üst seviyede sürdürü-
lüşünün anıldığı gün olarak görü-
lecektir. Her Newroz, Kürdistan işçile-
rinin, köylülerinin düşmana korku salan
şahlanışı, onu tüketen birleşmeleri ile
daha da anlam kazanacaktır.

Halkımız, Newroz'a girerken, kör bir
heyecanla, gözü dönmüş atılganlıkla
hareket etmeyecek, bugünden onun ilik-
lerine kadar işleyen bilinç, sağduyu,
örgütlenme ve birlik her adıma yön
verecektir.

Şimdiden önemli mesafeleri alınmış
olan örgütlenme, bilinç, birlik ve savaş,
düşmana karşı zafer sağlama duyusu,
her Newroz'un ruhuna hükmetmektedir.

Kawa ve Mazlum DOĞAN, bir-
likte, yanyana dağlarda anılıyor. Savaş
sloganlarında, tüfek namlularında
anılıyor. Kadınlarımız zılgıtları, onlar
için çalıyor. Her köy, her ev, her insani-
mız, onların anısına bağlılığın gereği
olarak da direniyor. Bugün her alanda
«Şehitlerin anılarına bağlılık, dev-
rimde zaferin yaratılmasıyla müm-
kündür» sözü her hücrene hükmeden
halkımız, Newroz'un gerçek anlamını
yine bu sözde bulmaktadır.

Bunun için, her yeni Newroz'da
daha derin bilinç, daha yetkin örgüt-
lenme, daha geniş birlik ve daha yoğun
savaş olacaktır. Bahara ve yeniye açıl-
manın en derin anlamı budur.

* Yaşasın Direnme Geleneğimiz Newroz!

* Mazlum Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!

Sömürgeci Türk Devletinin Yaygaraları Boşunadır

Bulgaristan Türklerine Sahip Çıkmanın Ardındaki Gerçekler

Kamuoyu iki ayı aşkın bir süredir Türk devletinin basın-yayın organları aracılığı ile hummalı bir biçimde sürdürülen ırkçı ve şoven bir propagandaya tanık olmaktadır. Sömürgeci Türk basınında olduğu gibi, tüm emperyalist çevrelerce de "ABD, Bulgar zulmünü doğruluyor", "Türk'ün yazgısı ve Bulgarlar", "Kalliam, 2500 ölü var!", "Türkler Bulgarlaştırılıyor!" vb. manşetlerle sürdürülen bu propaganda faaliyetinin hiçkuşkusuz ki, çok yönlü amaçları vardır. Herşeyden önce Kürdistan'da gelişen KUKM'si her sınıf ve katmandan Kürdistan halkını etkilemekte ve öncü etrafında örgütlenmesini sağlamaktadır. Yine, faşist vahşeti yaşayan, yoğunlaştırılan sömürüyle açlık ve sefalet içinde bulunan Türk halkının Kürdistan'daki devrimci gelişmelerden etkilenmemesi mümkün değildir. Özellikle 15 Ağustos direniş ve saldırı atılımının ardından hızlanan bu yönlü gelişmeler nedeniyle, sömürgeci Türk devleti çok çeşitli arayış ve taktik yönelimlere girmiştir. Sürdürülen bu propagandanın temelinde de bu gerçeklik yatmaktadır.

Dünya kamuoyu nezdinde kendi sömürgeci vahşetinden ötürü hızla teşhir ve tecrit olan sömürgeci Türk devleti bu vahşetini gizleyebilmek, teşhir ve tecritini engelleyebilmek için azgın bir şovenizm, anti-sosyalizm propagandasıyla hiç de gerçek payı olmayan sorunlar uydurarak, dikkatleri bu yana çekmeye çalışmaktadır. Türklük ruhu'nu KUKM'ne karşı dikmeye çalışmaktadır. Hiçbir tutarlı veriye dayanmadan Bulgaristan'daki Türk kökenli nüfus abartılmaktadır. Oysa Bulgaristan'da ve diğer Balkan ülkelerinde yaşayan Türk kökenli azınlığın tarihsel dayanağı bilinmektedir. Bu ülkelerde yaşayan bu azınlığı TC'de yaşayan Türk ulusuyla aynı kefedele ele almak mümkün değildir. Daha bir ulus statüsünde bulunmayan ve yüzlerce sene evveline dayanan Balkanlara Türk aklanları esnasında bir kesim Türk kökenli bu topraklara yerleştirilmiştir. Bir diğer kesim de yerel halktan müslümanlaştırılmıştır. Amaç, daha ileri bir sosyal ve kültürel yapıda bulunan ve ajanlaşmaya uygun bir sosyal dayanak oluşturulması oldukça güç olan Balkan halklarının topraklarında devşirme oluşturulan bu dayanaklarla bu halkların bağımsızlık mücadelesini engellemektir. Belli kentsel alanlarda yerleştirilmiş olmalarıyla birlikte, esas olarak amaçlarına hizmet edecek doğrultuda her yöreye serpiştirilmiş ve dağınık yaşamaktadırlar. Bulgaristan Pomakları ise aynı Yugoslavya'daki Boşnaklar veya Yugoslavya Makedonya'sındaki Torbeşler gibi yerel halktan müslümanlaştırılmış kesimdir. Ve yüzlerce sene geçmesine rağmen hiçbir zaman Türklüğü ve Türk dilini benimsememişler, kendi öz dilleriyle konuşmuşlardır. Ancak müslümanlaştırılmış olmaları itibarıyla müslüman isimlerine sahiptirler. Çingenelele gelince, en asalak ve tortu kesimi oluş-

turmaları nedeniyle o tarihlerde tortu duygularını tatmin eden Osmanlı imparatorluğunun resmi dini olan islam dinini kabul etmişlerdir.

Şoven Türk basını her gün rakam artırarak 500 bin, bir milyon ve nihayet 2 milyon diyerek, bir federe cumhuriyet hakkından söz etmeye başlamıştır. Bunu yaparken, hiçbir toprak bütünlüğü, ruh ve maddi yaşam bütünlüğü bulunmayan, farklı bir statü içinde göstermeye çalışmaktadır. Yaşayış tarzları ve ilişkileri ayrı bir topluluk oluşturmalarına olanak vermez iken; tek çıkarları Bulgaristan sosyalist yapısında bütünleşmelerini gerektiren bu topluluklardan Türk kökenlileri de dahil, her bakımdan TC'den farklı bir tarihi süreç yaşamışlardır. Ve bu süreçte, Türk uluslaşma sürecinden uzak ve ayrı bir ruhsal ve maddi şekillenme kazanmışlardır. Anti-faşist mücadelede Bulgar halkıyla birlikte omuz omuza savaşmış, Bulgaristan topraklarının faşizmden ve kapitalist tahakkümden kurtulması için kan dökmüşlerdir. Bulgaristan'da yaşayan Türk kökenli azınlık, tüm diğer azınlıklar gibi tercihi sosyalizmden yana yapmıştır. Bulgaristan topraklarında yaşayan tüm emekçi halkın ortak amacı sosyalist bir ülkede, sosyalist bir halk yaratmaktır. Eğer bu yönlü halen özümsemeyen öğeler var ise; bu sosyalist inşa doğrultusunda yeterince çözümlenmeyen bir yetmezliktir. Ve yapılması gereken başta BKP ve proletaryası olmak üzere, hızla bu öğeleri özümsemeye çalışarak, emperyalizmin, özellikle de TC'nin bu ülke içinde CIA-MİT'in ajan dayanaklar yaratmasını engellemektir. Ve bu Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin tamamıyla iç sorunudur ve bu sorunları herhangi bir devletle tartışmayacağı besbellidir. Yani kökeni Türk veya Slav, hatta Çingene olan bu kesimler Türk devletinin ve ulusunun bir parçası olarak gösterilemez. Nitekim Türk devletinin bu yönlü küstahça demogojisine Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri Dimiter Stanişev'in "Bulgar vatandaşlarının Türkiye'ye gönderilmesi söz konusu olamaz. Bu konu üzerinde Türkiye ile hiçbir görüşme yapılmayacaktır. Bu konuyu, başka herhangi bir ülke ile de görüşmeyeceğiz. Çünkü Bulgar halkının hiçbir bölümü, başka bir ülkeye ait değildir. Herkes bunu bilmelidir. Bu, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin, partinin ve devlet liderliğinin kesin ve değişmez tutumudur." (Milliyet, 15 Mart 1985) tarzındaki demecinde de açıkça belirtilmiştir.

Kaldı ki sorun şu veya bu kesimin isimlerinin değiştirilmesi olmadığı açıktır. Esas amaç, Türkiye halkında ırkçılığı körüklemek ve KUKM'ne karşı diktiktir. Yoksa, Kürdistan halkını ulusuyla ve ülkesiyle topyekün ortadan kaldırmak için her türlü vahşete başvuran sömürgeci Türk devleti gibi canı bir yönetimin, sosyalist inşa yolunda ilerleyen bir ülkedeki küçük bir azınlıktan insanlık adına bu

naraları yükseltmeye hiç mi hiç hakkı yoktur. Onun bu yönlü yalan ve demogojileri, dünya kamuoyu nezdinde teşhir ve tecritini engelleyemeyeceği gibi, sosyalist bir ülkenin iç işlerine müdahale etme cüretinden ötürü suçunu biraz daha arttıracaktır. Bu yönlü bir küstah propaganda, KUKM'nin ve Türkiye proletaryasının doğal stratejik müttefiği durumunda olan sosyalist ülkelerle dayanışma ve işbirliğini engellemesi mümkün değildir.

Elbette ki sorun bir propaganda ve bununla karşı-devrimi, şovenizmi, sosyalizm düşmanlığını şahlandırmaktan ibaret değildir. En önemlisi Bulgaristan'da sosyalist yapı içinde erimeyen Türk devletinin karşı-devrim faaliyetlerinin bir uzantısı durumunda bulunan sınırlı kesimin Türkiye'ye göçünü sağlamaktır. Bu göç ile Türkiye'ye taşınacak en tortu ve sosyalizm düşmanı güruhu devrimci mücadelesinin en çok geliştiği alanlarda özellikle de Kürdistan'da yerleştirilerek Hamidiye Alayları benzeri karşı-devrim devşirme milis mangaları oluşturmak amaçlanmaktadır.

Gelişen KUKM'yle sadece normal askeri yoldan savaşması mümkün olmadığını bilen sömürgeci Türk devleti Kürdistan sahasında besledikleri bir avuç emperyalist ajani, küstah bir demogojıyla "mağdur Türk" olarak göstererek içerde Türklük şovenizmini şahlandırmakta; dışarda islamlık maskesiyle bölge gericiliğini harekete geçirerek girişeceği manta türü Hamidiye Alayları şeklindeki karşı-devrimci örgütlenmelerin hazırlığını yapmaktadır. Esas amaç, bu bir avuç karşı-devrim güruhunu milis mangalar olarak örgütlenirerek, Kürdistan'da mevzilendirmek ve gayri resmi özellik taşıyan bu birlikleri KUKH'ne saldırtmaktır.

Türk sömürgeci burjuvazisi bununla da yetinmemekte, gelişen KUKM'ye karşı, Bulgaristan'daki gönüllü sosyalist özümsemeyi bahane ederek, yurt içinde ve dışında bir faşist taban örgütlendirmeye çalışmaktadır. Rum, Ermeni, Kürt düşmanlığına bir de Bulgar düşmanlığı ekleyerek muazzam bir spekülasyon yaygarayla kamuoyu yaratmaya çalışmaktadır. Bu konuda propaganda düzeyinde bir faaliyetle yetinmemekte; içerde ve dışarda bizzat devlet eliyle ardından örgütlenmeye çalışacağı kitlesel mitingler düzenlenmektedir. Münih, Lahey, Brüksel gibi Avrupa'nın birçok kentinde şovenizmin ve gericiliğin hortlayan dehşetiyle yürüyüşler düzenlendi. 21 Mart günü ise İstanbul'da bu amaçlı bir yürüyüş düzenleneceği bildirilmektedir. Seçilen günün tarihi bile oldukça anlamlı ve ilginçtir. Biliniyor ki 21 Mart Newroz günü Kürt halkının ayağa kalkış, isyan ve direniş günüdür. Hele hele gelişen KUKM'yle bugün çok daha çağdaş bir anlam kazanarak, Mazlum

Devamı syf: 25'te

PKK DAVALARI...

Baştarafı syf: 1'de

En kalabalık grup davalarından birisi olan ve yine idam cezalarının da bol verildiği dava olan PKK-Mardin grup davasının sonuçlanmasıyla birlikte bugüne kadar ki sonuçlanan mahkemelerde idam cezası verilen PKK'li-lerin sayısı 121'e çıktı.

Cuntanın işbaşına gelmesinden bu yana sürüncemede bırakılan ve 15 Ağustos sonrasında hızla sonuçlandırılan birçok dava gibi, PKK-Mardin grup davası da sömürgeci Türk devletinin, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı olan tutumunun bir yansıması olarak bu biçimde sonuçlandırılmıştır. Eruh ve Şemdinli olaylarının ardından tutuklanan yurtsever köylülere verilmek istenen ve gözdağı amacını taşıyan idamların ardından diğer grup davaları da peşpeşe tamamlanarak çok sayıda idam ve müebbet cezaları verilmiş ve bu uygulama, bir bütün olarak yaşanan sömürgeci politikanın bir parçası olarak dayatılmıştır. Bundan sonraki dönemde de daha açık şekilde yaşanacak olan bu tür uygulamalar; Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin düşman mevzilerine yönelmeleri ve onlara her darbe vuruşlarına karşılık olarak, düşman elindeki savaş esirlerine yönelmek ve onları koz olarak kullanmak isteyecektir. Her ne kadar bugün sözde yasal çerçeveler içerisinde bunu yapıyorlarsa da aslında sömürgeci yasalarla da hiç bir yakınlığı olmayan

bir uygulama tarzı yaşanmaktadır. Tutuklu devrimcilerin "delilli suçlarına" göre değil, tersine zindanlarda sömürgeciğe karşı konulan direniş eylemlerine ve faşist uygulamalara karşı olan tutumlarına göre cezalandırıldıklarını dost-düşman herkes bilmektedir.

İşte, Mardin grup davasında idam cezası verilen PKK'li savaş esirlerinin de direniş içerisindeki konumları dikkate alınmış ve uygulamaya sokulmak istenen yeni bir takım planlar sonucu bu karara varılmıştır. 15 Ağustos sonrası cezaevlerinde geçmişte teslim olan birçok unsurun bile yeniden direnişe geçmesi ve sömürgecilere boyun eğmemesi durumu, faşist cellatları panik içerisine sokmuş ve tez elden imha planlarını gündemleştirerek bu gelişmelerin önüne geçmek istemişlerdir.

Öte yandan, daha önceleri sonuçlandırılan ve 6 devrimci hakkında idam kararı verilen Birecik davasında idam alan Ahmet Öğretmen, Kemal Tokgöz, Mustafa Çepik, Salih Sezgi, Hasan Çepik ve Musa Aslan adlı PKK'li savaş esirleri hakkındaki karar faşist yarıgtayca da onaylanarak meclise gönderilmiştir. Meclis tarafından da onaylanacak olursa, idamlar, uygun ortam bulunduğu anda uygulamaya sokulacaktır.

Sason'da 8 PKK Kadro ve...

Baştarafı syf: 1'de

leyle, adım adım elde edilecek kazanımların birikimiyle zafere gidilebileceğini göstermiştir.

Sason'da yoldaşlarımızın şehit düştüğü dönem devrim ve karşı-devrim açısından son derece önem taşımaktadır. Devrim savunma içinde saldırı pozisyonunu korumak ve yeni atılımlarla güçlendirme amacıyla, son elli yıllık en ağır kış koşullarına rağmen, ülkenin dört bir yanında kollarını uzatmıştır. Karşı-devrim ise tam bir panik ve acizlik içinde, bütün güç ve enerjisini devreye sokarak, devrimci atılımı önlemeye çabalamaktadır. Düşman kış öncesi dönemde sürdürdüğü yoğun operasyonlara rağmen hiçbir sonuç alamamış ve tüm umudunu kışa bağlamıştı. Erzurum'daki kış tatbikatı, kış operasyonlarına, hazırlık amacıyla yapılmıştı. Düşman bahara çıkmadan önce HRK partizanlarını ezmeyi düşlemekteydi. Bahar günleri yaklaştıkça, düşmanın

cılgınlığı ve telaşı da artmaktaydı.

Sason olayının meydana geldiği yüksek dağlık alan kış nevsiminde hareketliliği önemli oranda kısıtlamaktadır. Düşman bu durumu fırsat bilerek devrim güçlerine darbe vurmak istemiştir. Vurulan böyle bir darbe, devrim güçleri için geriletici bir durum olarak ele alınamaz. Çünkü devrim güçlerinin elinde bulundukları moral üstünlüğünün yitirilmesi bir yana, bu eşsiz direnişlerle kitlelerdeki direnme arzusu ve ölümü hor görme arzusu daha da artarak kökleşmesini sağlamıştır. Bu olay teslimiyetin önünü bir kez daha kapatmış, kararlı direnişçiliği daha da yükselterek egemen kılmıştır. Düşmana karşı her devrimcinin, yurtseverin, dürüst insanın takınması gereken en onurlu tavrın ne olması gerektiğini öğretmiştir.

Sason Şehitleri Ölümsüzdür!

SSCB Devlet Başkanı...

Baştarafı syf: 1'de

ında SBKP/MK'ye seçilen Çernenko, 1978'de Politbüro üyeliğine alındı. 1984 Şubat'ında Andropov'un ölümü ardından Parti genel sekreterliğine ve daha sonra Sovyet Prezidyumu başkanlığına seçildi.

Kısa süren parti ve devlet başkanlığı döneminde, sosyalizmin güçlendirilmesine, büyük önem veren Çernenko'nun ölümü, Sovyetler Birliği ve dünya ilerici sosyalist çevrelerinde üzüntüyle karşılandı. Andropov'un başkanlığı döneminde başlatılan üretimin yükseltilmesi, iş disiplini, bürokratizmle mücadelenin yanı sıra, dışta emperyalizme karşı daha aktif politik tutum siyasetinin devam ettiricisi olarak görülen Çernenko'nun ölümünden sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi genel sekreterliğine 54 yaşındaki Michail Gorbachev seçildi.

SBKP Genel Sekreterliği'ne seçilen Mihail Sergeyevich Gorbachev 2 Mart 1931 yılında bir köylü ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1952 yılında Komünist Partisi üyesi olduğu tarihten itibaren Parti içinde çok çeşitli görevler üstlendi. 1971 yılında SBKP/MK'ne seçilen Gorbachev, 1980'de ise Politbüro üyesi oldu.

Bugüne kadar seçilen en genç başkan sıfatıyla Gorbachev, eski kuşakla yeni kuşak arasında bir geçişi oluşturmaktadır. Bu niteliğiyle de dikkatleri üzerine toplayan Gorbachev, dünya sosyalizm mücadelesinde giderek kendisini daha fazla duyuran sorunların çözümünü karşı karşıya bulunmaktadır. Emperyalizmin, sosyalizme ve dünya halklarına karşı tırmandırdığı saldırılarına karşı, tavizsiz bir mücadelenin iç ve dış politikada kendisini yakıcı bir tarzda dayattığı günümüzde Gorbachev, dışta sosyalizmin militan temsili, ulusal kurtuluş mücadelelerinin aktif destekçisi, proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin uygulanması temelinde; içte ise, henüz aşılması gereken proletarya dışı sınıf etkilerine karşı ekonomik, kültürel ve ideolojik mücadelenin yürütülmesi görevini devralmış bulunmaktadır. Dünya sosyalizmi ve barışına gerçek katkının buradan geçtiği günümüzde Gorbachev, bu görevlerin yerine getirilmesi durumunda sosyalist devrimde önemli bir rol oynayacaktır.

★

Şeyh Sait İsyanının 60...

Baştarafı syf: 19'de

Hareketin genel özelliklerine gözatarak, bunun mümkün olmadığını görürüz. Bu yüzden ayaklanmanın trajik sonu da bizi şaşırtmamaktadır. Bir defa siyasal olarak dinsel, aşiretsel özelliklerden sıyrılmamış, doğru bir düşünce önderliği sözkonsu değildir. Ulusal çapta etkili olunamamıştır. Çok sınırlı biçimde yeralan bazı aydın unsurlarda ulusal bilinç varsa da bu harekete damgasını vuramamış. Ne bir hazırlık sözkonusu olmuş, nede düşman doğru değerlendirilebilmiştir. Sonuçta hareket aşiretsel-mezhepsel sınırları bile aşamayan bir darlıkta seyretmiştir. Onun bu olumsuzlukları düşmanın yoğun biçimde yararlandığı unsurlar olmuştur. Öyleki Kemalistler tek tek aşiretler ve feodallerle çeşitli ilişkiler geliştirmiş, onları zaman zaman bir-biriyle çatıştırmış ve her birini birer lokma edip tek tek yutmuştur.

Uluslararası koşulları iyi değerlendiren, burjuva çıkarlarını ustaca savunan ve birçok aşireti, feodali kandıran önemli bir devlet, ordu gücüne sahip kurnaz Kemalistlerle, kendi aşiretsel yapısından sıyrılmamış, aksakallı Şeyh Saitlerin çatışmasının sonucunu tahmin etmek zaten o kadar zor değildir. Ezilen hareketin ardından onbinlerce insanın katliamı ve kurulan İstiklâl Mahkemeleri, darağaçları belirledi sonucunu.

Palu-Genç-Hani ayaklanmasının kanla bastırılmasından sonra yerel ayaklanmalar birbirini izledi. Mardin'de, Batman'da, Dersim'de, Ağrı'da, Sason'da birçok hareket gelişti. Ama kaderleri hep aynıydı. Özellikleri de aynıydı. Haklıydılar ama, ilkeldiler. Direnmeleri yerel sınırlarda kaldı. Güçlü siyasal önderliklerden yoksundular. Çok elverişsiz koşullarda patlak ver-

mişlerdi. Hepsinin sonu benzer biçimdedir. Direncenler ezilmiş, kalanlar ya toplu katliamlara uğratılmış ya sürgün edilmiş, yada teslim alınmış, uşaklaştırılmıştır. Kuzey-batı Kürdistan'da 1940'lardan 70'lere kadar yaşanan karanlık süreç, Türk burjuvazisinin geçmiş dönemde vurduğu darbeye sağladığı korku ve sindirme ortamından alabildiğine yararlandığı bir dönemdir. Ulusal imha temelinde yaygın asimilasyon, ulusal benlikten koparma, Türkleştirme ve her türlü ekonomik, kültürel, sosyal değerini talanı bu dönemde başlatılarak günümüze kadar sürdürülmeye çabalanmaktadır.

Üzerinde 60 yıl geçmesine rağmen, hafızalardan silinmeyen Şeyh Sait Hareketi bugün proletarya önderlikli Ulusal Direniş Mücadelemiz için bir yönüyle önemli derslerin çıkarılması gereken özelliklere sahiptir. Düşmanın tanınmasında olsun, halkımızın savaş gücünün görülmesinde olsun, 1925 ayaklanmasının özelliklerini iyi tanımak gerekir. Ortaya çıkan hataları, zaaf- larını da iyi bilinmesi zorunludur.

TC tarihsel olarak da, siyasal olarak da, 1925'lerin olanaklarına sahip değildir. Bugün kokuşmuş bir gericilik ve halkaların düşmanı olarak yıkılmaya yüz tutmuştur. Artık onun yaşamına anlam kazandıran hiçbir haklı yanı yoktur.

En soylu emellerle yola çıkan modern Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz; yeni dönem savaşımında TC'ye yaptıklarının tümünün hesabını birer birer soracaktır. Tüm tarihimizde olduğu gibi, 1925'de Palu'da, Genç'de, Hani'de, Diyarbakır'da yapılan katliamların kurulan darağaçlarının bedeli O'na misliyle ödettirilecektir.

Sömürgeci Türk Devletinin...

Baştarafı syf: 23'te

DOĞAN yoldaşın görkemli direnişçiliği şahsında Türk sömürgeciliği en büyük siyasal yenilgisini almıştır. Bu 21 Mart'ta Newroz'u Kürdistan halkı çok daha gelişkin ve yeni bir dönemle direnişi kitlesel bir güce dönüştürerek karşılamaktadır. Kürt halkının bu direniş gününde Türk sömürgeci faşizmi İstanbul meydanlarında, sosyalizm düşmanlığı naralarıyla ve azgın bir ırkçılıkla cevap vermektedir.

Ne var ki, tüm ilerici insanlığa ve duyarlı kamuoyuna olduğu gibi; bu konuda en çok da görev Türkiye devrimci-demokratik çevrelere düşmektedir. Geçmiş-

ten bu yana Kemalizmin zehiri şırına edilen Türkiye kamuoyu bu tür propagandalarda oldukça hassas olduğu bilinmektedir. Türk devletinin bu yönlü faaliyetlerini teşhir ve tecrit etmek, sosyalizme sahip çıkmak ve güçlü devrimci bir yanıtla cevap verme zorunluluğu vardır.

KUKM'si ise bu yönlü oyunları bozmak için teşhir ve tecrit faaliyetlerini hızlandırırken, sosyalizme daha fazla sahip çıkacak ve bunun bir gereği olarak halk kurtuluş savaşını yükselterek, sosyalist kampta onurlu bir yere hak kazanacaktır.

Cuntanın Politik Tutuklu ve Yakınları Üzerindeki...

Baştarafı syf: 8'de

şarısızlığı cuntanın eski bir yöntemi tekrar gündeme getirmesine neden oldu. Geçmiş dönem Kürt ayaklanmalarında olduğu gibi milis gücü oluşturmak suretiyle Kürt Halkını birbirine kırdırmayı planladı. Oluşacak milis gücünün çekirdeği işin başından beri beraber oldukları işbirlikçi, hain kişi ve çevrelere dayanacaktı. Ne varki elde mevcut bu çevre gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında istenilen etkinliği, gücü gösteremeyecekti. Hali hazırda ihbarcılıkta ve öncülükte kullanılan bu çevreyi değişik alan ve çevrelerden besleyip vurucu bir kuvvet haline getirmek gerekirdi. Ancak sadakati ispatlanmamış oluşacak yeni çevrelere de pek güvenmek istemiyorlardı. Bu çevrelerin eline verilecek silahların bir gün kendilerine dönebileceğinden korkuluyordu. İşte gerek yeni çevrelerin örgütlenmesi ve gerekse örgütlenecek yeni çevrelerin sadakatini temin amacıyla uzman heyetler oluşturulmuştur. Bu heyetler son dönemlerde yoğun faaliyet yürütmektedirler.

Cuntanın bu oyununu boşa çıkarmak için yurtsever her Kürdistanlının ciddi bir çaba içine girmesi gerekir. Bu konuda halk ciddi olarak uyarılmalı, aydınlatılmalıdır. Dersim Laç deresi direnişinde oluşturulan milis gücünün rolü unutulmamalıdır.

Her Kürdistanlı kesinlikle bilmelidirki cunta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında acizlik ve çaresizlik içinde yüzmektedir. Mezar taşlarından medet beklemektedir. Kürdistan mezarlıklarından koç heykellerini toplayarak "bakın siz Akkoyunlardan gelme Türksünüz" diye propaganda geliştirmektedir. Gençliliği ve güçlülüğü simgeleyen koç heykelleri tüm Ermeni mezarlıklarında da vardır. Yakında Ermenilerinde Türk olduğunu iddia edecekler. 1938 Dersim katliamında kucakdaki bebekler dahil seksenbin kişi katlettiler. Buna ne buyururlar. Dünyaca bilinen şövenistliklerine rağmen parmağını oynattım gözümü çıkarttım mı diyecekler. Yoksa nutkunun her sayfasında Dersim Kürtleri diye feryat eden ataları Mustafa Kemal'i mi yalancı diye dünyaya ilan edecekler?

فهو أطول عصيان في تاريخ كردستان الحديث لمواجهة الطبقات التركيبية الحاكمة ونا على ذلك علينا أن نتحرك بوجي تاريخي سلم متفهمين مضمون استمرارية المقاومة من المراكز العكسية ، فهذه الخطوة المتصاعدة ليست بالخطوة المبتدئة ، إنما في تصعيدها النضال الثوري تسرع في هذه الفترة عقارب التاريخ الى الأمام بفضل الخطوات الكثيفة والمستمرة والمتصاعدة شيئا فشيئا . لقد خلق حزننا هذا اليم بوجي وإرادة عظيمتين ، ففقه التفكير والشجاعة لهذه الخطوة ليست من النوع الذي يمكن اخماده أو لجمه ، فحزننا يتحرك بوجي عميق بأن ليس هناك من طريق سوى تمسك شعبنا بالشورة وتمسك ثورتنا بواجباتهم الثورية ، أنه يشعر بأهمية الواجبات التي تفرضها الشورة ويقم بها وهو مغم بشعوراته الشريفة ومقدسة . وقد بات واضحا تماما أنه لا يمكن أن يكون هناك عائق باستطاعته زعزعة هذا المستوى من الاصرار ، كما أنه ما من قوة قادرة على إعادة هذه الخطوات المدروسة بعناية الى الوراء . بل على العكس من ذلك لقد بدأت هذه المرحلة بخطوات أكثر رسوخا ، وباصرار كبير طرح شعار الانتصار النهائي ، وبدأ بنهضة الشعب اعتمادا على طاقاته اللامحدودة ، فحزننا اليم يعمل على انشاء الوحدة المتينة بين حماهير الشعب وطلبيته الثورية ، استنادا الى قوة الشعب الذاتية في سبيل الانتصار النهائي ، كما يعمل على خلق قوة أممية صلبة ومتينة ، ويخطط الطريق لتقوية كل هذا ، في إطار الحبة المقاومة والجيش ، ومن هذه الزاوية نقول بأننا ضربنا ضربة مبيتة للنظام الفاشي التركي وقادة التصفية والاصلاحيين وهنا يقع على عاتق الديمقراطيين والثوريين الاثر كرهام كبير ، فلا شراكة الشوفينية تستمر باصرار مشير في نهجها الديماغوجي تحت شعار " اننا نؤيد نضال الشعب الكردي " . ويجب أن نسلأ أولئك ماذا يعني لهم الوقوف الى جانب شعبنا ؟ ووسط هسة كهذه ، عليهم أن يعلنوا ويوضحوا بأية أداة وأسلوب يقفون الى جانب هذا الشعب .

لقد وضع اليم الجيش الاستعماري التركي كل قواته متسلحا بكل ما لديه من اسلحة النابيداء من الاسلحة الخفيفة حتى أحدث الطائرات الحربية التي يملكها فسي كردستان . وهو اليم يقم بقصف جبالنا وكهفنا ، حتى الطغمة تعترف ولا تخفي بأنها تقود حربا في كردستان ، فما هو موقف قوى اليسار التركي اذا هـ هذه الحرب ؟ لماذا لا يريد هذا اليسار رؤية الحقيقة التي تعترف بها الطغمة ؟ عندما أرسل ١٥ ألف جندي الى قبرص أقاموا القياة ولم يقعدوها ، واليم يتحرك جيشا في كردستان وليكم ايضا موقفكم تجاه هذا الوضع . ألا تستطيعون غش النظر عن ذلك بدفن رؤسكم في التراب كالنعامة ؟ وإذا كنتم تظنون بانكم تستطيعون خداع الشعب باتهام المقاومة الثورية التي تقود المواجهة في هذا الحرب المستمرة بين الشعب الكوردستاني والاستعمار الفاشي بالمؤامرة أو بان الوقت لم يكن لذلك فانكم تخطئون التقدير . ان عليكم أن توضحوا في خضم أي نضال انتم وأية وسيلة وأسلوب تقرر حركون . لكن على الرغم من انكم لن تخطو خطوة واحدة عليكم أن تعرفوا في حالة اصراركم على مهاجمة عمليات المقاومة أن المسؤولية التاريخية ثقيلة وحساب الشعب عسير . كما يجب أن تعرفوا أن أرضية غدا الثورة التركيبية هي في كردستان وعلى اليسار التركي أن يدرك هذا ، وكفاح اليسار التركي مرتبط بهذا الواقع ، وليمهم القبول بهذا ، والنظر للوحدة على هذا الأساس ، ويجب أن يكون قادرا على ازالة ضعفه التاريخي دون انكار هذه الحقيقة . الوحدة تمر من خلال الاعتراف بذلك ، يجب أن يعرف في الوقت ذاته أن وحدة كهذه ضمان أساسي للثورة التركية أيضا . وعلى ثوري تركيا أن يروا الحقائق التي عتمتها الاشتراكية الشوفينية الى يومنا هذا ، وليمهم اسقاط القناع الاشتراكي الشوفيني الرديء والمقر والذي أصبح مانعا جديا أمام الثورة في بلدنا . وأن يتخذوا بهذا الخصوص خط النضال الثوري الذي قدح شرارته الأولى (ماهرود نيز إبراهيم) رغم أنهم لم يوصلوا الى النتيجة خلال عمرهم القصير ، وأن لا يعترفوا بالقادة الغزيين

تحرار الثورة الذين أمضوا عمرهم وبصورة ومستوى أعلى وأزرى . من الواضح أن خلق الصلة النضالية والاخوة بين شعبنا سيكون سكبنا فقط بالسياسة السلمية والمواقف الصحيحة التي يتخذها ثوريو تركيا تجاه النضال الطبقي في الداخل وحركة التحرر للأمة المظلومة .

لقد رزحت شعبنا تحت الضغوطات والاستغلال الفظيعين ، فلا زلنا نسمع أصدا صراخ عشرات الآلاف التي تعلو تحت التعذيب ، لمقاومة هذا الواقع يكي سماع الصراخ الذي يصل الى آذاننا ، لا طريق للتخلص من الفاشية الا بالمقاومة الثورية وأن التطبيق مع وصفات الحقبة الاصلاحية هي أكبر خيانة لشعبنا ، فلنستطع قناع قادة التصفية والاصلاحية التي أصبحت عائقا أمام النضالات الثورية لشعبنا . ومن الآن فصاعدا لن تكون الديمقراطية البرجوازية الأحلاما وخيالا وهما فقط . وستكون تركيا مسرحا لتصادم مدهش بين الثورة والثورة المضادة ، فلنستعد لها ونقول " لا لنطاع قادة الاصلاحية والتصفية " . ونكون الحلفاء والورثة الثوريين لمتابعة الخط الثوري للجيل الشاب في تركيا قبل عشرين عاما ، والقوانين الاصلاحية من الجيل القديم الذين لم يخضعوا للتصفية والتأمير والعملاء ، ولم يفقدوا ايمانهم بالثورة . لا لن نسع بتبديد هذا الميراث .

اننا نستفرغ حققتنا ونفورتنا هذا فقط وقطع على قادة الاصلاحية والرجعيين والتصفيين وحدهم . ونطرح مرة أخرى مطلبنا من الصمم من اجل الوحدة على سلا . وعلى شرط أن نتقدم بالأكبر التضحيات ونقم بتلبية كل ما يطلبونه منا ، بشرط أن يخدم مصالح الثورة ، مع كل من الذين لم يفقدوا ايمانهم بالثورة والمصممين على متابعة المقاومة ومع المتخلفين مبدئيا مع الطغمة ان كان بوجي أو دون وهي ويقاوموها باستمرار سواء كان من الذين يقودون هذه المنظمات أو من مناضليها . وأن لا يشيروا لنا أن طريق الخلاص هو الديمقراطية الخوشتا ، ويكي فقط بأن لا يقفوا كسد مانع أمام طريق المقاومة لشعبنا . ومن أجل وحدة كهذه نحن مستعدون لحمل أصعب الواجبات الجماهيرية بالسلاح أو دون سلاح في الداخل أو الخارج ، وفي هذا الخصوص مستعدون لتقديم أي شكل من أشكال التنازل وأنا واقفون من أنفسنا . نقول هذا ليس من باب الاستكبار ، يكي السير على هذا الطريق ودم الحاق الضرر بالثورة .

نعم نحن نطالب بوحدة كهذه ، ونندعو الى وحدة ثورية على أسس تصفية التصفيين . هذا الشعار واضح للغاية . ولا طريق آخر للوحدة خارج هذا الشعار . ليس هناك أي مبرر للوطنيين والديمقراطيين والاشتراكيين الصادقين ، لا ل يتحدوا تحت هذا الشعار . فلنحتضن من جديد الواجبات الثورية القديمة ولنطور الجبهة الموحدة لمقاومة الفاشية لأجل وحدة شعبنا على قاعدة الاستقلال والحرية والمساواة . أن مناضلي الحزب والوطنيين عليهم أن يعرفوا انهم يحملون اليم على عاتقهم أشرف وأعظم الواجبات في تاريخ شعبنا ، فلنسردون تردد لتخخير كل مهارتنا حتى النهاية في سبيل استكمال هذه الخطوة الشامخة في تاريخنا . حينما تحقق الواجبات الثورية أمامنا بنجاح ، ستأخذ مساهمتنا معناها الحقيقي في النضال الثوري للشعوب المجاورة وقتالنا جنبا الى جنب معها وفي مقدمتها البروليتاريا التركية . علينا أن نعرف أن واجبات شعبنا الثورية ملتحة مع بعضها كالتحام الظفر باللحم . لنساهم دون تردد من أجل توحيد نضال شعبنا مع نضال شعوب المنطقة ، وأن التضامن المشترك بين شعبنا على قاعدة تطوير التحالفات الداخلية والخارجية شيئا فشيئا بتوجيها يد يولوجي وسياسة صحيحة ، وهذا نصل الى مرحلة تحدث فيها تطورات جبارة في تاريخنا . من أجل السير بخطوات راسخة أكثر في هذه المرحلة وحل أعقد المسائل بواجبات ثورية على قاعدة التمسك والالتزام بالمبادئ دون أن نتردد بقيام ما نستطيع القيام به ، ودم قبول أي تبهيرات من أجل عرقلتها .

كما فضع حزب العمال الكوردستاني الادعاءات الكثيرة غير الصحيحة بهذه القفزة الثورية الأخيرة . لقد فتح الطريق الثوري الحقيقي الذي لا يمكن الرجوع عنه . لنتحشد ونفاج على هذا الطريق للوصول الى النصر ومن أجل ذلك فلنقتصد .

(١) ماهر : زعيم حزب الجبهة الشعبية لتحرير تركيا .

دينيسز : زعيم الجيش الشعبي لتحرير تركيا .

ابراهيم : زعيم الحزب الشيوعي التركي - الماركسي اللينيني .

الشيخ سعيد : قائد انتفاضة ديار بكر ١٩٢٥ والولايات المجاورة .

السيد رضا : زعيم انتفاضة ديرسم ١٩٢٧ .

بالنضال المشروع للشعب الكردي ، ائى نضال مشروع ؟ ائى يخاص ؟ هل كان نضال شعب كوردستان يخاص خلال السنين الماضية في ستوكهولم وهل ميدان النضال هو متربولات أوروبا ؟ كيف يقاومون ؟ كوردستان جبال عظيمة ، هل لهم فيها شخص واحد ؟ لا كلمة لهم في هذا الموضوع . ما زالوا يتجشعون " انسا نويد حركة هذا الشعب " الا يخرجون من حالتهم الرزيلة هذه ؟

ان القادة التصفيين الذين فقدوا شرفهم بالكذب والديماغوجية ، من هذه اللحظة فصاعدا ، قبل كل شيء ، سنقول لهم انكم قد وصلت الى قمة الكذب والديماغوجية ، ولكن فئات مقاومة مستمرة من جهة أخرى وليس بإمكان أحد إيقافها هذه المصرة بل خلاف ذلك تتصاعد باستمرار . لاأخذ رؤوس عطية النظام ، هؤلاء الحزلات المزخرفين بالأوسمة والرتب والناشين والمدافع من أسيادهم الامبراليين ، لكن توترهم سيزداد باستمرار ، لأن مرضهم هذا هو مرض سيكولوجي وسيوصلهم هذا المرض الى السل . سينقطع أصوات الاصلاحيين التصفيين للنظام الجديد عند غرق باخرة الدولة العسكرية في مستنقع التاريخ . وقلق جميعهم هو من هذا المصدر . ففي الوقت الذي لم يجتمعوا فيه أبدا من أجل المطالب الثورية باجمعوا رؤوسهم عندما تم القضاء على أحد النصارين وقالوا بصراحة عالية " قتل PKK ثوريا ، يجب ان نتوحد ، تصدر البيانات . . . نعتقد الاتفاقات ونعزلهم ونشهرهم في الوقت الذي يتقطع فيه عشرات الألوف في السجون ويموتون تحت التعذيب الوحشي ، لكن سادتنا لم يتذكروا ان يجتمعوا ويكتبوا البيانات أو يعقدوا الاتفاقات . اذا ما معنى الحداد على حياة هذا الثوري ؟ رغم عدم معرفتهم لهذا الشخص ، يجتمعون بشكل عشوائي للبحث في امور ليست لها ائى حاجة . لم يتذكروا عملا مشتركا ضد الخوفا التي تشتت دما شعبنا بالارهاب والتعذيب وحملت من السجون مذابحا ، كيف سيوضحون ذلك ؟ هناك سبب وحيد يجعلهم فاقدى الوعي ، وهو اصرا (PKK) على كشف الحقيقة بمقاومتهم من تحت انقاص التزييف من أجل الحفاظ على ميراث الثورة التركية بقاء مطالب شعوبنا من أجل الثورة ، يعتبر النضال العنيد ظليمة المهبط ويقود (PKK) هذا النضال ويطوره من أجل حماية هذه المكاسب وتثبيتها في واقع جديد دون ائى انقطاع . وهذا النضال لايفشل مخططات القادة التصفيين الذين يقومون بأوار الكيماز فحسب ، بل هي تفشل مخططات القوى الاثاسية الداعمة لها . ان شروط البرجوازية التركية للتراجع عن تنفيذ الاعدامات هو سحق الحركة الثورية التي يسميها بالارهاب وتلقب معها (الاشتراكية الدولية الأوربية) في هذا الهدف ، وأبرز الاشتراكيين الديموقراطيين الذين أخذوا على عاتقهم هذه المهمة هو (أولف بالمه) الذي يطالب بسحق الارهاب ، أما بالنسبة للبقية فيطالبون بـ " الحرية " .

هؤلاء البقية (لا ت قلقهم في ستوكهولم) فتجردوا من كل ما هو ثوري . توجد هنا لعبة رهيبة . ما لم يتحقق بالسيف في الداخل يحاولون تحقيقه من قبل الكهنة في الخارج ، اننا نفهم بوضوح أسباب جذب الآف الثوريين الى أوروبا . ان السجون التي شيدوها في متربولات أوروبا اخطر بكثير من السجون في الداخل . ليسوا قليلين من يختنقون في ظروف تلك الحياة المخجلة . كيف كان فباستطاعة السجين في الداخل ارسال نداء ثوري الى شعبه ، أما أولئك المشتردون في أوروبا والخارجون عن ظهورهم ، ماذا سيرسلون للشعب ؟

ان هذه الزمرة عدوة كبيرة للتنظيم وهي التي لايعيها سوى العمل والتفكير بنفسها والغريبة عن بلادها وشعبها والتي تقم بهمام اخطر من مهمة كنعان ايفرين بتوجيه من رجال الامبرالية الأوربية الختصين بذلك . وهذا ما يعلن حزب العمال الكوردستاني انه لن يرحم هؤلاء ويرد عليهم ردا ثوريا ، يبدأ الصراخ ويقولون " يدافع عن هذا بشكل علني " نعم ، لانها الجسmani غير مهم أبدا . ان حزب العمال الكوردستاني يعلن هذا الفهم ويقول لن اعطيهم حق الحياة ، وهو على حق بذلك ، لانكم في سبيل حياة شخصية بسيطة تبيعون مصالح الشعب الحيوية وتهاجمون الثورة . بطبيعة الحال ان حزب العمال الكوردستاني لا يضح موافقة لهذا الوضع ، كونكم تحضرون انفسكم للعبة خطيرة جدا وتراهنون على تحضير الحزب اليساري الديموقراطي " لأجويد كمديل لنظام ايفرين نحو عام ١٩٨٨ ، على امل ان يبدأ عصر الاشتراكية - الديموقراطية ، بعد ريغان وتاتشر تريدون الاتيان بهذا التحول الى تركيا . لذلك تهاجمون بهذه الحرارة لقطع

عروق " الارهابيين " الذين يشكلون العائق الوحيد في مواجهة ذلك . ومن أجويد الى اسمايل جيم ومن العامل الثوري وغيره من الاصلاحيين الاكراد بيد وأنهم جميعا يجتمعون تحت راية واحدة ، كما وضعت الامبرالية وخاصة السويد كل طاقتها بهذا الخصوص . ان هذا التحالف يعمل في خدمة المصالح الامبرالية وهمائها ، ولهذا السبب حصلت الاشتراكية الديموقراطية على موافقة الامبرالية . اذا لابد من تحقيق هذا الدور وسحق ما هو عائق في طريقها .

وإدام حزب العمال الكوردستاني هو العائق الفعلي أمام سياسة السيف والكاهن . لذلك ليس غريبا أبدا الهجوم عليه بأيد موحدة ، ولنفس السبب أيضا لجأ البوليس السويدي الى أعمال لم يلجأ اليها في تاريخه ، اعتقل المواطنين الوطنيين من العامة وهددهم بالطرد ، واتجاه الزمرة الخادمة يعتبر تنفيذ شعار " تأميم الأمن على الحياة " واجبا له . بينما يسحق تحت الأقدام في الجانب الآخر كل أنواع الأمن على حياة وممتلكات الشعب .

فأمام عمليات التمشيط والابادة التي تمارس من قبل الجيش الاستعماري الفاشي وأمام محاولات محاربا الشعب ، بباركة الحلف القذر الذي تنتسبون اليه ، اليس صوريا ان توصلوا فظاعة ذلك ، بدلا عن اعلانكم ان حزب العمال الكوردستاني " ارهابي " وبدلا عن حملات الاعتقال القذرة ؟ ان الضيق الطبقي للامبرالية العمياء ، والتي تغتد كليا لادنى درحات الحر البشري موطن حاد وشرس .

ما دام حزب العمال الكوردستاني يزعزع مصالح النظام فهو ارهابي ، أما عندما يتحول هذا المصطلح (الارهاب) الى كلمة لاستئطاع لسان ادعياء اليسار الذين يحملون اسم " منظمة " أو " حزب " فان ابعاد المؤامرة تصبح احر وضوحا . الآن نسال : ما هو الواقع الحقيقي الذي يجمع منظمات عدة تدعي باليسار ضد حزب العمال الكوردستاني ؟

هل هناك فرق بين ما يقوله الحزب الشيوعي وما تكتبه مجلة الاختيار (سجنك) لسان حال تنظيم الاشعاع " ايندلسك " ؟ فلينظروا الى ما تكتبه مجلات تحرير الشعب (هلقن قورتولوشو) والعامل الثوري (ديف ايشي) والانتار (بارتيزان) وطريق الحرية (اوزكورك يولو) ؟ هل هذا التشابه فيما بينهم هو ممن قبيل الصدفة ؟ يجب ان لا يكتفوا بملاحظة مواقفهم المتطابقة ، بل أيضا لينظروا الى كلمة كنعان ايفرين الأخيرة . ان هذا التشابا لا يحتاج الى تفسير ؟ عندئذ سيفهمون معنى تواقعهم تحت البيانات المشتركة بشكل أوسع وعندئذ سيدرك مغزى تحالفاتهم ، وعقب كل ذلك عليهم ان يخبروا على سؤالننا هذا : هل باستطاعتكم ان تقولوا تجاه ائى موضوعات تفاهم فاجتمعتم ومن ثم استطعتم اعلان موقف موحد في بيان ما الاتجاه معاداة حزب العمال الكوردستاني ؟

٣- لنعرى قادة الاصلاحية والتصفوية ولنتحدث

على قاعدة المقاومة الثورية

رغم الهجمات المكثفة من قبل الامبرالية والاستعمار الفاشي التركي واليسار للتصفوي يتابع حزب العمال الكوردستاني مسيرته متصليا أكثر فأكثر على خطه الثوري المقام . ان مقاومة حزب العمال الكوردستاني ليست محدودة بتصعيد نضال التحرير الوطني الكوردستاني فحسب ، بل يقم عليها بواجب لم يستطع القيام به ثوري الأمة الظالمة . ان حزب العمال الكوردستاني سيأخذ على عاتقه واجب الأخوة التاريخية تجاه النضال الاشتراكي التركي عبر نضال تحرره الوطني الشاخص ، ولكي يقم حزب العمال الكوردستاني بدوره في نقل الماركسية - اللينينية لشعوب المنطقة ينهض ليعلم بعملياته ان ائى ضغط أو مؤامرة مهما عظمت لن تجعله يتخلى عن هذا الواجب . ان نضال المقاومة المسلحة المستمرة منذ سبع سنوات - تظهر لأول مرة في تاريخ الجمهورية التركية ، ليس سبع سنوات فحسب بل سبعة أيام تعتبر ضربة فظيعة مفاجئة لا يرضى عنها النظام التركي ، فليسى أيامه النصرانية كان باستطاعته ذبح أكثر من مقاومة في فترة قصيرة ، فقد تم تصفية ما هرون بنيز وابراهيم في فترة وجيزة ، كما تم القضاء أيضا على الشيخ سعييد والسيد رضا بنفس الطريقة ^(١) في وقت قصير جدا ، الا ان مقاومة حزب العمال الكوردستاني مستمرة منذ أكثر من سبع سنوات ، تحمل السلاح في وجه الفاشية

" زكي أُون ، محمد أُونغان ، عادل توران ، حسن أُوليج " لكن حزب العمال والفلاحين الأتراك استمر في تصعيد نضالهم جسارة ، ولهم لا يستطيع أحد أن يقاومهم بالاستناد الى ما يتبنون نفس النهج والسياسة والأيديولوجية . يجب أن نهاجم الأتوجيين من القلاع الثورية " . نعم ندا " . م واضح .
" لكي تبيدوا الأتوجيين عليكم وضع الموت نصب أعينكم وأن تتحملوا ما يترتب على ذلك " .

انّ ندا " . للالتفاف حول نهج " الاشعاع " المضادة للثورة . الا توضّح هذه الكلمات نوية المؤسسات التي تفكر فيها الاستراتيجية الهادفة الى انها " حزب العمال الكوردستاني وتبين أولئك الذين يلعبون أدوارهم في تلك الاستراتيجية تيجية ؟ فلنأخذ ما كتبه مجلة الاختيار ، كلمات لطيفة : " عبد الله أوجلان لا يريد انقاذ الكوادر المتقدمة من أحكام الاعدام وأخراجهم من السجون ، و العمليات الأخيرة هدفها الضغط على الدولة من أجل الاسراع في تنفيذ أحكام الاعدام فيهم " . كتبت هذه الكلمات بعد عطيات ه . آ . وفي التاريخ نفسه صرح رئيس الخوتسا " ان الارهابيين عليهم الا ينتظروا العفو من الدستور والمجلس " يجب أن لا ينتظر أحد العفو أبدا بشكل قطعي مادامت العمليات لم تتوقف وشرط العفو الذي يقدمه الخوتسا هو ترك الثورة والاستسلام لهم ، على هذا الأساس سيكون العفو عملا (غليبيعا) لكن اغرين عندما يرى بأنفسهم غير قادر على إيقاف النضال الثوري ، لا بل تتعرض مراكزه الحيوية للعمليات يرفع صوته عاليا لكل اليسار أن شرط العفو هو إيقاف حزب العمال الكوردستاني وتشكيل (الاشعاع) وبعض الأشخاص الآخرين ألا يقولون الشيء ذاته ؟ كمثال سنتذكر كمال بورقاي الذي نشر كتابا في أيار ١٩٨٣ بتوقيعه تحت عنوان " PKK ثورية أم ارهابية " في الوقت الذي كان (PKK) يتعرض لهجمات مسعورة . والذي اطلع على هذا الكتاب سيتذكر هذا المفهوم وكتاب كتابنا المشهور يقول فيه " أن خط (PKK) المتأمر هو الذي يسبب في موت الكوادر المتقدمة داخل السجون وأخرجها وتحمل قادة (PKK) مسؤولية الدفاع عن خطها المقام دون تنازل ودفع الكوادر المتقدمة الى الموت ونفس الكوادر ترددها (العامل الثوري) وغيرها من المجلات باستمرار ، واضح انهم كانوا يريدون بسفاسة العفو هذه تحقيق شيء واحد فقط وذلك بالتخلي عن نهج المقاومة ، فعملت على اظهار خط الخيانة والاستسلام في مواجهة الثورة كيد بل وحيد للحياة . صرح " حزب العمال والفلاحين الأتراك " لا يكفي نضال بسيط معاد لـ (PKK) بل يجب امتلاك مهارات عالية لممارسة هذا النضال وعلى جدول أعمال نظام ١٢ أيلول الفاشي مسألة واحدة وهي سحق الارهاب أي ((PKK)) . وهل هي مفادقة تطابق ما يصدر من بيانات ومجلات " الاختيار - الاتفاق الخاسي - ومن التصوفيين المسعورين (بهدف معاداة (PKK)) نفسه ، وهل هي الصدفة وضع الفقرة الأولى في جدول أعمال بما يسمى (اليسار) عزل وتشهير (PKK) .

لقد أحيا نظام ١٢ أيلول الفاشي روح الفاشية الكالية الاضهادية . وسمّ احيا " هذا الروح بد " من (ادريس البديسي الجديد) ونسبها " بنزايكوك آلب) أي من قبل (شاهين دونمز وكمال برقاي) وأضربهم ، ولاشراكيين الشوفيين المسعورين الجدد (العامل الثوري وتحرير الشعب) وغيرهم من الرؤوس الذين تجمعهم نقطة واحدة ، كانوا يهضون في أفواه بعضهم ، " يجب إزالة هذه المنظمة المتأمرة التي تضر بمصالح الشعب الكردي " هذا ما يقوله في اجتماعاتهم المشتركة ويعلمونه في بياناتهم ، فالسياسة الانفائسية التي طبقت بالآغراء على شعبنا منذ مئات السنين ، أليست هي ما تجلت في مواجهة (PKK) " نعم " فهنا كانت التناقضات شديدة بينهم فان معاداة نهج (PKK) الثوري يوحد في نقطة واحدة .

واضح من خلال هذه المواقف أن مكانهم خلف مواقعهم . أين هم هؤلاء السادة عندما يقوم ممثلو الطبقة الطالعة التركية الأخيرة بكل طاقاتهم الداخلية والخارجية بعملية التمشيط التي أخرجوها الى الساحة في هذه المعركة ؟ . يتجهجون

في هذه الوحدات كانوا ينقلون الى (الاستانة) لتدريبهم . وحند وقادة الوحدات هناك ليصبحوا أتباعا صالحين للنظام . ولهم يتم تدجينهم في مبرولات أوروبا ، كما اختاروا استانبول في زمن الوحدات الحميدية ، واختاروا استانبول في زمن الوحدات الحميدية ، واختاروا اليوم استوكهولم ذلك المكان القريب من القطب الشمالي لترتبه روح الكردي (الهمجية) وتجريده من صفاته وطبيعته القاسية ، وذلك ليظلوا خدما مخلصين حسب مقاييس الامبريالية ، فيصبحون كالعجين بين أيديهم ويفرغون من روح المقاومة التي يتنازعها الشعب الكردي . ويظهر هؤلاء كهج وحلف سياسي . وحلفهم ليس ضد الدولة التركية ، بل على العكس هي قوة هجومية مضادة للثورة . وهذا الشكل تكمل هجمات النظام على الجبهتين . ففي الوقت الذي تتصاعد فيه العمليات يتواجد (دينيز بايقسال) في لندن ويطير الكاهن الكبير (أجويد) الى السويد ، والذي كان يهبط الطريق للجزائرات الفاشست منذ عام ١٩٧٤ وما بعد . وفي الوقت الذي تتصاعد فيه شنائهم وهجماتهم ، عقدوا اجتماعات ومؤتمرات متكررة لتذكير أوروبا بأجرباتها في زيادة المساعدات لجيشنا أي الجيش التركي ، كي يستطيع القيام بأوجه في سحق (الارهاب) على حسب ما يدعون . واستمر أجويد في عقد لقاءاته ومقابلاته مع مسؤولي الحكومة السويدية ، الحكومة التي كلفتها الامبريالية لمهمة كوردستان ، وبعد هذا مباشرة ظهرت بعض الوجوه على شاشات التلفزيون وشرت بعض المقالات في الجرائد وأعلنوا بلسانهم أن حزب العمال الكوردستاني (منظمة ارهابية) وتحسبهم أولاد ريفان المخلصين . والتطورات الأخيرة معروفة .

بدأت السويد بمهارة لاصطياد الارهاب ، فلأول مرة من تاريخها تعتقل الانسان وتسجنه وتعلن انها تعتقل منظمة ارهابية ، دون أن تتعقّب ذلك . كما أن هذه الكوميديا التي حضرتها بنفسها لم تستطع الا أن تأخذ دورا بسيطا فيها ولا كان باستطاعتها الخلاص منها .

ومن خلال ما ذكر ، يظهر استعصاء السياسة الامبريالية تجاه كوردستان ، وهذا الاستعصاء يمكن سحبه على سياسة المستعمرين ، الفاشست التركي ، وكما أن هناك توتر في الساحة وخلق في استوكهولم بيد ولاؤل وملة وكان ليست بينهما أية علاقة و هناك أيضا توتر وخلق لدى أجويد وكمال الكردي ، لقد التقت أرواحهم وفيهم بعض جيدا من خلال نظرة واحدة . يجلسون ويهينون سياسة مشتركة ، فبعد اجتماعات الأشهر الأخيرة تم توقيع بيان مشترك من قبل خمسة أطراف تحت عنوان " ماهية حزب العمال الكوردستاني " . وأن " الاشعاع الثوري البروليتاري " (١) المعروف للجميع بمعاداته المسعورة لحزب العمال الكوردستاني يكب في مجلته (الاختيار) مرة أخرى ندا " . استمعوا الى حزب عمال وفلاحي تركيا السذي وضع استراتيجية النضال ضد الأتوجيين منذ القدم " وكتب مثل هذه الكلمات وكأن كل كلمة منها تخرج من فم كمان اغرين نفسه ، وهذا العمل يعتبر كمشل عريضة تلوا الأخرى تقدم لكمان للعفون حزب عمال وفلاحي تركيا . ان هؤلاء الممثلين المعروفين في أوروبا الذين يصدرون مجلة (الاختيار) المعروفة كونها تقدم طريقة الخيانة تحت شعارا استراتيجية اليسار كلها ، فلنستمع الى ما كتبه (الاختيار) هذه المجلة التصفية في عددها الصادر في ٨ أيلول : " يقول الأتوجيون في بياناتهم ومجلاتهم ان الذين يقفون ضد الجريمة والارهاب يسيرون في نفس الطريق الذي يسير فيه (الاشعاع) وبشكل خاص الذين انفصلوا عن الأتوجيين ، يجب أن يتخذوا نفس المواقف الشجاعة التي اتخذها " حزب العمال والفلاحين الأتراك - الاشعاع " من الأتوجيين . ان انهار الأتوجيين اليوم هو نتيجة نضال حزب العمال والفلاحين الأتراك المستمر . لقد قتل الأتوجيون

(١) الجريدة المركزية لحزب العمال والفلاحين الأتراك ، كما عرف الحزب نفسه باسم جريدته هذه ، والذي أطلق عليه اختصارا اسم " الاشعاع " وهذا الحزب استسلم للانقلاب العسكري في عام ١٩٧٢ وأصبح معروفا لدى الجميع بمعاملته كما أنه لم يلاحق بعد الانقلاب الفاشي في عام ١٩٨٠ .

للمساواة مع الخونتا ولتكون بديلاً للبرجوازية ، ووضعوا أنفسهم تحت سيطرة المجتمع المدني وأدعوا بأنهم لن يخطوا خطوة واحدة مع من لا يأخذ مكاناً لنفسه في هذا المجتمع . أرادوا عرض المؤامرة الرهيبة التي خططت من قبل (بسمارك وهرشتاين) عام ١٨٦٠ على المسرح ثانية في عام ١٩٨٠ في تركيا . فاليسار في تركيا يعمل ويمدح في كل كلمة من كلماته نظام ١٢ أيلول ، أرادوا إيجاد قادة تصفويين جدد من بين التنظيمات التي تعرضت لخسائر أكبر . والتطورات التي عاشها حزب العمال الكوردستاني مثال على ذلك . فعندما كان الرفاق الشجعان يستشهدون في السجون والخارج كان (شاهين ويلدم) يؤسسان " اتحاد الشباب الكرمانلي " وفي حركة (ديف يول) ظهر شيسي . عجيب باسم (العامل الثوري) وتصوّروا أن (ديف يول) تأسست في وقع العنف الشديد بينما (العامل الثوري) يلعب العنف ، وحدثت نفس التطورات في حركة (بارتيزان) . باختصار ظهرت التصفوية في حركة اليسار بالكامل .

التطورات التي حصلت في حركة (بارتيزان) عجيبه ، فالقادة الجدد الذين اعتبروا (ابراهيم قاييا قاي) قائد لهم تمسكوا بمواقف كان يرفضها هو أصلاً ، فتمسكوا بأوربا وشطبوا اسمه . هؤلاء القادة ، مجهولي الهوية وفارين من السجون . فعندما كانت المرحلة تتطلب اللجوء الى الدفاع كانوا يلعبون ضرورة المقاومة . أمّا الآن فقد وضعوا أوربا نصب أعينهم وأفعال المشاكل لحزب العمال الكوردستاني وسباحة الثورة . وبالنسبة لـ (ديف يول) في الوقت الذي كان أعضاءها الأبطال يحاكمون بالاعدام ويستشهدون في الاضراب عن الطعام ، أصبحت في الخارج آلة تبتلع أشخاصاً . إن الإصلاحية جعلت التصفوية نهجاً في اليسار . لقد تمّ نسيان قادة الثورة (ديسيز وماهر ، ابراهيم ورافهم) الذين ضحوا بكل ما لديهم رغم امكانياتهم القليلة . وبدلاً من ذلك خططوا لأنفسهم حياة تافهة ، مقلدين عادات اليسار الأوربي . هل يمكن لبنى البشر أن ينسى كل هذه الأفعال ؟ .

فالتصفوية التي ظهرت في أوربا أصبحت تخدع قواعده الشعب وهي الآن رجعية بوضوح ، وتعيش بشكل غريب معطورات الديمقراطية الخونتا . وكذلك يريدون وضع جميع المبادئ الثورية كستار أو كقناع يلبسون من خلالها جميع غرائزهم و آيادهم الحيوانية . ولاجل ذلك عقدوا الاجتماعات وحاولوا أن يشعروا بأفكارهم المسمومة ، ولابد يوماً الحناج (العامل الثوري - ديف ايشجسي) سيذكرهم بما يفعلون . كما أن الاشتراكية الدولية التي تحاول تصفية اليسار التركي ، فبعد عام ١٩٨٠ أوجدت مخططات الاشتراكية الدولية موقعاً لها في صفوف (ديف ايشجسي) تحت تسمية اليسار كانوا ينكرون تاريخهم اليساري وكانوا يلعبون تاريخهم الثوري وهذه المخططات التي رسموها كانوا يريدون بها فرض نظرياتهم العفنة والاصلاحية والانحرافية والتصفوية على صفوف اليسار . وكما أرادت هذه الاتجاهات اظهار الثورة بمظهر خيالي وأرادوا افراغ هؤلاء المناضلين الثوريين من محتواهم الثوري وجرحهم الى أوربا حيث الحياة التافهة والتفكير التافه .

وأرادت الجماعة التصفوية التي أقرتها (العامل الثوري - ديف ايشجسي) خنق أوربا بالنقاشات الفظيعة ، وأبعدت الأنظار عن المسائل العاجلة للثورة كما بذلت جهوداً مكثفة من أجل افراغ أسس الثورة وتجريدنا من أفكارها وبذلك أرادوا تحقيق ما لم تستطع تحقيقه الخونتا سياسياً ستها السيفية وبالساسة الكاهنية بحزم ، خصوصاً بعد عام ١٩٨٠ ، ومعلم تماماً من الجماهير والقوى الثورية الديمقراطية وهي ترى اليوم بوضوح تام بأن فعاليات وأعمال الجماعة التصفوية التي يقودها العامل الثوري تتماشى مع برنامج الخونتا الفاشية ، وأصبح هذا الأمر واضحاً للعيان أمام كل الجماهير الديمقراطية والثورية . وكما أن البرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية أخذت لها موقعاً في هذا المخطط على أسس برنامج ديمقراطية الخونتا وفي إطار ديمقراطية الخونتا يحسبون حساباتهم ويريدون أن يوضحوا للجماهير أن هذه الطريقة

هي الطريقة الوحيدة للخلاص وأخيراً العلاقات التي ظهرت على الساحة السياسية مع الحزب الديمقراطي الاجتماعي وحزب أجاييد الديمقراطي اليساري الذي هو في طور التكوين وكما بانت للعيان علاقات العامل الثوري (ديف ايشجسي) مع هذه الأحزاب التي تمثل الخونتا . وكما أن قوى أخرى بدأت تسير على هذا الاتجاه والخط المتمثل بخط العامل الثوري ولتشابه بين أرا كتاب الخونتا في زوايا الجرائد والكتابة في العامل الثوري وفيه من المجلات ليست صدفة غريبة وإنما يتم الرسم لنفس الغرض والطريقة . وكما يدل هذا على أنهم يفكرون مع بعضهم نفس التفكير . وللتذكير فقد بحث محمد بارلاص في شهادته يكتب في زابطة المخصصة له عن هوية جديدة فيالغ في تحدته عن الديمقراطية المتعلقة بديمقراطية الخونتا وأصبحت شغله الشاغل وكذلك غيره من الكتاب فكروا بهذه الطريقة .

وكما أن الاصلاحيين الأكراد بذلوا جهوداً لا تقل عملاً بذله (ديف ايشجسي) في هذا الاتجاه . ثم عقد الاصلاحيين في متركول أوربا اتفاقات ضد الثورة الكوردستانية - التركية ، وأندرت البرجوازية الصغيرة والاصلاحية على الجبهتين (الكردية والتركية) بأن طريقة حياتها في الخلاص هي من خلال واجبا في الهجوم على الثورة ، ومن هذه الزاوية لاستغرب هذه الهجمات (الكثيفة) على الفكر الثوري وسحالات تنظيم الثوريين وخاصة التنظيمات الثورية المبنية على أسس عقائدية ، لمع بريقها واتجاهها الثوري في هذه التنظيمات ، وفكرة التنظيم لوحدها كافية لصعقهم ، وهذا التنظيم الذي يطبق برامجه بوهي تلام مادام التنظيم هي القوة التي ستحقق الثورة فانها بكل تأكيد ستلقى الهجمات بشكل مباشر من أولئك الذين يفضلون حياتهم المعاشية ومصالحهم الشخصية على النضال الثوري والتنظيمي . ويشنون الهجمات على الفكر الثوري التنظيمي والعمليات الثورية من جهة ومن جهة أخرى يتكالبون في اتفاقيات مشتركة ضد الثورة لنفس الغاية .

في عام ١٩٧٩ شكلوا (الوحدة القوية الديمقراطية - (UDG) فسي الحضان النظام في مواجهة المقاومة الثورية في كوردستان . وبعد ١٢ أيلول أرادوا احيا ذلك الاتفاق فكان الاتفاق الخامس المشهور وهو ليدل ، و بشكل عام ولد الاتفاق الخامس لمجابهة الثورة بشكل خاص ضد (PKK) واليم أعمالهم تثبت خيانة الاتفاق . فدخلت البرجوازية الصغيرة الاصلاحية في تركيا وكوردستان في موقف مضاد للثورة . هذه القوى التي أصبحت احتياطاً للاشتراكية الدولية الاوربية أرادت أن تحقق برنامجاً ، ولا يعتبرون هذا الاتفاق تنازلاً أو اعترافاً على العكس من ذلك فاتفق البرجوازيين الصغار الاصلاحيين والاشتراكية الدولية لاي معنى سوى بيع مصالح الشعب الحيوية على أبعاد الأسس الرجعية .

إن خطة أوربا بعد عام ١٩٨٠ هي تغطية النظام العمكري في تركيا (الديمقراطية) وإظهاره بالاعتدال . وفي كوردستان يتم اعداد وتحضير طبقة عميلة لأجل الاستعمار الجديد . بعد عام ١٩٨٠ نرى أن الاصلاحية الكردية تبذل كل جهودها لهذه الغاية ، فهذا الرجل الاشتراكي (كمال بوقاي) سكرتير الحزب الاشتراكي الكوردستاني - تركيا يبذل كل جهوده في هذا المجال ل اظهار نفسه للاشتراكية الدولية ، الوجه المقنع للإمبريالية على أنه رجل يمكن الاعتماد عليه والثقة به .

تتخذ هذه المخططات لمواجهة نضال المقاومة الوطنية بقيادة (PKK) حزب العمال الكوردستاني ، في كوردستان ، أمّا ما الفائدة فقد تم اجباؤها من قبل الحزب وبات بالفشل . وما غضب ساداتنا هؤلاء الا لهذا السبب . أنهم غاضبون وحاقدون لفقدانهم حلم العيش في اطار (النظام الجديد) لكن غضبهم وحنقهم لن يفيدهم في شيء . لو تصفحنا مرة أخرى صفحات التاريخ سنرى في مرحلة تشكيل الوحدات الحميدة بأن أولاد رؤساء العشائر النضويين

(١) تحالف الحزب الاشتراكي كوردستان تركيا وحركة كوك والحزب الطليعي لعمال كوردستان في مواجهة حزب العمال الكوردستاني .

اجراءات مضادة . فاعلان هذا القانون رسميا ونا (الوحدات الحميدية) انما ستظهر على شكل مفارز انتحارية في مجابهتنا . ان تشكيل الثورة المضادة المطبق بالامس في فيتنام يستمر اليوم ضد الثورة في السلفادور وفواتيمالا وتشيلي و الأرجنتين . واليوم يطبق هذا التشكيل في كردستان ايضا . ان هذا لا يجعلنا نشعر باليأس ولو قليلا ، على العكس من ذلك فهذا دليل واضح على حيل كردستان بالثورة . لان هذه الاعمال تجري في البلاد التي تعيش الثورة . ان وصول (PKK) الى هذا المستوى له فخر عظيم .

ينشؤون المفارز الانتحارية ضد الثورة ، لكن الثورة تخرج ضدهم مفارزهم الحمر . وفي مواجهة الذين يريدون ابقائنا في القبر ، فاننا نخطط مصيرنا من جديد على قم جبالنا العالية .

ان معركة اليوم هي معركة الموت والحياة ، هي معركة من يحق لهم الحياة . بدأت المياه تتسرب الى باخرة الدولة وتشرف على الغرق ، بدأ الشعب يقلب صفحات التاريخ بسرعة اكبر ، بتعزيز اعلان حقوق الشعب بالعمليات التي تجري يوما بعد يوم . هذه العمليات تطرد قادة النظام وتقلق نومهم ويعيشون مع

الكابيس . عندما يستقبل ويؤدع قادة العدو بالعمليات ، اذا يجب احترام وتقدير المقاومة . الانطلاقة المتواصلة لروح مقاومة الشعب . من ثبات العميق الذي دام مئات السنين وتعي ثمة المقاومة بين شقوق الصخور . لقد رفع شعبنا رأسه من القبر ، ومقابل هذا التطور الكبير يوجد في احدى زوايا هذا القبر اناس يدعون بقلق راحتهم لكن اقاتهم لا تغير ولن تغير شيئا . لان الثورة بدأت مسيرتها . ان الذين يسرون على هذا الدرب ، درب الحياة ، يكون المستقبل . اما الذين يختارون حياة القبر ويظنون ان العيش بهذا الشكل شيء متعب ، فهذا هو خيارهم وحدهم ، ويجب عليهم ان يعرفوا بانهم لن يستطيعوا ابقاء شعبنا في هذا القبر . سنضع بعد قليل امامنا اراد هؤلاء هذا الخيار . قبل ان ننقل الى ذلك نقول لهم مرة ثانية ان عليهم ان يدفعوا ثمن مواقفهم العدائية في الامس وحتى اليوم ضد الشعب ومصلحه . وان شعبنا الذي يخوض نضال المقاومة الوطنية سيحاسبهم على مواقفهم العدائية تلك .

العلاقة بين نظام ١٢ ايلول والتصفية

ان نظام ١٢ ايلول الفاشي بمجيئه ضغط على اليسار بشدة وجذب المسلمين الى ناحيته . لقد ظهر هذا بوضوح ولا حاجة لمناقشته . فيقول لينين : " ان البرجوازية تستعمل سياسة الكاهن والسيف : استعمل لينين هذا التعبير في سنوات تقدم الثورة المضادة التي انشأت اتفاقا قويا بين تصفية الكاهن وسياسة السيف للقيصر في روسيا . وفي نفس الوقت فهذه حقيقة عالمية . فباسم اليسار يرمي ويرفع التصفويين والاصلاحيين النظام . باختصار يلعبون دور الكاهن . وفي هذه المرحلة تلعب الاشتراكية الدولية دور الكاهن للامبرالية . المحافظون " نظام ريغان " يشدون على قبضة السيف ولاشراكية الدولية تحمل الانجيل في يدها وتلعب دور الكاهن بالضغط والطبقات المسيطرة استعملت هذه السياسة منذ مئات السنين ولا شك ان نظام ١٢ ايلول سيطر نفس الشيء . لا نستبعد ولا نستغرب هذا الامر . عندما تجذب سياسة السيف للنظام وتعمل الى مرحلة عميقة ، يخرج الكاهن الى الساحة . انما يطور افكار الكاهن واساليبهم الدعاية رغبة في انقاذ نفسه ، اي بمعنى إعادة الايدولوجية الى الورا لبقاء واستمرار نظام ١٢ ايلول . بعد ١٢ ايلول ضربت الحركات الثورية بعنف في كل من تركيا وكوردستان . عندما كان الارهاب والتعذيب يمارس على (ديفيول - الطريق الثوري) و (ديفيول - اليسار الثوري) و (بارتيزان - الانتصار) وحزبنا (PKK) ، ففي الوقت نفسه صنعوا بعض الكهنة ووضعهم في مكان آمن . باختصار ، أخذوا بعض الرؤوس والقلوب الى مطابخ الاشتراكية الدولية زعيمة الكهنوتية ليقيم تركيبها . تسجد البرجوازية الصغيرة من خوفها الشديد للسيف ، قيل لهم

وقف هذه المجازر والسير بكوردستان خطوة واحدة الى الامام بالاتفاقية المستمرة في كل دقيقة وثانية .

وبعد هذه الخطوة الثورية بدأ كبار مسؤولي النظام بالتحدث عن قانون (ازالة الشقاق) والذي يعني القضاء على اساس قطاع الطرق . هذا القانون الذي احياء رئيس الخوفا ، بدؤوا بتطبيقه على بعض القوى . وحسب هذا القانون يتم توزيع الاسلحة على العملاء والجواسيس في القرى الجبلية التي يستطيع الجيش الوصول اليها ودون التأول في التاريخ ، فانه يراود بذلك تشكيل الوحدات الحميدية من جديد . لو استعدنا معلوماتنا قليلا ، فمثلما شكلوا مفارز انتحارية في السلفادور على اساس قانوني يريدون تشكيل ميليشيات من المرتزقة منازعة لثوار حرب العصابات بحماية الدولة عندها . اذركنا ذلك منذ اليوم الاول لدخولنا (هكاري) . ورأينا هذه الحقيقة عندما استشهد ثمانية من رفاقنا في نهر (هيزل) وكذلك عندما جرح مجموعة من رفاقنا في منطقة (جوقوجا) على ايدي المرتزقة وتم تسليمهم للسلطة . وهذا القانون الذي طبقوه بالامس يعلنونه اليوم رسميا . وفي الاحتمالات الحكومية التي عقدت تحت رئاسة رئيس الجمهورية " التطورات التي حصلت في الشرق والجنوب الشرقي يجب ان نسولي لها اهمية كبيرة " وتم التركيز على اهميتها . واقترحوا ووضعوا بعض التدابير والاجراءات الواسعة من اجل ذلك . اعلنا ما يسمى بالمشاريع لاجل تقدم تلك المناطق . لكنهم في الحقيقة اعطوا الامر للاسراع في اخذ التدابير اللازمة ضد الثورة . وبين الاوامر البارزة التي اعطيت ، امر تشكيل الوحدات الحميدية الشبيهة بالمفارز الانتحارية . يريدون تشكيل ميليشيا جديدة بدلا من ميليشيات توركيشا السابقة .

على أية حال لاأخذ يستطيع الادعاء بان حزب العمال الكوردستاني هو الذي تسبب في انشاء كل هذه الميليشيات المرتزقة . مرة أخرى اعيان كل الاحتمالات الموضوعة ، نقول باننا تمت دراسة وانشاء كل هذه المؤسسات الجديدة من قبل مسؤولي الفاشية التركية ومساعدة ومباركة حليفها الامبرالية . وكلما تطورت الثورة من جهة تعمل الثورة المضادة على تأسيس مؤسسات جديدة واعتماد اساليب مضادة أخرى من جهة ثانية . ومثلما عملت الثورة على اتخاذ

(١) من قادة الحزب الشيوعي التركي في العشرينات من هذا القرن والذين

خضعوا واستسلموا للكماليين .

واليم تلاقى نداءات قوات تحرير كردستان من أجل المقاومة المسلحة ترحيبا واسعا . فبأى قدر اشتراك السيد كاتب المقال مع البرجوازية الاصلاحية البعيدة عن وطننا في أوروبا مع آمال شعبنا من أجل التحرر؟ وأى أسلوب نضالي وأى أسطفا ترحوها لجعل هذه الآمال حقيقة؟ كم من نفاش تداولوا فيه هذه المسألة واقتروا لها الحلول في اجتماعاتهم المشهورة التي عقدوها في مراكز أوروبا؟ كم خطوة خطوها في هذا المجال؟ كلا، اليم تتوقع انهم مسألة ايجاد اتفاق عاجل ضد الثورة .

اننا لاستغرب هجمات الاشتراكية الشوفينية والاصلاحية الكردية على الثورة . ان خطوة ١٥ آب هي خطوة حديثة في تاريخ مقاومة حزبنا . في هذا الوقت تبذل جهود مكثفة لتصفية هي شعبنا وسيرائه الثوري وتتسارع الامبريالية الى زيادة حدة التصفية . وحاجات خطوة ١٥ آب كخطوة عظيمة لحماية هذا الميراث . هذه الخطوة بايديولوجيتها وسياستها جاءت بحياة جديدة . للمقاومة في المنطقة .

النظام الفاشي التركي الذي عرف تطبيق وصفه (صندوق النقد الدولي IMF) أكثر من الجميع ، هو أكثر الأنظمة خطرا على المنطقة والعالم . ويعلم ريعان بأن الدولة التركية نموذج مثير عن الاستقرار ، ولكن هذه الخطوة أظهرت عدم استقراره بشكل جلي . صحيح انها واقعة على قدميها ، لكنها تهتز . ان يجب أخذ أهمية هذه الخطوة بعين الاعتبار ، فان الضربة التي تلقاها هذا النظام الذي تولي عليه الامبريالية أهمية كبيرة من حركة المقاومة تستحق التقدير والاحترام . يجب النظر الى هذه الخطوة في الاطار المرحلي والتاريخي . واصدار الحكم عليه من خلاله ، فهو لا يعبر عن هذه الخطوة اى اهتمام ، بل تتلقى الهجمات من النظام والاضداد المزيين للثورة معا .

الدولة التركية تمارس عمليات التمشيط والابادة منذ البداية وهذه التهديدات والضغوط الجديدة لن تخيفنا . لقد اخذت كل ما تستطيع اخذه منذ امد بعيد ، نهبت ثرواتها الباطنية والظاهرة وقوت علنا المادية والمعنوية ولم تنج لفتنا وثقافتنا عن هذا النهب . البعض لا يريدون رؤية الحقيقة فيقولون " حزب العمال الكردستاني يحيك المؤامرات ويجب المجازر للشعب " ما كان يجب قول ذلك ، لأن الدولة التركية بوجوده اللاشعري في كردستان ترتكب المؤامرات وعمليات الابادة في كل دقيقة وساعة باستمرار دون انقطاع . ان وجود الجمهورية التركية بحد ذاته لا يعني سوى الابادة في كل لحظة وثانية . نذكر هذه القوى بأن للعداء مقاييس هي الأخرى ، لا نقول لاتعادونا وانما لاتسمحوا لعدائكم ان يتجاوز الحدود والمقاييس .

لم تتخلف الجمهورية التركية يوما ما عن ارتكاب المجازر ، انها لا ترتكب فقط الابادة القومية ، انما ترتكب المجازر البشرية والاقتصادية والثقافية . تتطلع وتشرد الانسان من بيته وقريته . هذا هو واقع الحياة في كردستان .

لقد تأسست الجمهورية التركية على المجازر في بلادنا ، والاتفاقات التي تعقدها مع النظام العراقي هي من مخلقات وميراث الماضي . ما زلنا نذكر جولاتهم قبل عام ١٩٨٠ لأجل تهجير قري الحدود مسافة ٢٢ كم من الجانبين للاسراع في مد طريق على امتداد الحدود ، ونفي السكان الجائعين الفقراء ما زال أيضا في ذاكرتنا . ومنذ المجازر التي بدأت في ديسم عام ١٩٣٠ و الدولة التركية تستمر في ارتكابها بأشكال مختلفة ، فلما دامت هذه الممارسات جارية بهذا الشكل في الواقع لماذا يحمل (PKK) السب ، في قولهم " حزب العمال الكردستاني يسبب المجازر ويضر بالشعب " . هذه هي

العبارات التي تطلقها هذه المجموعات السكينة والمنحطة معنويا . حزب العمال الكردستاني يريد ايقاف المجازر المرتكبة . ان من يملك حتى قليلا من الشرف والغيرة وشيئا من العاطفة يجب ان يقام هذه المجازر المرفوضة تماما بأية وسيلة كانت . لا يمكننا استخدام أية كلمة أخرى سوى الشرف والغيرة . هذه هي الحقيقة التي قد توفظ عقولهم النائمة من ثباتها العميق . اذا لا يمكن

اوتضال خاضع للشعب برحابة صدر؟ كلا . لأنهم سخروا وكرسوا حياتهم لمهاجمة الثورة ومن أجل ذلك لم يتركوا مجالا للتزييف الاقاموا به ولا يوجد اى مشروع مظلم أسود الا وشاركوا فيه . وتعتقد جماعة الاتفاق الخامس الخياني بأنهم قادرين على اخفاء حقيقتهم الظاهرة للعيان ، فهم لا يعرفون مدى عماسهم من هذه الناحية . فسي الوقت الذي يهاجم انصار حزب العمال الكردستاني كفا الى كشف مع الشعب مخاطر الخونتا الفاشية ويطلقون اسلحة المقاومة الوطنية قرب مسامع وأذان رئيس الخونتا اغرين ورئيس وزراءه توركوت اوزال ، انظروا الى مايقول هؤلاء " حزب العمال الكردستاني يولول باستمرار وكأنه يخصوص كفاحا مسلحا ضد قوى الاستعمار في كردستان ولكن الجميع يعلم بأنه واقع في مأزق ولم يبق له اى حراك وحركة في كردستان " .

يقولون هذا دون حياء . ما فائدة هذا القلق والتخبط والموعظ التي يلقونها في أوروبا؟ فكلما تخبطت وتحركت هذه القوى ، غززت في أماكنها الثمينة . ألا يريدون لحالهم؟ مهما كان وضع اصلاحينا اثر اثاره للشعقة ، انما يبقى هناك بشكل عام تشابه بينهم وبين الاصلاحيين الذين يتحدث عنهم لينين : " يرفض التصفيين الاصلاحية مبدئيا في ايجادهم ولكنهم في التطبيق يلتصمون بها الى حد كبير ، فالاصلاحيين لا يتقون بشي للوصول الى الهدف من جهة ، ومن جهة أخرى يظهر التصفيين نفورهم ويبدؤون الهجوم عندما يفتقر الماركسيون عن الاصلاحية " . حول التصفية - ص ٣٤ .

الحركات الاصلاحية سواء في كردستان أو تركيا هي في نفس الوقت حركات تصفية مضادة للثورة . وما صراخهم العالي المشترك ضد عمليات المقاومة (PKK) الا تأكيد لهذه الحقيقة .

فمثلا البيان الصادر عن الاتفاق الخامس الخياني ينطق بهذه الحقيقة " انطلاقا من هذه الحقيقة ترى اخواننا ونظامنا ان سياسة الابحيجيين وضيق منطقتهم واقفهم لاعلاقة له بالوطنية والثورة . في الحقيقة هذه العمليات التي ينفذها (PKK) في كردستان تخدم البرجوازية الاستعمارية الدكاتورية وتلحق الضرر بنضال شعب كردستان . فاذالم ترجع عن هذا السلوك واذالم تقدم الثقة الكافية للحركات الثورية والديمقراطية بشكل سياسي وديمقراطي فائنا لن نشترك معها في اى عمل وسنعمل على قطع علاقاتها تماما وفضحها والتشهير بها " .

ان حزب العمال الكردستاني يسير في طريق لانهاضي ، هذا ما نقوله الخونتا أيضا ويتردد على ألسنة المستسلمين الخونة على شاشات التلفزيون وفي السجون بتكريرات الصوت . والجميع يعرفون حقيقة ذلك . ويبدو ان ضرايبنا للعدو وموارنا تنزع هؤلاء السادة جدا . لقد وصلوا الى حالة هستيريا عجيبة بعد عمليات ه آب . المؤامرات الأخيرة لعبت دورا كبيرا لبدء الهجوم الذي كان يعده الخونتا منذ امد بعيد . لا يعرفون حقيقة وزنهم ويرمون بأنفسهم في الميدان ، في العدد ٦٨ من (كوكار) (١) ورد مايلي : " ان هجوم الخونتا الفاشية كان محتلا منذ فترة بعيدة ، وخاصة في الأشهر الأخيرة بدأت تحشدات عسكرية كبيرة في منطقة (هكاري) وهذه التحشدات كانت تدل على بسد هجوم جديد ، لقد كان متوقعا " . بالحقيقة وصل كاتب (كوكار) السبي مستوى تحديد رؤية التطورات فعلى كل حال كان يدرك بأن الجيش التركي لن يصل من (هكاري) الى (استوكولم) . وبدورنا نسأله : ما سبب التحشدات والتحركات المكثفة في منطقة (هكاري) ؟ وماذا كانت صيغة التطورات هناك؟ وتتابع كوكار " ان كل هذا الارهاب والمظالم التي لامثيل لها لم تقدر على اسكات الشعب " . هذا كلام جميل جدا . لقد توصلوا أخيرا الى رؤية هذه الحقيقة . فالشعب يبرز تحت نير الاضطهاد والاستعمار ويعاني الآلام الشديدة ويتعرض للبطالة والجوع . ولكن لم يخبأ ثمل بالمقاومة والتحرير

(١) هي مجلة جمعيتي في أوروبا تابعة للحزب الاشتراكي لكردستان تركيا

لا تقبل المواقف الوسطية ، فالأطراف تعدّ نفسها للدخول في معركة حاسمة لهذا تظهر ضرورة تحديد المواقف .

ان وضع البرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية ليس افضل من السابق ، فقد اطلقوا وبلا من الشتام على حزب العمال الكردستاني في الشهر الاخير . ولكن بعد ١٥ آب وصلت الى درجة هجمية ، بحيث وصل الامر الى الترجيبي لصد حزب العمال الكردستاني وابادته مما كلف الامر وذلك في مقابلة اجراها أحد الأئمة العامين المشهور بشتائم للشوكة مع بعض الصحف السعيدية . لا حاجة للحديث في شيء حول الاصلاحيين الاكثرياء المناوئين للتحرك الوطني والثورة وبشكل طبيعي معاداتهم الواضحة للشعب ، الا سقالتهم المنغطسين فيها . وبعد الآن يتم المحاسبة فقط لهذه القوى التي اعترفت بذاتها من خلال اقوالها واعمالها بعلاقاتها مع المواقف المعروفة ضد الثورة . لماذا يخدعون الشعب ، لماذا يستخدمون قوتهم وطاقاتهم ضد حزب العمال الكردستاني وليس ضد الاستعمار التركي ، وحتى في هذا الخصوص يعطون دروسا للاستعمار التركي . وهذا ما يدعوا الى الدهشة . لماذا يشغلون تفكيرهم في هذا المجال فقط ؟ انهم مرفعون بتوضيح ذلك للشعب . اذكروا هؤلاء السادة ، الذين اسندوا المواقف في الوقت الذي كان حزب العمال الكردستاني يضيء بكل وجوده في الحرب دفاعا عن حماية للشوكة . وأصدروا بيانات مشتركة تكشف علاقتهم مع المواقف ، اضافة الى ذلك فقد أعدوا ملفا بحق (PKK) يجب قراءته هذه السطور المليئة بالحقد أيضا ضد النضال في السجون وفي خارجه ، لأن ذلك سيظهر بشكل جلي التحالف الخياني القائم ضد الشعب . نعم سنكتفي فقط باعطاء بعض الأمثلة . الاتفاق الخياني الحاسي الذي اقدوه في بيان مشترك يكتبون فيه ما يلي : " مما كان يتشدد حزب العمال الكردستاني بأنه يخوض حرايا ضد الاستعمار ، فانه في الحقيقة لم يوجه اسلحته بشكل اساسي ضد القوات العسكرية والبوليس الاستعماري ، اما الحوادث التي ظهرت احيانا بهذا الشكل فكانت تأخذ طابعا تأمريا على الأغلب . السذين يقررون منشورات هذه الحركة يعرفون حقيقة أخرى . حزب العمال الكردستاني يولول باستمرار وكأنه يخوض كفاحا مسلحا ضد قوى الاستعمار في كردستان ولكن الجميع يعلم بأنه واقع في مأزق ولم يبق له أي حس أو حركة في كردستان . وهذا وحده يمكنه لروية سفالة الاتفاق الخياني ، وظقت هذه الشلّة التزييف وكل أنواع الكذب لنزع بذور اليأس ولتسويد صفحة نضال المقاومة الوطنية بقيادة حزب العمال الكردستاني وسقاطه امام عين الجماهير .

يكبون باقلامهم المشتركة ضرورة عقد اتفاقات لسحق حزب العمال الكردستاني وهذا يكشف ان قواهم الذاتية غير كافية لانها . حزب العمال الكردستاني الذي (لم يبق له أي حس أو حركة) . بالضبط هكذا بنادون : " اننا ننادي الثوار والوطنيين في كردستان تركيا وفي الأجزاء الأخرى وفي منطقة الشرق الأوسط ، يجب قطع الاتصال والحوار القائم على أساس التضامن المتبادل والتنسيق الذي لا ينفك الا على اضعاف الشرعية للمنطق الخاطي ، والخطير لحركة الأيوحيين " . لم تتحررنا لسنة هؤلاء حتى بكابة بيان واحد يندد بالفاشية التركية التي اقترفت منذ مئات السنين وحتى الآن الجرائم الكبيرة وتهاجم بكامل قوة الدولة على شعبنا . لكن السنتم كالة الشتام لم تستعص ضد الشوكة . يجب توضيح هذا الوضع العجيب . لماذا لا تنقام مثل هذه الوحدة ضد الخونتا ولو بخطوة بسيطة واحدة ، مقابل ذلك فقد اغلنوها جهادا ضد حزب العمال الكردستاني .

يعقدون الاجتماعات ليلا ونهارا ويصدرون بيانا بعد الآخر ويتسابقون لتقديم دم الحياة للخونتا باسم (اليسار) . يستطيعون تحديد اهدافهم الحقيقية من كل خطوة بخطوة أو كلمة قالوها أو اجتماع عقدوه

اسباب هذا الانكار ؟ وبغيدنا هنا التذكير بتصريح أحد الناطقين بلسان الخونتا (نجندت جالب) بعد العودة من جولته في كردستان مباشرة وتركيزه على جدية الحوادث " لا يجوز النظر الى التطورات الأخيرة كعمل زمر من قطاع الطرق ، بل انها تستهدف احيا . استراتيجية معينة ومن أجلها ينفذون حرب العصابات " واعترف أيضا بالمظالم المعترفة بحق الشعب وضرورة اتخاذ اجراءات لتخفيض المواد الغذائية في المناطق التي نفذت فيها العمليات حتى لا يستطيع الأهالي مساعدة " الارهابيين " .

لقد اعترف الناطق باسم الخونتا بهذه الحقيقة تحت وطأة الحقائق ، ولكن لماذا يجد الحزب الشيوعي التركي صعوبة في الاعتراف بذلك ؟ لانقصد هنا ان يعترف الحزب الشيوعي التركي بقيادة حزب العمال الكردستاني للنضال في كردستان . لقد مضى أربعة وستون عاما على هذا الحزب وهويدع نفسه ظليعة البروليتاريا التركية ، اذا فقد حان وقت فتح ملف الحسابات . لقد تراكت الذنوب والأخطاء في ملف السنوات الأربع والستين .

لن يستطيع طمس هذا الملف ببضع كلمات وكأن شيئا لم يكن . انه مرفوع على كشف هذا الحساب للبروليتاريا التركية والقوى الديمقراطية التركيبية والشعب التركي وشعب كردستان . وكذلك لم تتخلف منظمة تحرير الشعب (HK) منذ بدء العمليات وحتى الآن عن شن هجماتها ضد حركة التحرير القومي الكردستانية بقيادة حزب العمال الكردستاني ونود ان نوضح للقاري كتاباتهم الشوفينية والمليئة بالشتام . فالكاتب تبدأ تماما بهذا الشكل : " استمر بكافة ارباب عصابة الجنرالات على الشعب الكردي بعد منتصف شهر آب (١٥ آب) وما بعد هجمات عصابة الأيوحيين (١) بالمواقف (انتبهوا لهذا القول) في اروء ، شمدينان ، شرناق وضواحي هذه المناطق ، مما شكل حجة للديكتاتورية الفاشية للقيام بالارهاب والاعتقالات والحرايم المفردة من نوبها والتي تستمر حتى اليوم " . صوت العمل عدد ٢٧ (١٢ أيلول ١٩٨٤) - لقد وصل بها العار الى هذه الدرجة فحملت الحركة الثورية المتصاعدة مسؤولية جرائم الفاشية . وتواصل قولها بأن هذه المواقف لن تنفذ (الأيوحيين) ، وكما أعلنت (منظمة تحرير الشعب) موقفها المناوئ لحركة التحرير الكردستانية . كذلك أعلنت منظمات أخرى (يسارية) مواقف ليست بعيدة عنها ، مثل (بارتيزان) ، (العامل الثوري - ديمقراطي شيوعي) ومنظمات أخرى صغيرة وكبيرة . هؤلاء جميعا أطلقوا اسم (المواقف) على هذه العمليات . ومن هذه الزاوية فاننا نستطيع ان نبادل أسما جميع هذه المنظمات تحت كتابات (منظمة تحرير الشعب) . هؤلاء الاشتراكيين الشوفينيين الذين لا وجود لهم في تركيا وكوردستان يظلمون هجماتهم الأخيرة من اربابا . يجب ان نحلل هذا الأمر ، بعد عمليات ١٥ آب ظهر نهجان في جبهة الاشتراكية الشوفينية . الأول يطلق على العمليات اسم (المواقف) وينهج عداءا سافرا ويجد مواجهة هذا النضال واجبا ويقفون بشكل علني ضد الثورة . الثاني يقف على عتبة الموقف الآخر ولكن بحذر وحيا ، يعترفون بالعمليات المنفذة ضد الفاشية التي تقم بالمظالم والارهاب ضد شعبنا ولكن مازالوا لا يستطيعون تقييم هذا العمل ولا يبلورون أنفسهم . ونحن أيضا لا نستطيع ان نقيمها كخطوة متقدمة في هذه المرحلة مما وصل اليه النضال لأنه توجد شروط يجب تهيئها حتى من قبل ديمقراطي عادي في تركيا اليوم . ففي مرحلة يتصاعد فيها بشكل سريع نضال المقاومة الوطنية الكردستانية وفي مرحلة يتطلب تعزيزها بالتحالف مع الحركة الثورية الديمقراطية التركية لفتح حركة مقاومة ضد الخونتا على جبهتين . نرى ان المحاولة مازالت باقية في اطار لفظ الحروف الأبيدية الأولى وهذا لا يعني سوى الرسوب في الصف . ولكن لم يبق مجال لتحمل هذا الوضع سوءا من قبل الحركة البروليتارية التركية أو من قبل نضال المقاومة القومية الكردستانية ويجب ادراك الواجبات واستيعابها . يجب التحديد هل نحن اعداء أم اصدقاء ، لأن الشوكة

(١) هذه التسمية كانوا يطلقونها على حزب العمال الكردستاني في

ان الجيـش الاستعماري الفاشي التركي يستمر منذ سنوات في حرب الابداء القذرة . وقد بدأ الكفاح المسلح لحزب العمال الكوردستاني منذ سبع سنوات ويخوض المقاومة باسم الشعب الكوردستاني وبهيبته للنضال ، وهذا ما يفقد الاستعمار صوبه وتظهر بربريته في اعلى مستوياتها وهذا ما يدنعه للقيام بهجمات جديدة ، وهذا صحيح . والدولة التركية بعد قضائها وشكل دورى على الانتفاضات الكردية تجابه مقاومة جديدة ولذلك فانها تفرغ جمل غضبها وحقد ها وبربريتها على هذه المقاومة التي يقودها حزب العمال الكوردستاني . ولاأخذ يستطيع انكار هذه الحقيقة ان حزب العمال الكوردستاني اخترق الدرع الاستعماري سائلا على ضوء الماركسية اللينينية ومبدأ الظلم الذي كرسه الاستعمار منذ مئات السنين وفرض ارادة الشعب على التاريخ . وما يحدث اليوم هو ضرورة وتبلور هذه الارادة ولاشي غير ذلك . ليس من الصعوبة معرفة نية هذا الكاتب لدى العودة الى السطور التي اقتطفنا منها مقالته ، هاجم الثوار ثم انسحبوا ، وما حدث تحمل الشعب نتائجه . وان كل كلام يلي قوله ، ناقص الجيـش على الشعب ، وأنه كتابات اخرى يكتبها وبها كانت انسانية وشرقية لتبقى ذات معنى . وليست لمثل هذه الكتابات أية قيمة لدى شعبنا ان شعبنا يعاني الموت في كل ثانية ، فاعلمنا الرد على ندا النجدة الذي يطلقه شعبنا . فمئات السنين والشعب الكردى ينادى بأعلى صوته للخروج من تحت رقة الهيمنة الاستعمارية التركية التي اقمته في كل مجالات الحياة ، وقد زاد حجم الهيمنة في السنوات الستين الماضية ، فأى منطق هو الاصرار على عدم فهم حقيقة هذا النداء ؟ اليوم وأكثر من أى وقت مضى ترتفع ارادة الخلاص والاستقلال فسي كوردستان للخروج من تحت هيمنة الاحتلال . ومحاول الاستعمار ضرب الخطوة الأولى لخلاص شعبنا بآراقة الدماء والمجازر . هنا نستطيع التذكير بحقيقة قريبة الأيسر ندا ، وصرخة مظلوم وخيرى وكمال والمئات من كورد حزب العمال الكوردستاني المناضلين في سجن ديار بكر وندا شعبنا الذى يرتفع حديثا يصرخ بهيمنة الحقيقة . لن نتنازل عن أيديولوجيتنا لقطعتمونا قطعاً قطعاً " عاشا استقلال " هؤلاء المناضلين لم يتخلوا لحظة عن شعاراتهم . ان اليد التي عذبت هؤلاء المناضلين في السجون ليست هي نفسها التي تشد على الزناد وتقتل شعبنا شيخا وطفلا ونسأ . من تمييز ؟ ان التحارب مع ندا شعبنا والرد على هذه الأيادي الدموية دون تأخير ولو ثانية واحدة لقرار صحيح ، ان ما يحدث اليوم هو تنفيذ واجب تأخر تنفيذه . ولكن ما هي الكيفية ؟ وفي بيان توضيحي مشترك بين الحزبين الشيوعي العراقي والشيوعي التركي حول " الهجمات العسكرية على كوردستان " يرد ما يلي " الانسحاب القوي للوحدات التركية من الأراضي العراقية ، إيقاف الهجوم على الشعب الكردى وتهجير القرى الكردية وضرب القوى الوطنية ، دحر الاتفاق اللاأخلاقى بين العراق وتركيا المعقودة ضد الشعب الكردى والقوى الوطنية في كلا البلدين " . وهل تتم المطالبة بهذا الشكل ؟ ومن يظالبون ؟ ان الأيادي الملوثة بالدماء ، والتي تمارس التعذيب والمجازر ؟ ما معنى الاستماع الى ندا شعب كوردستان وما معنى مواجهة البربرية ؟ ما الفائدة فالذين يقولون بأنهم يسمعون أهات الآلام لا يريدون فهمها ، ويحاولون باستمرار افراغ معنى هذا النداء من محتواه . يبينون ويضخمون ما هو ليس ضرورى من الواجبات من جهة ، ومن جهة ثانية يخلقون عيوضهم ويسدون آذانهم عن رؤية حرب شعبنا من أجل الاستقلال . ولكن لا لن يسمح لهم بذلك ، يجب على هؤلاء الاشتراكيين الشيوعيين الذين يعتبرون انفسهم أصدقا شعبنا ان يتركوا سياسة اللعب على الحبلين وليهم اختيار احد الخيارين ومحاولة انفسهم على مواقفهم . ويجب على اليسار التركي قطع سلاسل الشيوعية التي يحطها في عنقه منذ نصف قرن والتي جعلته عبدا لبرجوازيته . ويجب ان يكون معلوما بأنه لا يمكن اخفاء الوزن الكبير لهذه السلاسل التي يرفعون تحتها بكلمات رخيصة وظلمات براقة . ولأن جميعهم ينطقون بلسان واحد هناك " بربرية في كوردستان " . هذه البربرية كانت واضحة للعيان . ألا يوجد شيء آخر يقوله هؤلاء الذين يصفون انفسهم بالتوريين والطلبيين ولا اشتراكيين ؟ نعمتد بوجود شيء آخر للقول وللمحاسبة انفسهم عن الأعداء الستين والسبعين الماضية . يجب دفع ثمن لعبهم بمصير

شعبنا حتى الآن . وقد ورد في المقال الذى قرأناه " تكرار طليعة الطبقة العاملة التركية هذه الحقيقة دون ملل واستمرار بأن الخوئنا التركية تعد بلادنا وتسعى لجرحها الى مغامرات في الشرق الاوسط لمصلحة الامبريالية الأمريكية ، وأبنا ان مواقفنا متساكة وصلبة كساك اللحم والعظم — استمعوا وسأند وندا الطليعة ٢٠٠٠ ز . لقد كان هذا النداء والبلاغ للطليعة ، ان ما ورد في هذا النداء واضح تماما وهي ان الخوئنا تعمل لأجل توسيع حدودها " بالهجم على شعوب المنطقة وتتذرع بالتطورات الحاصلة في كوردستان . وهذا هو ما ينبغي اليه النداء . لنتمتع في كلمات أخرى " العمليات التي ينفذونها الفدائيون الأكراد ليس موضوع البحث في هذا المقال . لاشك ان الحرب التي تخاض في كوردستان تركيا سيكون لها مسائل ذات اهتمام حيوى مثل : هل تؤدى أو لا واجبا مثل الوحدة المناظرة للشعبين الكردى والتركي ، هل تخص أو لا تخص النظر عن مبدأ قيادة الطبقة العاملة التركية والكردية — ودون ذلك غير ممكن . نعم يجب الانتباه لهذا لأن بذلك سيفهم معنى ندائهم بشكل أوضح . لقد سلط الاستعمار خنجره على رقاب شعبنا المناضل من أجل الحياة والخلاص والاستقلال . في الوقت الذى يصعد فيه شعبنا نضاله من أجل الحرية والاستقلال مثل الشعوب الأخرى ، يأتي هؤلاء الذين يدعون انفسهم " طليعة " الطبقة العاملة التركية محاولين إيقاف هذا النضال . يقولون لنا : ماذا تفعلون ؟ ان مطلبكم من أجل الاستقلال يستمر جنون الخوئنا وتبررون له هجماته على الشعوب الأخرى . تلعبون لعبة خطيرة ، وتحاولون جر المنطقة الى خطر اندلاع حرب نووية . هل استشرتم احدا قبل بدء العمليات ؟ باختصار ألا تعرفون انه لا يحق لكم ان تخطوا هكذا خطوات باسمكم وحكمكم " نعم هذا هو كل ما يريدون قوله ، وهدف تصريحاتهم هو الوقوف في وجه هذا الخطر . السى متى ستستترون خلف الأفعنة ؟ ما هي اقتراحاتكم لشعبنا ؟ تعتبرون تصعيد النضال سببا لاندلاع حرب نووية . اليس تصعيد النضال البروليتارى والشعبى هو السلاح الكبير الذى تملكه والمانع لاندلاع هكذا حرب ؟ انكم تبحثون عن أية حجة للتهرب من الثورة . هل يجب الاصرار على الاصلاحية والاستلامية أم على الثورة ؟ ان شعبنا تطالب بالاجابة علما على هذه الاسئلة وليس قولا . في القترصول الامبريالى يقررون من جديد مصير كوردستان ، وتتناقش الدول فيما بينها وفي برلماناتها حول مسألة كوردستان ، وتدعو الاشتراكية الدولية لوقف المجازر البربرية والعنف الشديد وتخفيف الاضطهاد الاستعماري للتقليل من الحقد والغفور الشعبى اتجاهه . انهم يتداولون فيما بينهم حول الحكم الذاتى واللغة والثقافة وما شابه ذلك وذلك منذ بدء الخطوات الأولى من النضال حتى يتمكنوا من الحفاظ على الوضع الراهن . لقد أفسحت الامبريالية مجالا في اعلامها للبرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية العملية لتقدم لها خدماتها الجلييلة وقدما لهم مكبرات الصوت ، فصاحوا بصوت واضح ضد التطورات الثورية . تحيكون مثل هذه المشاريع والخطط من جهة ومن جهة أخرى فان نضال شعبنا من أجل الاستقلال والحرية والديمقراطية سيتحول الى قاعدة متينة لشعوب المنطقة في نضالها ضد الامبريالية والاستعمار والصهيونية والفاشية . اننا بكل امكاناتنا لن نسمح بتطبيق هذه المشاريع الحقيرة على شعبنا . لقد فات الأوان على من يريد قتل عصفورين بحجر واحد . انها عملية اللعب على الحبلين . تعمل الاشتراكية الشيوعية على اخفاء وجهها البهم بستار رقيق ناعم ، انما دون فائدة . وحتى اذا لم نضع تاريخ الحزب الشيوعي بعين الاعتبار ، فهل بإمكانهم شرح تضامنهم السابق والحالى على الصعيدين النظرى والعملية للشعبين التركى والكوردستاني ؟

تقم الخوئنا باتصالات مكثفة ومستمرة مع العراق لبدء تشييط جديد وتعلن صراحة وتصرخ بكل قوتها ان هدف عملياتها هو سحق حزب العمال الكوردستاني . فلماذا ينكر من يسمي نفسه طليعة الطبقة العاملة التركية الحزب الشيوعي التركي وفي هذه الفترة بالذات حرب التحرير الوطنية المتصاعدة ، وكيف يشرح

بقدر ماهي شخصية * بين القوميين - لينينيين ..

توجد علاقة مباشرة بين عدم تجاوز حركة الطبقة العاملة التركية حدود النظام

والاصلاحية وبين موقفها بالنسبة للمسألة القومية . وفي المحصلة وحتى عندما تحاول الطبقة العاملة التركية الافلات وتجاوز حدود الاصلاحية فانها في النهاية تصل الى ما زكى مسدود . ويتم تبديد الطاقة الثورية المناضلة في ما زكى (القبيادات البروليتارية) كما يقال عنها ، والغارقة في مستنقع شكلي الانتهازية المذكورين . ان الفوارق الظاهرية في وجهات نظرها هذه القوى او تلك بخصوص القضية الكرد ستانية لاتحمل معنى وأهمية كبيرين .

هناك حقيقة ماثلة امامنا وهي ان الاشتراكية الشوفينية والاصلاحية الاخوان التوا - مان يشكلان مرضا خطيرا امام الثورة التركية . هذا ليس فقط على مستوى ايدى - لوجي ، بل انه واقع معاش يتم اثباته عمليا .

وقبل ان نخوض في الاشتراكية الشوفينية على المستويين الايديولوجي والعلمي الذي سنأتي عليه بعد حين ، فاننا سنأتي ببعض الأمثلة عن المواقف التي اتخذتها واتجاه التطورات التي حصلت اخيرا لأجل توضيح الموضوع .

ان تصعيد حركة المقاومة القومية مجددا وشكل المرفوعة انما هو نتيجة للتحضيرات والجهود النضالية لحزب العمال الكردستاني (PKK) خلال السنوات الماضية ان هذا التصعيد النضالي اعاد الطبقات الحاكمة الاستعمارية الفاشية التركية بهلع شديد وارتفع صراخ القوى الاشتراكية الشوفينية بأعلى صوتهم وكأنه يصدر من فم واحد وكان شرايينهم تنقطع .

ان القوى الامبريالية والخونتا الفاشية تقف ضد النضال الثوري في بلادنا وتحاول ضرب وتشويه القوة الثورية واتخذت لنفسها وعلى عاتقها القيام بهذه المهمة ، وشكل خامة عقدت هذه القوى في هذا العام اجتماعات متعددة لاتخاذ موقف مشترك ضد حزب العمال الكردستاني ، وان كانت هذه الاجتماعات لم توقع مضمونها للرأي العام حتى الآن فان ما يقومون به في الواقع العملي يكشف عن حقيقتهم ونواياهم الرجعية المضادة للثورة . وكما ان ضرب و تحطم نضالات حزب العمال الكردستاني هي مسألة جوهرية بالنسبة الى البرجوازية التركية فهي في نفس الوقت سبيل لانتعاش المنظمات البرجوازية الصغيرة . وهذه هي حقيقة الوضع بعينه .

ان هجمات البرجوازية الصغيرة التركية من جهة والبرجوازية الاصلاحية الكردية من جهة ثانية لم تعمل الا على عزلهم هم انفسهم عن الجماهير وفرض حقيقتهم . وشكل عام فان المواقف التي اتخذوها ضد الثورة وضد حزب العمال الكردستاني بشكل خاص وصلت الى مستوى بحيث لا يمكن التفريق بين اقوالهم وكتاباتهم وما تنطقه السنة الفاشية التركية . يجب مقارنة اعلامهم باعلام الخونتا حتى يتبين للقارئ هذه الحقيقة .

مثال : ان عمليات ١٥ آب وما بعدها التي تلقفتها جماهير شعبنا بفجر تام ، جعلت الخونتا التركية والدول الامبريالية تفقد صوابها . ولكن كيف نظرت هذه القوى وما المواقف التي اتخذتها تجاه هذه العمليات وما المعانسي التي استخرجت منها ؟ ذكر على لسان الخونتا ان منغدي هذه العمليات هم حفنة من (قطاع الطرق) الا انها ولأجل القضاء عليهم حركت جيوشها وطائراتها الحربية . فبأي منطق تنظر هذه القوى الى التطورات التي تحصل بقيادة الحركة الثورية ؟ اذا ما معنى هذه الحملة الشعواء والشتائم الموجهة الى الحركة الثورية والمسحوقين تحت اقدام الفاشية . لقد جعلوا هذا شغلهم الشاغل ، فبدلا من توجيه هذه الحملات نحو القوى الطامعة المستبدة تراهنا تتحول باتجاه المظلومين والمسحوقين من شعبنا تحت راية الفاشية الاستعمارية انهم مطالبون بالرد على هذه الاسئلة واسئلة اخرى كثيرة .

لم تفكر هذه القوى ولم تحلل وتنتظر نتائج عمليات المقاومة في ١٥ آب ، بل بدأت على رأسها الحزب الشيوعي التركي بمختلف الأساليب الدعائية حملة دعائية مضادة . وماكاننا القول بانها طارت تتسابق في هذا المجال . وبعد

العمليات مباشرة ظهر تحسن ضعيف في لهجة الحزب الشيوعي التركي فسي اذاعته : " لقد حرمت هذه العمليات الجزلات لتحضير هجوم على المنطقة " . لقد اراد تغيير اللهجة قليلا لكن المحتوى بقي نفسه . كتبت الجريدة المركزية للحزب الشيوعي التركي (يتلم - التقدم) في عددها بتاريخ ١٥ ايلول تقول : " ان ما يحصل في كردستان تركيا اليوم يجر المنطقة الى حرب ومغامرة نووية في المستقبل " . وفي ذلك الوقت فان هذه المسألة تبقى قليلة الاهمية امام العواقب ، ولهذا الأسباب فنحن الشيوعيين ندعو جميع الوطنيين الى اتخاذ التدابير اللازمة ضد الارهابيين الاكراد ولينا عدم تصديق اقوالهم بل يجب رؤية حقيقة ما يحصل في المناطق التي تجري فيها العمليات العسكرية وان نقف ضد العنف والتعذيب الذي تمارسه الجزلات العسكرية على شعب كردستان وان نعزز تضامنا مع الشعب الكردي . ان هذه المنطقة تلعب دورا حاسما في مسألة حفظ السلم محليا والعالميا . ان قراءة سطحية في هذا القول لا تظهر كامل حقيقته ، لذا يجب التدقيق في محتوى ونحو هذه الكلمات ليستدل للقارئ ما يختفي وراءه . عمليات التمشيط والمناورات العسكرية والعنف والتعذيب الذي تقوم به قوات الاحتلال الفاشي في كردستان الا فتعمل كل ذلك لتوسيع سيطرة البرجوازية التركية على شعوب اخرى في المنطقة ؟

لماذا تطرح المسألة فقط على هذا المستوى وبهذا الشكل ؟ ماذا يفهم من عبارتهم " التضامن مع الشعب الكردي " ضد الضغوط العسكرية ؟ اذا كان التضامن مع الشعب الكردي وحفظ السلام في المنطقة هما مقاييس يعقراطيه فكيف سيتم هذا ؟ ما هو تحليلها للعمليات التي قامت بها في ١٥ آب وحدات من قوات تحرير كردستان (HRK) بقيادة حزب العمال الكردستاني ؟ طبع لا يوجد لكلمة واحدة جوابا على هذا الاسئلة . تتصلد مقاومة الثورة القومية لشعبنا ضد جميع أشكال العنف الذي تواجهه وهذه حقيقة يراها كل ذوعين ، انما كيف يتم تصعيد هذا النضال وماهي القوة التي تقود هذا النضال ؟ ومن يستهدف هذا العنف الرجعي يجب توضيح كل هذا . وماكاننا اعطاء أمثلة كثيرة من هذه . وبعد ١٥ آب كثيرا ما وردت نقطة مشتركة بين جريدة الحزب الشيوعي التركي (يتلم) وجرائد اخرى قريبة من نهجها . والتطورات الاخيرة في كردستان ارفعتم للمثل امام نضال المقاومة الوطنية الكرد ستانية بقيادة حزب العمال الكردستاني التي كانوا يتبرهنون منها ويغضون عنها نظرم باستمرار . ليست هناك حاجة من جريدة معينة ، بل يمكن ان نجد هذه الحقيقة في أية جريدة نقروها .

نعرص هنا مثالين من جريدة (بريد تركيا) في ١٠ تشرين الثاني وفي زاوية - تعليق - اطلقت الكتابة (آديا بايدار) ندا حذرا للمثقفين والدعوقراطيين حول التطورات الاخيرة في كردستان وهي شديد التحرص على ان لا يفزعهم هذا الأمر بل انها تتردد كثيرا عندما تأتي الى ذكر كردستان . هذا ويجب رؤية مدى التردد الذي تعيشه هذه الكتابة في زاوية اخرى من هذه الجريدة يكتب (ايدن انكين) : " يصعب في هذا المقال بحث وتحليل العمليات التي نفذها الثوار الاكسراد " . ولكه يورد ويبين بعد هذا افكاره ونواياه حول هذه المسألة : " لقد انتهت عملية الهجوم وانسحب الثوار من المناطق " " انقض الجيش التركي على الشعب الكردي " " في البداية قتل ثلاثة جنود وضابط صف ووقع ضابط من الجندرية في الكمين وقتل ، وأصبحت هذه العمليات ذريعة مناسبة لتوسيع وتصعيد اطار التمشيط لحفظ الاستقرار " . وصلا الى هذه المرحلة " . لقد ذكر الكاتب بأنه لا يبحث في التطورات الحاصلة ، او ليست كتاباته المقطقة تبين تشوشه وعدم القدرة على التركيز في هذه المسألة في بحثه ؟

هيمنة الجيش التركي الاستعماري الفاشي وحرب الابادة في كردستان ليسا بجددين .

- * تصاعد هجمات التصفويين والأصلاحيين *
- * في مواجهة المد الثوري والعودة الى قضية الوحدة *

الذين كانوا يدعون الثورة والديمقراطية وصداقة الشعب حتى الأسس القريب في كردستان وتركيا وتكشفت وجوههم لهذه الأسباب ، هذه القوى والتي كانت معرفة الهوية من قبل الثوار والذين تم تقييمهم التقييم الحقيقي المناسب كانوا مجهولي الهوية من قبل عم الشعب ، ولكنهم الآن توضح هويتهم للشعب أيضاً . واجهت الحركة الثورية منذ أن خطت خطواتها الأولى من أجل استقلال كردستان وشعبها والمعنى الأصح فانها كانت تريد اعادة كردستان وشعبها بالعنف سراً ولنا . كما لم يكن للحركة الاشتراكية التركية أي موقف مغاير ولم تبد أي تدخل أمام هذه السياسات والممارسات بل كانت تشن موقفاً أي موقف البرجوازية التركية الاستعمارية . وسأل هذا الوضع نادر في تاريخ العالم ، و لقد وصلت مسألة الديمقراطية والثورة في تركيا الى مأزق كبير . وفي حين كان الشعب يعاني من ضغوط عنيفة وشديدة باتجاه ابادته كلياً ، كانت الحركة الاشتراكية التركية تعتبر هذه الممارسات حركة تحريرية وهذا ما ثبت لقائهم مع البرجوازية التركية الاستعمارية . ان التاريخ الانساني لم يشهد على انتهاكات الجور وحشية مثلها لوجود الانسان وثقافته ولغته . الخ والتي اتجهت بشعب كردستان نحو الابادة .

وندا ما انتهج شعب كردستان سياسة الاستقلال القومي فانه تلقى منذ البداية سهام هؤلاء على الأقل بقدر ما تلقى حراب البرجوازية الاستعمارية . ان هؤلاء الذين حملوا وصلاً بالأفكار الاشتراكية الشوفينية نظروا الى كردستان بنطلق البرجوازية الحاكمة القائلة بأنها " جزاً لا يتجزأ من الوطن التركي " وهذا المنطق وقفوا في وجه شعب كردستان المستعمر عندما انطلق بايديولوجيته التحررية ونضاله من أجلها . كان الأسس والقدر في هذا النهج الحزب الشويشي التركي ومن ثم انجرعهم اليسار التركي الى انتهاج هذا الموقف . وفي السبعينات لوحظت بعض الجهود في محاولة لتصحيح هذا النهج ، ولكن اشتداد العنف على الحركة الثورية في ذلك الحين حال دون حصول تغيير جذري . وكان هذا النهج هو نفسه سبباً وحاجزاً حال دون تجذر وتعقق مسألة الديمقراطية والثورة في تركيا .

والذين لا يستطيعون الاقتراب بشكل ثوري من مسألة شعب مستعمر من قبل برجوازيته الاستعمارية فانهم في نفس الوقت لن يستطيعوا رسم نضال طبقي حاد في الداخل ، وأو أن يضعوا الحد الفاصل بينهم وبين البرجوازية وأن ناضلوا ضد البرجوازية الفاشية الاستعمارية جزئياً فانهم لن يستطيعوا تجاوزه .

ان السير في هذا الاتجاه باسم البروليتاريا لم يكن في الحقيقة الاضربة للحركة البروليتارية ولم تعني سوى تشكيل حاجز مانع أمام التطور الصحي والسليم لهذه الحركة . ويقول لينين : " الاشتراكية الشوفينية هي حركة تصفوية في حركة الطبقة العاملة " وفي مقاله (الماركسية والاشتراكية الشوفينية) كتب لينين : " لقد اتضح مرة ثانية كم كان محققين في تحليلنا بحق التصفوية وطردها لمجموعتها الأساسية من حزناً . ان البرنامج الحقيقي للتصفوية وسيطلمهم الحقيقية لا تضمن فقط الانتهازية وحدها بشكل عام ، بل تشمل على الدفاع عن امتيازات الأقلية الحاكمة ومصالح البرجوازية وملاك الأراضي الكبار الروس . والتصفوية هي سياسة قومية ليبرالية عمالية ، هي تحالف بين قسم من البرجوازية الصغيرة الراديكالية وقسم صغير من العمال ذو الامتيازات وبين برجوازية (هم) القومية ضد جماهير البروليتاريا " . (ص ٣٩٣ حول التصفوية) .

وأيضاً هناك علاقة بين الاقتصاديين والتصفويين وهي علاقة " أيديولوجية

اننا نبدي نفورنا وتحفظنا فقط اتجاه رؤسا التنظيمات الاصلاحية التصفوية والرجعية . أما بالنسبة للكوادر المتقدمة في هذه التنظيمات وأعضائها الذين لا يزالون يؤمنون بمبدأ الثورة والمصرين على المقاومة ويقفون مبدئياً ضد الخنثى التركية وديمقراطيتها سواء كان ذلك عن وهي أودون وهي ، فاننا نبدي لهولاً ، وعلى الملاستعدادنا من أجل ذلك شرطاً لا يشيروا خدمة الثورة والشعب وسنعمل كل ما يلزم من أجل ذلك شرطاً لا يشيروا علينا بديمقراطية الخونتا كطريق للخلاص ولا يقفوا عثرة في طريق مقاومة شعبنا ، اننا مستعدون لهذا وحده ، سواء في داخل الوطن أو خارجه وبشكل فردي أو جماعي وعلى أسس الكفاح المسلح أودونه وكذلك مستعدون للقيام بالواجبات الصعبة وتحملها . ونحن واثقون من أنفسنا لدرجة تقديم كل أشكال التنازل بخصوص هذه المسألة . ولأنظر هذه المسألة من منطلقات انسانية بل يكفي السير في هذا الطريق حرصاً على مسيرة الثورة .

١- التناقضات : تصريحات ايفرين واليسار التصفوي ، هل هو وليد الصدفة ؟ ان شعبنا يعاني واقعاً متخلفاً بالنسبة للعصر . هذا الواقع المرفوض أساساً والذي لا مبرر للسكوت عنه دفع حزب العمال الكردستاني (PKK) الى أن يتدخل بمبادرة ثورية مسؤولة وهي ثوري تام وأن يبدل كافة الجهود لتطوير ذلك الواقع واستمرار الثورة مؤدية بذلك واجهها الثوري .

ان الثوريين الذين يشعرون بمسؤولياتهم وهم يقومون بدورهم التاريخي الملقى على عاتقهم فلا بد أن يواجههم مقابل ذلك التصفويين والأصلاحيين الذين يدافعون بشكل غير مباشر عن النظام والذين لن يقفوا مكتوفي الأيدي ازاء ذلك .

وهكذا الأمر في كل الثورات نرى أن أصحاب النهج الاصلاحى والتصفوي يتخذون ويتبنون مواقف باتجاه الثورة ولكن عندما تصل الثورة الى مراحلها الصعبة فانهم يصلون الى مرحلة الانتحار الطبقي الذي يتكون عليه فيهمين عليهم الخوف وتختلط لديهم الأمور وتذبذب بينهم الغرض ويؤدى بهم الأمر الى اخلاق ما يرد على لسان العدو ومهاجمة الثورة .

ان التطورات الحاصلة في الساحة ازعجتهم وأربكتهم فلم ينتظروا كيف سيكون دور العمليات وكيف سيكون انعكاسها على مصالح طبقتهم . انهم لم يفكروا

بذلك ، بل أطلقوا العنان للسلطانهم وقالوا كل ما لديهم ، وحقاً لم يدعشنا هذا الأمر . هذه الحقيقة التي مرت بها العديد من الثورات في بعض المراحل التاريخية ، تتكرر وتبرز اليه موضوعياً وعملياً وبشكل أكثر وضوحاً وجلياً تام في كردستان . اننا نشي على هذا .

عمل الاستعمار جاهدا بغية تقوية ديماغوجيته الاستعمارية وقطع شوطاً في هذا المجال ومقابل ذلك فان الثورة وقت منصبة في مواجهتها . هذا الحدث الذي لا يجوز اعتباره قليل الأهمية . ان كردستان توضع للعالم أجمع ، للأعداء ، والأصدقاء ، وبشكل جلي واقع الاستعمار وأولئك الذين انضوا تحت لواء سياسته الديماغوجية — وهي أودون وهي .

ان الثوريين في صفحات كتبهم ومؤلفاتهم التي تعد بالآلاف يطرحون ويدعون الى الحقائق المعروفة الملموسة التي ترى بالاعين ، وقد هب الملايين من انصار شعبنا وبالحكمة الصحيحة وارتياح تام عقلها وقلمها لتأخذ موقعها الى جانب الثورة ولتطورها . أما أولئك الذين اهتزت وقلقت مضاجعهم ، لاهمة لهم سوى التمسك على الثوار بشكل مباشر أو غير مباشر ، ولا بد من بروز علامات فزعهم وقلقهم . ومن جديد فان هذه الأشياء تعاض وتظهر بوضوح في واقع كردستان .

توضحت هوية القوى في كردستان وبانت حقيقة وجوهها كالمرآة وسقطت أغمصة

SERPÊHATÎNA BERXWEDANA GELÊ ME NEWROZ LÎ AWRÛPA BÎ ŞAHÎ TÊ PÎROZKÎRÎN

Newroza isalin a 1985an kû ji her demê behtir bi têdayî û taybetiyên nûh hatiye xemilandin, li derveyî welat û bi gelek terzan tê pirozkirin. Gava li ser axa welat tevgera xweragirtinê hêj tê bilindkirin û gava gelê me divê tekoşinê de radibe serpiyan, ango serî jor dike, bivê pirozkirinê, NEWROZ dighije mana xwe a rastûdiristir.

Ji ber kû kedkarên Kurdistan kû hej-mara wan dighije miliyanan, yên li Aw-rûpa dijin, ji her alî girêdaneke serbilind û têkiliyên xurt bi tekoşina kû li welat pêşvedîçe re daxuyanî dikin û silavên xwe yên dilsoz, bi şahî û dilani bo gavên li welat tîn avêtin re pêşkêşî dikin, bi rengekî zexm û girseyî, bi terzekî zinde beş-darî şevên pirozkirina cejna Newrozê dibin. Lewma pirozkirina şevên New-rozê jî, pir zinde û serbilind derbas dibin. Weke di gelek raberî û livbaziyan de hat îspat kirin, di van pirozkirina şevên Newroza isalin jî, girsên gel, pişt-girtî û alikariya xwe ji bo tekoşina xweragirtina li welat, seranser tînin zman. Dema em têdayiya şevên derbas-bûyî liçek pêşberê xwendevanên xwe bikin, em bawerî kû, wê taybetî û mana Newroza isalin rindtir bê têgihîştin.

Newroz, sifte li 23ê Sibatê, li bajarê Hannover hat pirozkirin. Nêzîkî 1500 kes beşdar bûn. Le kêleka zexmbûna berpêşa şevê (program) û têkiliya xilbe, rewşa girsan a bi şahî û dûrîşmên hatin bangkirin, mana pirozkirina Newrozê gelek dewlemettir kir.

Şeva pirozkirina cejna Newrozê li Hannover gelek bi disiplîn û pak derbas bû. Şev bi koma stranan destpêkir, piştê govend, hozan û dengbêj hunerên xwe pêşkêşkirin. Piştî şanikirina şîno (tiyatroy), Koma Berxwedan helbestên şoreşgerî, netewî û dilanî xwend. Çanda gelê Kurd a dewlemend şeva pirozkirinê xemiland û bihim kir. Li bili vê jî, peyva şevê a kû merhela tekoşina pêşvedîçe û mana Newrozê dani zman, şev hêj jî zexmûxurt kir. Girsên, bi her tiştê hatî xwendin û bi her tiştê hatî pêşkêşkirin, welat di dil û amelên xwe de jîyan kirin û ta dawîya şevê dûrîşmên xwe bangkirin. Bi vî awahî daxuyankirin kû, bili her babet zor û zehmetî, wê xwedî li tekoşinê derkevin.

24ê Sibatê Newroz li bajarê Berlin hat pirozkirin. Nêzîkî 1000 kes beşdarî cejnê bûn. Programa şeva Berlînê jî pir xurt bû. Kesên hatin şevê, xwe gelek

aqûf tevgerandin. Tiştê dehna meriv pêşî lédiket, ew bû kû, şev gelek bi disiplin û nîzam bû. Girsên gel, yên kû yek-

gewde xwe dilivandin, giş bi yek-dev û dengî dûrîşmên min a "Bijî Serok Apo!", "Bijî PKK, Bijî HRK!", "Kawa yê Hemdemi Mazlum DOGAN bê mirine!" hwd... bangkirin. Bi dûrîşmên kû gel dûhev de awazdan, hêrs û gira xwe li dijî dijminên xwe, jî dilûcan anî zman. Herwûsa birû bawerî û girêdana xwe a derheqî tekoşinê, yekcardin diyarkir.

Di şeva kû 3ê Adarê li bajarê Hamburgê çêbû de, nêzîkî 2000 kes beşdar bûn. Gelê me, li dijî hêz û baweriyên kû dixwazin mana Newrozê bervajî bikin, jî rê derxînin, û vê cejna bi qudret biqulibênin tenha "şevên çandî", xwedî li têdayiya Newrozê a rast derket û şevê Newrozê a bi rihê berxwedanî dani holê. Gelê me, ê kû li ser vê bingeha xweragirtinê xwe lihev civandibû, fereki haş da hêzên xwesipar û reformist.

Li bili beşdarbûna bi xilbe, kesên hatin şevê êşkere daxuyankirin kû xwedî li berxwedanê derdikevin. Bi tevger û dûrîşmên xwe rihê berxwedanê serûjor kirin; têdayiya şevê bi taybetiyên dewlemend kemilandin. Dûrîşmên hatin bangkirin û govend û dilana hatî leyistandin, rewşek wûsa afirand kû, meriv bikaribe beje ev mirov dilana cengê dijin. Jin, mêr, zarok û kalên beşdarî cejnê bûn, piştgirtin û hevkarîkî bêemsal danin holê.

Şeveke me ê din jî, di 9ê Adarê de li bajarê Stuttgart pêkhat. Li vir jî nêzîkî 1000 kes têkili şevê bûn. Berpêşa şevê

gelek bi disiplin û bê wext hundakirin hat berpêşkirin. Kesên hatin şevê jî pir keyfxweşî û dîlfirehi şanî dan. Her tiştê

hati gotin û hatî berpêşkirin, dehna girsên gel serxweve kişand. Lewma ev şev jî, gihişt mana xwe a rast. Nêzikahiya gel, li derheqî stranên berxwedanî û şîno ya perwendekirinê, divê şevê de jî pir serxweve bû.

Piştî vê şeva me, şevê jî li bajarê Mannheim mêjûya 10'ê Adarê çêbû. 600 kes beşdar bûn. Li vê şevê jî, tiştê me li jor nivisti, hatin jiyankirin. Xebatkarên niştimanperwer bawerîya xwe bo tekoşinê û gira xwe li dijî neyaran li vir jî dan der. Newroza berxwedanî, têdayiya xwe a kakilki li vir jî jiya.

Şeveke serxwe a pirozkirina cejna Newrozê jî, li bajarê Duisburgê mêjûya 16ê Adarê serrast bû. Herçuqasî gelek hêz û dor, xwe amadekirin kû şev bira-westinin û propoxendên dijimini meşandin jî, nêzîkî 1500 kes beşdar bûn. Şeveke xurtûzexm li vir jî sazî bû.

17ê Adarê, li bajarê Arnheim cejna Newroz hat pirozkirin û zêdeyî 600 kesan vexwendî bûn. Rewşa serbilind û bi şahî a kû di şevên din de derketî holê, li vir bi caran qet behtir derketî holê. Şev bi koma stranan û axafa şevê destpêkir. Dûrîşmê pir bi nîzam û dengbilind hatin awazdan. Gotara şevê bala vexwendîyan di yek niqte de komkir. Kesên beşdarî şevê bûbûn, gotar, timûtim bi çepik kutana xwe dibiriyan. Herwûsa, disiplinê şevê min a dil-dixwazî, bicih hat. Ev şevî dehn û bala vexwendîyan, quliband tesîreke bingehi.

LÎ DERHEQÊ 22 DÎLÎYÊN ŞER, ENDAMÊN PKK BÎRYARA BÎDARVEKÎRÎNÊ, HAT DAYÎN

● *Ji bo 25 şoreşgeran hepsa ta taliya jinê!*

● *Bîryara şenqa 6 şoreşgeran li meclîsa Tîrkiye!*

Ji dawên PKK kû dadingaha leşerî a Diyarbekir a girêdayî qolordiya heftemîn û serleşkeriya orfî idare de, roja 13ê Nisanê 1981an de destpêkiribûn, dawa koma Mêrdînê roja 19ê Sibatê 1985an dawî pêhat. Gava şaxên "dadi" yên mêtîngeran derheqê 22 şoreşgeran bîryara bidarvekirinê daxuyan kirin, derheqê 25 şoreşgerên din jî cezayên ta taliya jîyanê dan.

Divê dawa kû, 624 şoreşger û welatperwer derxistin pêşya dadingahê de, 26 kes cezayên giran, navbera 10 û 24 sal, 51 kes cezayên giran, navbera 3 û 10 sal girtin û 251 kes jî hatin berdan.

Dawa koma Mêrdînê, yek ji yên dawên PKK, yê xilbe ye. Bi bîryarên bidarvekirinên, vê dawê de hatin dayin, hejmara bîryarên bidarvekirinê, yên li dijî PKK, gihan 121ê.

Ev dawa kû, ji roja cûnta faşist karbi-dest girt heyani niha, dawî pênehatibû, piştî berxwedana 15ê Tebaxê pêde, bi lez hat dawikirin. Ev bûyer tewrê dewleta faşistî mêtîngerên Tîrk li derheqê şerê me, ê berxwedana netewî behtir zelalkir. Eşke-reye kû, tewrê kedxwarên Tîrk li dijî

tekoşîna rizgariya Kurdistan, ji her deverê behtir, di dawên dilîyên şer de çêtir dikarê bê şopandin. Piştî bîryarên li derheqê gundiyan welatparêz, di dawên Erûh û Şemzînan û xwestina tîrsdana gundiyan hejar, dawên PKK yê din jî bîlez û payhev dawî pêhatin û gelek bîryarên bidarvekirinê û cezayên ta taliya jinê hatin daxuyankirin. Dîyare kû ev kirin jî bikaranîn, perçeki konevaniya mêtîngeran li Kurdistanin. Di atiyê de ev bikaranîn mîna ji niha nase, wê behtir bîrên diwarkirin û dijmîn wê xwe biqulibênin wan navçan, kû dikarin bifikirin. Ango wê bixwazin mejiyên kû dişuxulin, birawestînin, dakû tekoşîna rizgariya netewî li Kurdistan, bikaribin têkbibin. Her dema kû tekoşîna berxwedanê gavek pêşve bavêje, wê dijmîn ji hesirên şer mîna kozekî jî xwere bîdest bigrin. Herçûqasî iro dijmîn, di çarçîva "dadi" de xwe dilivîne jî, ev ne raste; lew iro jî zagonên xwe bixwe bin lingan de dipêçiqênin. Xwerûye kû ev yek, jî taybetî û karaktera mêtîngerîya Tîrkên faşiste. Cezayên tîrî dayin, ne li gora "delîlên sûcê", lê li gora rewşa berxwedan an jî xwesiparî û îxanetê tîrî dayin. Herkesê li dijî mêtîngerîyê seri hildide.

herkesê li dijî faşizmê li berxwede dide, li gora vê serhildan û berxwedanê ji ceza digre. Ev rasti diyari û nasî herkes û dorê ye, dijmîn û dost, vê yekê eşkere dijin.

Li dawa Mêrdînê jî, rewşa berxwedana dilîyên şer jî çavan derbas kirin û li gora vê yekê planên xwe li dijî girtiyên PKK, bikaranîn. Ji ber kû, dijmîn baş dît kû, ew kesên kû pêşî de xwe bîdest dabûn, jî nûhve de hatin jinê û dest bi berxwedanê kirin, kete nav ecz û bizdaneke gelek mezin. Lewma jî planên qirkirîni bîlez anin merhela pêkanînê. Bivî awayî daxwaza, pêşî birina pêşveçûnan, jî xwere bingeş kirin.

Bilî dawa Mêrdînê; di dawa koma Birecik de jî kû berî niha derheqê 6 şoreşgeran bîryara bidarvekirinê hatibû dayin; ev dawa şiyandin dadingaha bilindtir, dakû erîniya infazê bê derivandin. Dilîyên şer, endamên PKK kû derheqê wan de bidarvekirin tîrî xwestin, evin: Ahmet Ogretmen, Kemal Tokgoz, Mustafa Çepik, Salih Sezgi, Hasan Çepik, û Musa Aslan. Ger meclîsa Tîrkiye jî ev bîryar qebûl bike, û rewşeke li gora wan biafire, wê infazê bicih bînin.

Bîryarên Bidarvekirinên Kû Bi Destê Sazûmanên "Dadi" Yên Mêtîngeran Li Kurdistanê Li Derheqê Şoreşger û Niştîmanperweran Hatî Dayîn, Li Awrûpa Ji Layê Kedkarên-Welatparêz Hatî Protestokirin

Piştî livbaziyan berxwedani li 15ê Tebaxê pêde, kedxwar xwe bi lez livandin. Ji alîkî gişani hêzên leşkerîyên xwe ajotin ser Kurdistan, welatê me dişa vegirtin û erîşên hov û çavsor pêkanîn, jî aliyê din jî bi sedan gundiyan welathêz, yên neçar û xizan girtin. Gundiyan hejar yên Kurdistan bi bidarvekirinê tehdît kirin û xwestin gelê me bitîrsênin, bibîzdenin. Herwûsa dawên dilîyên şer, endamên PKK kû serê salane di zindanan de hêşîr digrin, bi lez dibîrî dawiyê. Di van dawan de, derheqê bi dehan şoreşgeran de, bîryarên şenqê dan. Ev bîryarên tîrî girêdan jî, weke kû herkesek dizane, ne li gora sûcê lê li gora rewşa berxwedan an jî xwesipariyê hatin dayin.

Ev rûdanên kû jî hêla gişani alema giştîya pêşveçûyî tîrî şopandin, pêşî de hilmek li ser kedkarên Kurdistan yên li Awrûpa dijin de afirandin. Li dijî zîlm û pikolîyê, hin livbaziyan protestokirinê pêkanîn. Bi vî awayî, li pêşberê tekoşîna li welat, berpirsiyari û dalametên xwe bicih anîn.

Livbaziyan Îlamê Rojname Me Pêketin Evîn:

MÜNSTER

11 Welatparêzên Ji Kurdistan Xweragirtina Birçibûnê Pêkanîn

Komeke ji welatperwerên Kurdistan, roja 21.2.1985an de "Merkeza Çanda Îngiliz" vegirtin û dest bi berxwedana birçimayîne kirin. Livbazi jî seri pêde, bi ezm û birûbawerî serxwe destpêkir. Armanca birçimayîne, protestokirina hingavî û bîryarên bidarvekirinê bû. Gelek sazûman di demekî pir kin de alîkarî û hevkarîya xwe diyarkirin. Ev rengê berxwedanê, jî layê komeke kal û xortan hat birêvevexistin û bi birewerî û disiplîna xwe, li ser gelek hêzan de, tesîrek afirand. Domana livbaziyan de du kes nexweş ketin û çûn nexweşxanê, lê dişa jî heta daxwaz bicih nehatin, livbazi dawî pênehat. Pir

şaxên rojnamen û agahiyan, bûyer bifirehi dan sehkirin. Xweragirtina birçimayîne piştî daxwaz bicih hatin pêde, roja 8.3.1985an dawî pêhat.

BONN

Komeke Welathîz Ji 30 Kesan Avahiya "DGB" Vegirtin

Komeke ji niştîmanperwerên Kurdistan, dest wan de sencir, ketin avahiya DGB. Xwe bi derencên eywanê ve bi qeyd û bendan girêdan. Tali heyetek jî nav xwe hebijartin û şiyandin ba nûnerên DGB, dakû daxwazên xwe berpêşî wan bikin. Herwûsa bo piştigirtina koma ketî hundir, komek jî li derve durişmên nivîstî daleqand. Bi rewşekî fireh belavok hatin belavkirin. Ev livbazi dehna pir kesûdoran li ser xwe ve kişand. Welatperwerên vegirtin pêkanîn, xwe gelek bi disiplîna û bi rengekî dilsoz tevgerandin. Tali ilan dan nûnerên DGB û gotin, hetani daxwazên me bicih neyîn emê livbazi bidomînin û

emê bi terzê qeyd û bendbûyî dest bi berxwedaneke birçimayîne bikin. Daxûyanîya xwe li pêşberê berpirsiyaran û şaxên weşanan kû hatibûn wir, diyarkirin. Li kêleka agahkirina rojname, bi rengeki fireh bi ajansa DPA ji hat peyvandin. Welatperwer xwestin kû alema giştîya pêşveçûyî tewrek li derheqê û diji hingavtin, bidarvexistînen li Kurdistan eşkere bike. Piştî kû nûnerên DGB daxwaz derivandin pêde, nameki nivistî ji daxûyan kirin û soz dan kû, ji bona çûyîna heyeteki li Kurdistanê wê bixebitin. Livbazi qasî 6 seetan berdewam kir; seet 6ê êvarê dawî pêhat. Hemî rojname li ser vê rûdanê nûçe nivistî. Li kêleka radyo û televizyonê Almanî, radyoya BBC û radyoya WDR-Köln-Redaksiyona Tirkî ji bûyer dan sehkirin.

PARİS

Niştimanperwerên Kurdistan Rojname "Le Humanite"

Zeftkirin

Livbazik li Parisê ji, li ser yên kû li Awrûpa bicih hatin, birêveket. Mina hemû livbaziye protesto, ev ji dehna alema giştî baş civand. Nêzikî 100 kes ji welathêzên Kurdistan ketin avahiya rojname "Le Humanite" û durişmên nivistî daleqandin û daxwazên xwe eşkere kirin. Hevalên ketin avahiye, piştigirtina nûnerên rojname ji girtin û hin hevpeyvîn û roportaj bi sazîyên weşanî re pêkanin. Di peyvên xwe de, xwestin kû, mêtîngerên faşîstên Tirk bîn bedkîrin û hingavtin û bidarvexistînen wan, bîn protestokirin. Şaxên rojname û ajansa AFP bûyer bir rengê dengûbehsan dan sehkirin.

HANNOVER

Raberîkî Protesto Li Pêşîya Konsolosîya Dewleta Faşîstî Tirk Pêkhat

Raberî du roj û du şev domkir. Raberî bi rengê nobetgirtina li pêşîya konsolosîyê hat meşandin. Komeke xilbe ji gel, xwe tîkili raberîyê kirin. Gelek belavok, hêlperk û namên weşanî ku armancên livbaziye daxûyan dikiran hatin belavkirin. Bi vi awahî, welatperwer xwestin dehna alema giştî bixşênin li ser rûdanên li Kurdistan. Raberî, piştigirtin û alikariya gelek mirovan girt. Piştî du rojan dawî pêhat.

KÖLN

Avahiya "Yekîtiya Abûkatan" Hat Vegirtin

Roja 21ê Sibatê, komeke welatparêzên Kurdistan ji 40 kesan xwe li pêşîya avahiye komkirin û durişmên nivîsî daleqandin. Deh kes ketin hundir û daxwazên xwe diyar kirin. Berpirsiyarên "Yekîtiya Abûkatan" pêşî xwestin, daxwazên welatparêzan nederivînen û bangî polisan bikin. Lê gava rihê xweragirtin û tewrê paqî yên welatperweran dîtîn, dev ji xwestînen xwe berdan. Tali birek ji daxwazan bicih anin. Livbazi qasî 2 seetan domkir û bê hedise dawî pehat. Gelek roj-

name û hêlperk li ser vê livbaziye, nûçe û agahî belavkirin.

BERN

Raberîya Li Paytexta Îswîçre, Li Pêşîya Avahiya Meclîsê Pêkhat

Bi Hadîsan Dawî Pêhat

Komeke ji welatperwerên Kurdistan, dora 60 kesan xwe li pêşîya parlamentoya Îswîçre komkirin. Bi protestokirina biryarên bidarvekirin û hingavtinan xwestin piştigirtina dewleta Îswîçre qezenç bikin. Gava raberîyên niştîmanparêzan alaqa gel ser xweve kişandin, ji hêla din ji ber kû polisan xwe tîkili raberîyê kirin hin hedise derketin holê. Dema polisan xwest vê raberîya bi zagonî û bi aştî pêkhati bi pejilên û belavbikin, hin demokratên Îswîçre ji xwe tîkili protestoyê kirin û lanet li polisan anin. Piştî kû hedise domûdirêj kirin, polisan, ji xeyrî pîrek û zarokan, temamî kesên protesto meşandin girtin. Bi zorbazî û lédanê wan kirin tomoftan de û birin qereqolê. 3 demokratên ji Îswîçre ji kû ev yek nederivandin, hatin girtin. Li kêleka rojname, televizyon ji agahiyên fireh li derheqê rûdanan weşandin. Ev tewrê polisan ji, ger ji layê demokratên Tirkîye û Kurdistanê, ger ji layê demokratên Awrûpa, hat protesto kirin.

HAMBURG

Meşeke Protesto Ku Piştigirtin Dît Pêkhat

Roja 27.2.1985an meşek li bajarê Hamburgê çebû. Zêdeyî 300 kes tîkili meşê bûn. Welatperwerên Kurdistan bivê meşê, kirinên sazûmana kedxwara Tirk protesto kirin. Demokratên ji Kurdistan, Tirkîye û Awrûpa ev meş bi dostani şopandin û meş tesîreke diwar li ser alema giştî afirand. Meşa kû bi disiplin û nîzam berdewamkir, bi axafên Tirkî, Kurdî û Almanî û bi durişmên hersê zimanan rûçkê dewleta Tirk rabirî kir.

STUTTGART

Avahiya "Die Grunen" Hat Vegirtin

Roja 27.2.1985an de, komek ji welathêzên Kurdistan avahiya "Die Grunen" zeftkirin û daxwazên xwe diyar kirin. Daxwaza protestokirina biryarên bidarvexistin û hingavtinan, daxwaza şiyandina komîsyoneki bo eşkerekirina rewşa li zindanan hat kirin. Nûnerên "Die Gru-

nen" ev daxwaz cih de dîtîn û dewleta Tirk protesto kirin. Gelek şaxên weşanan hatin cihê bûyerê. Hin hevpeyvîn û roportaj bi wan re hatin çekirin. Rewş, li pêşberê rojname hat dawêşandin. Radyoya "Sudwest" roportaj bi agahiyên re weşand. Gelek rojname ji nûçe belavkirin.

DEN-HAAG

Li Pêşîya "Diwana Adaletê Li Lahey" Raberîkî Pêkhat

35 welatperwerên ji Kurdistan li Den-Haagê li pêşîya avahiya "Diwana Adaletê Li Lahey" ji bona protestokirina hingavtin û biryarên bidarvekirinê û ji bona kû Diwana Adaletê kirinên cûnta faşîsta kedxwar li Kurdistanê protesto bike, du seet raberîk pêkanin. Ev raberî alaqa alema giştî zexm girt û pir weşanên mina radyo û rojname, ev bûyer dan sehkirin.

STRASSBURG

Avahiya CGT Hat Vegirtin

Roja 4.3.1985an nêzikî 40 welatparêzên Kurdistan li bajarê Strassburg ketin avahiya CGT. Wê keliya kû ew ketin hundur, hemû nûnerên sendîqê li wir amade

bûn, civînek dimeşandin. Hevdişîyên bi wan nûneran re pêkhat û daxwaz hatin gotin. Ev livbaziya armanca protestokirin bikaranînen mêtîngeran û piştigirtina livbaziya birçimayîne dikiran qedera du seetan domkir. Welathêz, tewrê berpirsiyarên CGT, kû nebaş bû, rexne kirin û piştî belavkirina belavokan û xwendina nama weşanî belavbûn.

Divê livbaziya vegirtinê de, sendîqa CFDT alikariya xwe daxûyan kir. Televîzyona FR-3 û rojname La Alsace bûyer bi firehi belavkirin û agahî li ser rûdanê xwendin.

HANNOVER

Welatperwerên Kurdistan

Meşîyan

Roja 9ê Adarê 1985an li bajarê Hannover, meşek çebû. Nêzikî 300 kes, hingavtin û biryarên bidarvekirinê dewleta faşîstî Tirk protesto kirin. Domana meşê de gelek belavok hatin belavkirin. Welatperweran bi durişmên xwe yên mina "Biji Serok Apo!", "Mazlum, Kemal. Hayri, Rêya Şerê Gel de Pêşve!", hwd. meş, behtîr xurt û rengin kirin.

DERÎYÊ ZÎMANÎ

Amadekar: Cankurt

Tipên dengdar (Dengani)

Zivistan sar bû

Homêr û Nazê li ser sewkiyê dilistin

Dayika Nazê li wan sêr dikir

Ew jineke bi sur e

Gava wan li hev nedikirin, wê gazi dikir û digot:

“Çima hûn li hev nakin?. Lîstin bi sire.”

Homêr ji Nazê pirsikir:

“–Nazê!

–Ha...

–We çi şiv heye?!

–Savar û badcanên sor. We çi li mal heye?

–Avsîr.

–Çima te avsîr nexwar?!

–Ew gelek sûr bû...”

Nazê ji dayika xwe destûr xwast, û tev Homêr çû ber deriyê malê. Ji paş çuyan ve dengê tiving û bamban dihat. Nazê ji Homêr pirsikir:

“–Ev çi dengin kura?!

–Leşkerê Sor bi ser Faşistan de hatiye. Pêşmerge şer dikin.

–Wer em herin li wan şêran sêr bikin.

–Nazê! Şare Eruhê dûre. Şer li wir dibe.

–Ma awan bi şûran diçin cengê?..”

Homêr û Nazê hev re diçûn hindur. Dayika Nazê, ji xwe re digot:

–Van şoreşvanan şîrê şêran mêtîye.

Bila em van şor û wêjeyan binin der, ji nava gotarê:

Sar: Zivistan sar e

Ser: Li ser sewkiyê

Sêr: Li wan sêr dikir (Li wan temaşa dikir)

Sur: Jineke bi sur e (Jineke an mêrekî didar xurte)

Sir: Lîstin bi sir e (Lîstin bi dore ye)

Sor: Leşkerê Sor (Leşkerê ku di bin ala sor de şer dike)

Sîr: Avsîr (Xwarineke balengazane)

Sûr: Şîva we sûr e (Xwarina ser êvarê sûre)

Em dibinin, ku hemî tipên dengdar (a, e, ê, î, û, u, û, o) di van şoran de bikarhatine. Tipên bêdeng

(S,R) her ewin, lê bi hatina tipa dengdar (dengani) wada şorê di her ciyekî de hatiye guhartin, û lêv-kirina şorê her car bi renekiyê.

Loma, em dikanin (Ji kanîne) bibêjin, ku pîr-bûna tipên dengdar di zimanê kurdî de, ferhenga zimanî fireh dike.

Û gava em tipin (Bêdeng–nedengani) din têxin ber wan dengdaran, li ciyên (S), hinek wad ên din derdikevin, wek:

Ş di ciyê S de:

Şar: bajar

Şer: ceng

Şêr: Şêr şêr e, çi jin e çi mêr e.

Şîr: şîrek ji mêmê tirî li bejna darê gerîye.

Şur: baran di şurikê re diherike xwarê.

Şer: Şîrê dayikan her paqijtîre.

Şûr: û debanêxwe hilgire.

Şor: Du şor pak ji nivîsareke gemarî çêtirin.

An ji D di ciyê S de:

Dar, der, dêr, dir, dîr, dur, dûr, dor...

Kar, ker, kur, kêr, kûr.....h.d.

Bar, ber, bêr, bir, bîr.....h.d.

Gava em tipên dengdar têxin destpêka şorê, emêbibinin, ku tenê (i) di destpêkê de naye, ji ber ku (i) tîpek rawestîye di lêvkirinê de, wek:

ar, av, al, ax...

ez, em, ew, ev...

êl, êm, êş, êvar, êzing...

iv, in, iro, icar, işev...

ucax...Uris...

ûsik, ûçik, ûşt...

Ol, ode, Osman...

Lê di dawîya şorê de, her tîpek dengar tê, wek:

Da, ba, ma, ka, ha, za...

Me, we, te, şe, (şeh)...

Mê, lê, kê, tê, pê, wê, rê...

Li, mi, di, çi, bi...

pî, dî, kî, tî, wî...

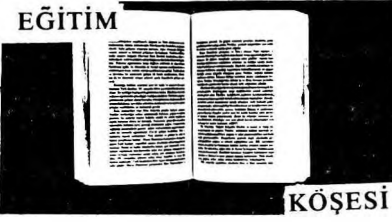
Tu, nu, du, ku, xu, (xwe)...

Şû (zewac: Li Behdînanê. Şuştina heftê carekê: Li Çiyayê Kurdan)

Rû, mû, dû, zû, bû...

Ko (ne tûj), bo, ro, xo, lo, ço....

û dema xatirê we..

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yararlanacağı önemli bir deney olan Vietnam pratiğini bir yönüyle güçlü bir tarzda izah eden bu yazının, özetini yararlı olur inancıyla okuyucuya sunuyoruz.

Berxwedan

Silahlı Propaganda

Vietnam Kazanacak / W. Burchett

Gerçeklik duygusu, Vietnamlı liderlerin en büyük özelliklerinden biridir. Bu, onlarla Hanoi'de ya da Güney'in ormanlarında karşılaşan herkesi etkilemiştir. Her şeyi olduğu gibi görebilme, alabildiğine açık, samimi ve alçakgönüllü olma, eski kadroların çoğunun 30 ya da 40 yıldır yakından ilişkide oldukları Ho Chi Minh'in kişiliğinden kaynaklanmaktadır. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve NLF'li Vietnam liderleri, halk içinde sahte iyimserlik yaratarak kısa süreli sonuçlar elde etme peşinde koşmamışlardır. Vietnam'da iki nesil, tehlike ve felaketi yüreklilikle göğüsleyecek şekilde eğitilmişlerdir. Öz-savunma birliklerindeki gençlerin ve kızların pike yaparak yeri tarayan uçaklara soğukkanlılıkla ve çekimeksizin nişan almaları ve tetiğe basmak için gerekli anı beklemeleri, bu eğitimin sonuçlarını açıkça göstermektedir. Her ne kadar karşılaşılan güçlükler ve fedakarlık gereklilikleri en aza indirilmemiş de olsa, aynı zamanda, halkın gücüne ve nihai zaferin kaçınılmazlığına olan inanç ve kararlılık büyüktür. Bu ilkeleri halka benimsetmek, kendi güçlerine güvenmelerini sağlamak, silahlı propaganda birliklerinin başlıca görevi olmuştur.

Silahlı propagandanın işlevini anlamak, Güney'deki NLF askeri stratejilerinin birleşik politik-askeri özelliğini, askeri birliklerin komuta yapısını ve siyasal kadroların önemli rolünü kavramayı kolaylaştırır. Silahlı propaganda nasıl tanımlanmalı? Bu soruya Vo Nguyen Giap, *Kurtuluş Ordusu* isimli eserinde şöyle cevap veriyor:

«Silahlı propaganda, politik propaganda yapmak için silahlı güçlerin kullanılması ve kuvvetlerimizin güçlü olduğu konusunda halka güven verilmesidir. Güven yerleştirildikten sonra bunun politik bilince dönüştürülmesi gerekir. Halkımız, kendi dayanışmasına güven duysun. Ne yapacağını bilemeyen ve kararsız unsurları etkilemek için, onlara gücümüzü göstermeliyiz. Hainlere gelince, eğer uyarılara rağmen yollarını değiştirmezlerse onları kararlı bir şekilde temizlemeliyiz».

Giap, daha sonra silahlı propaganda çalışmasının bir başka yanına ilişkin bazı somut detayları anlatıyor:

«Propaganda faaliyetlerinden sonra bunları pekiştirme işi gelir. En gayretli gençlerin bazıları seçilip eğitilebilir. Ancak, bir yerden dâimî hareket halinde silahlı propaganda timleri için, eğitim pek kolay değildir. İki yöntem gereklidir. Birincisi belli bir yörede hareketi desteklemek, öteki de mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde bölgesel kadrolar oluşturmaktır. Yani bazı gençler saflara alınır; silahlı kuvvetlerin hareketleri boyunca fırsat oldukça onların eğitimi sağlanır. Gerekliğinde, bunları kendi köyle-

rindeki eski faaliyetlerine devam etmek üzere geri yollayabiliriz. Bu pekiştirme süreci çok etkilidir. Özellikle, mümkün olan en kısa sürede yaygın taban oluşturmak istendiği zaman bu yol izlenmelidir. Bunlar halk içerisinde silahlı propagandanın genel ilkeleridir. Arada bocalayan unsurlar için, ustalıkla kullanılan silahlı propaganda, iki yönlü bir silah olabilir.

«Devrimci gücümüzden kuşkulananlar vardır ama bunlar silahlarımızı gördükleri zaman bizim saflarımıza geleceklerdir. Bunlar bilinçli olarak bocalama durumundadırlar. Fakat devrimden nefret eden kararsızlar da vardır; bunlar kendilerini açıkça karşı devrimci olarak ortaya koyma yürekliliğini gösteremezler, yalnızca devrimi sabote etmek isterler. Bunlar bazen silahlarımızın gücünden ürkip ya da biraz ilerleme gösterirler ya da çok korkup tamamen karşı devrimci, hatta bilinçli birer hain olurlar. Dolayısıyla, kararsız unsurlara karşı silahlı propagandayı yürütürken sözlerimizi çok dikkatlice ölçmeliyiz. Böyle durumlarda yöresel koşulları iyice anlamalıyız. Her zaman ölçülü davranmalıyız.»

Giap daha sonra sorunların en hassaslarından biri olan hainlerin öldürülmesi konusunu ele alır.

Giap "hainlerin ortadan kaldırılması ile ilgili olarak" olaylar karşısındaki her zamanki açıklığı ile şöyle yazıyor: «Onları daha kararlı ve daha ayırd ederek yok etmeliyiz. Eğer kararlı olmazsak, bazan feci sonuçlarla karşılaşabiliriz. Fakat, eğer dikkatli olmazsak, idamlar haksız ve sonuçları da daha az feci olmayabilir. Yalnızca yollarından döndürülemeyen hainlerin, üstelik tüm uyarılar yapıldıktan, bu kötülükten vazgeçmelerini sağlayacak tüm yollar denendikten sonra öldürülmeleri prensibi mutlaka uygulanmalıdır. Bu tür idamların doğru etki yapabilmesi için halkın haine ilişkin görüşlerine önem vermelidir, halk, mahkum edilen kişinin suçunu ve devrimci militanların yurtseverliğini ve hoşgörüsünü tümüyle anlamalıdır... Hainlerin öldürülmesi durumunda, eğer suçlama yeterince açık ve kesin değil ise, sağduyu yokluğu ya da dikkatsizlik yüzünden işlemler gerektiği gibi yapılamamışsa sonuç amaçlananın tersi olur.»

Giap «yukarıdaki görevleri tam anlamıyla yerine getirmek için» diye yazıyor «silahlı propaganda birlikleri inisiyatiflerini kullanmada, planlamada ve harekâtlarda üstün niteliklere sahip olmalıydılar. Birliğin üyeleri uyanık ve cesur olmalıydılar. Davranışları iyi olmalı, si-

yasal yünden bilinçli olmalı ve iyi silahlanmalıydılar ki, ancak o zaman halk kuvvetlerimize güvenir... Silahlı propagandanın sorumlusu olan herkes en ince ayrıntılara bile özen göstermelidir. Düzen giyinmeli, silahı her zaman en iyi durumda olmalı, şarkıları ritme mükemmel uymalıdır. Sözleri basit, ama neşeli ve akıcı, attığı sloganları uyumlu olmalıdır. Tüm faaliyetlerinde kendini koşullara uydurmalı, tüm güçlüklerle cesaretle göğüs germelidir...»

Silahlı propaganda bölümünü bitirirken Giap şöyle yazar: «Yukarıda politik üslerimizin zaten olduğu durumlardaki silahlı propagandanın prensiplerini ortaya koydum. Eğer üsler henüz oluşmamışsa, düşmanın ya da karşı devrimci güçlerin tamamen kontrolünde bulunan bölgelerde olduğu gibi bölge halkı düşmanın gücü hakkında henüz yanıltılmaktadır. Başlangıçta silahlı propaganda çalışması çok gizli yapılmalıdır. Bu durumda, başlangıçta takım seviyesinde işe başlamak mümkün değildir; fakat küçük gruplar hatta bireyler halkın arasına karışmalıdır. Bu gibi durumlarda propaganda grubu belirli sayıda üyesini dağıtmalıdır. Bunlar halkın arasına kaynaşıp hem giyim kuşam ve görünüş olarak hem de dil ve davranış olarak kendilerini yerel şartlara uydurmalıdırlar. Bu nedenle, propaganda grubuna o yöreden de belirli kişileri katmak zorunludur. Bireysel faaliyetlerden başlanarak, şartlar elverdiğince, daha yoğun bir birlik oluşturulduğunda daha üst seviyede faaliyetlere ulaşılabilir. Bundan sonra silahların kullanımına geçebiliriz.»

Devrimci mücadelenin hafife alınması gerektiğini düşünen herkes Vietnam deneyimini incelemekle iyi bir iş yapmış olur. Uzun seneler süren, sonsuz sabırlı örgütlenme çalışmaları, politik üslerin oluşturulması süreci adım adım ilerlerken yapılan fedakarlıklar ve çekilen acılar, uzun seneler süren korkunç çarpışmalar. Ancak objektif şartlar oluşunca ilk adımlar atılabilir. Ve ancak kitleler şartların olgunlaştığını kabul edince daha cesur adımlar atılabilir. Eğer hareket için gerekli politik üsler, yıllar süren uzun, eziyetli çarpışmalarla yaratılsaydı, Giap'ın silahlı propaganda grupları birkaç gün bile dayanamazlardı. Fakat, şartlar olgunlaştıkça, halk sağladığı duyuları ve bilimsel bir bakışı olan kararlı ve iyi tanımlanmış hedefleri olan bir önderlik altında tümüyle birleşince, önlerinde hiçbir şey duramaz. Vietnam'ın verdiği ders budur.

**HERŞEY KÜRDİSTAN İÇİN, HERŞEY ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ İÇİN!
HER TİŞT JI BO KURDİSTAN! HER TİŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWÎ!**